WEEKBLAD

BELGIE: 4 frank per nummer.

ROBBEDOES

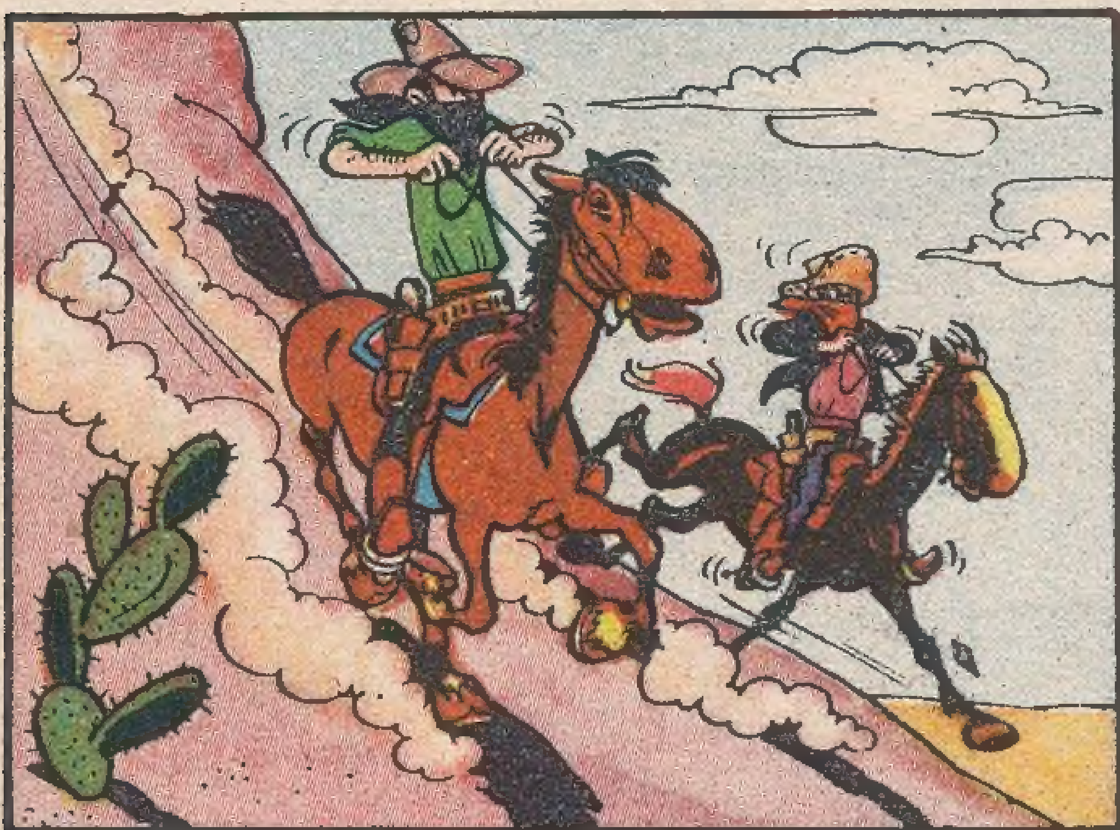
12e JAARGANG. — Nr. 519. — 9 MAART 1950. — 24 BLZ.

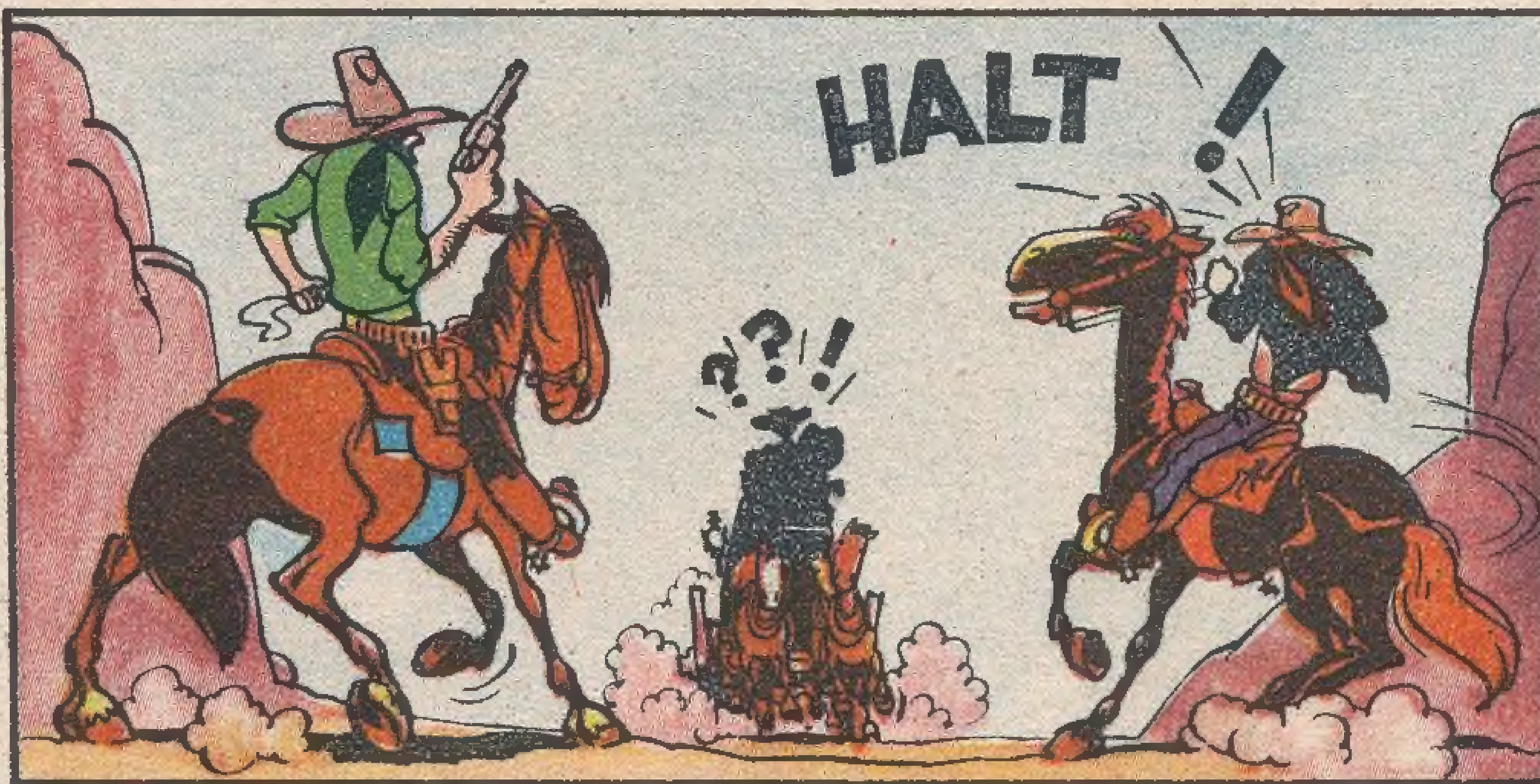

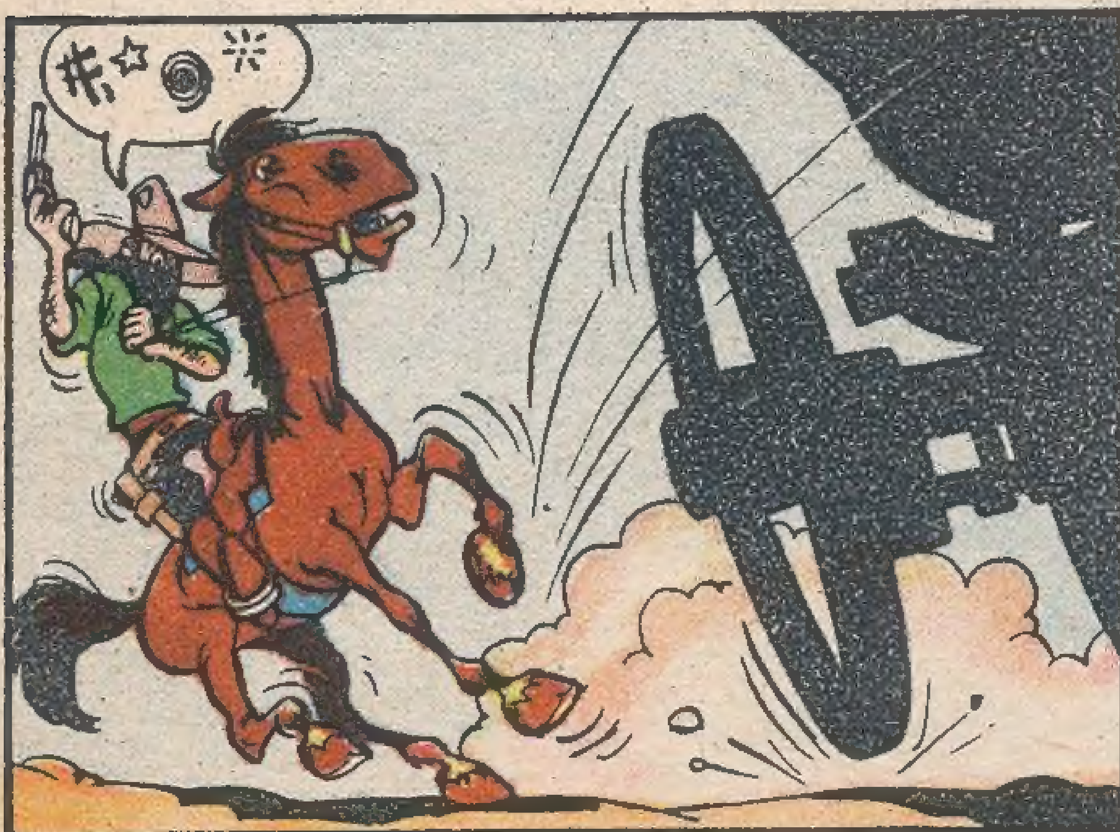

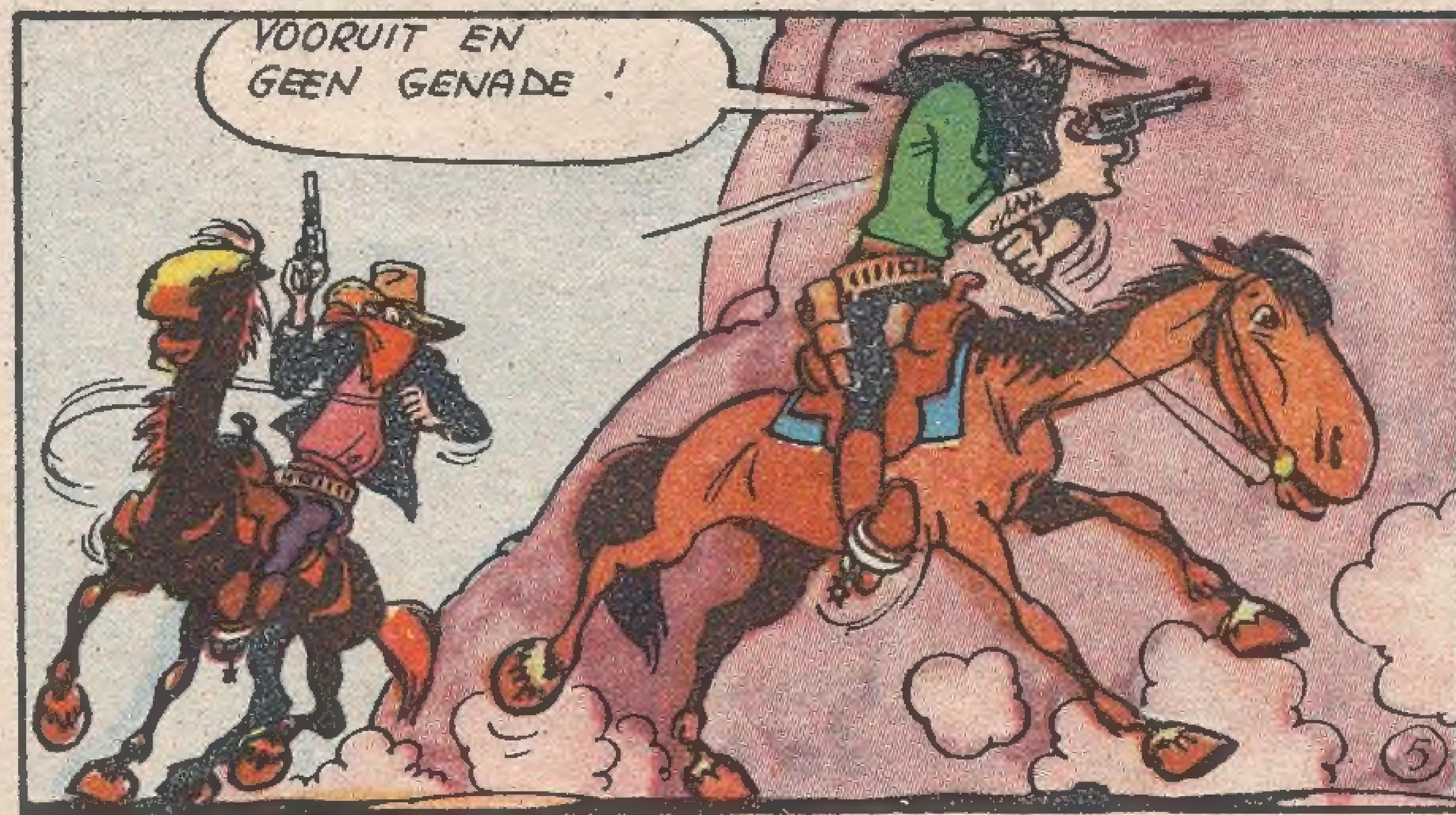

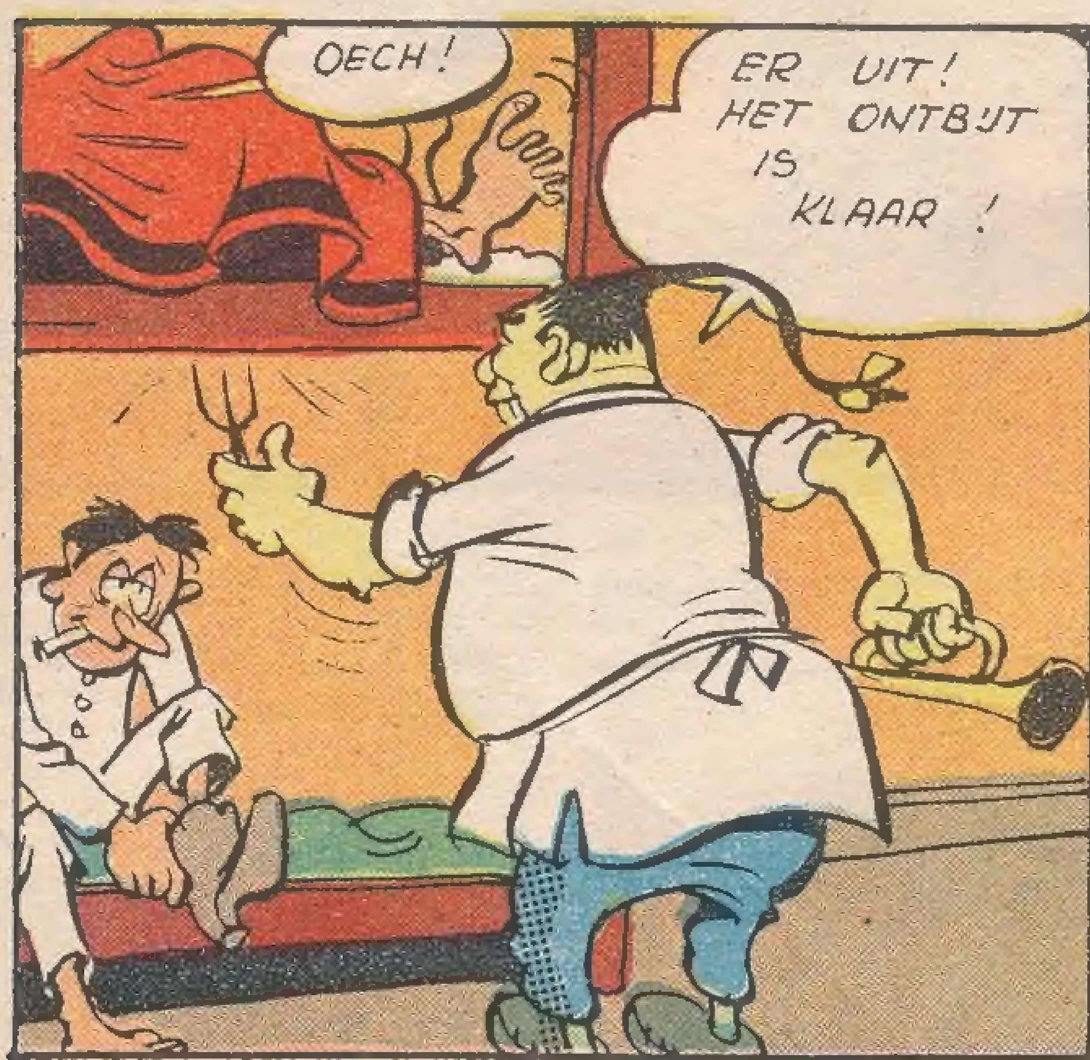
LUCKY LUKE

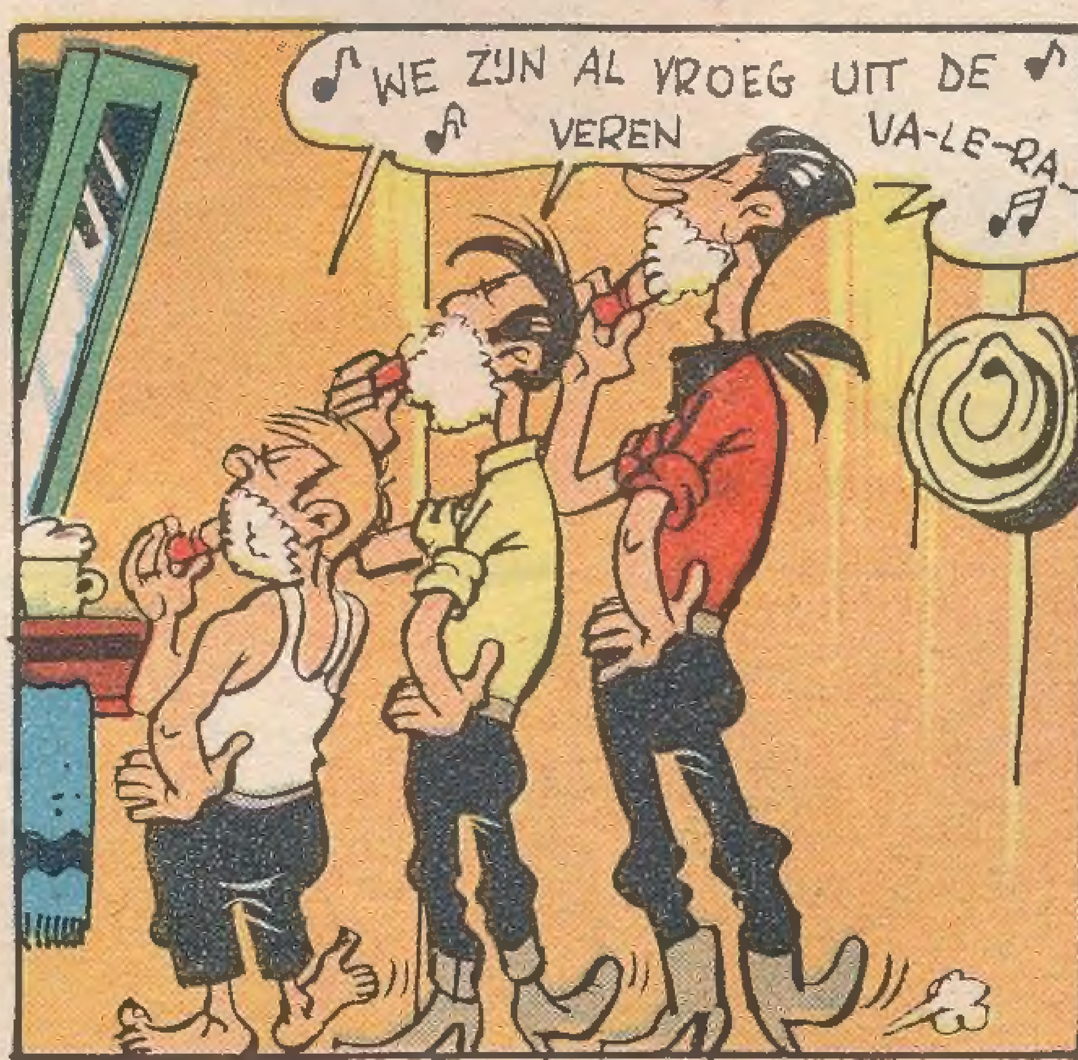
DE JONGENS VAN DE "BAR THREE" RANCH . MAKEN ZICH KLAAR VOOR DE "ROUND - UP"

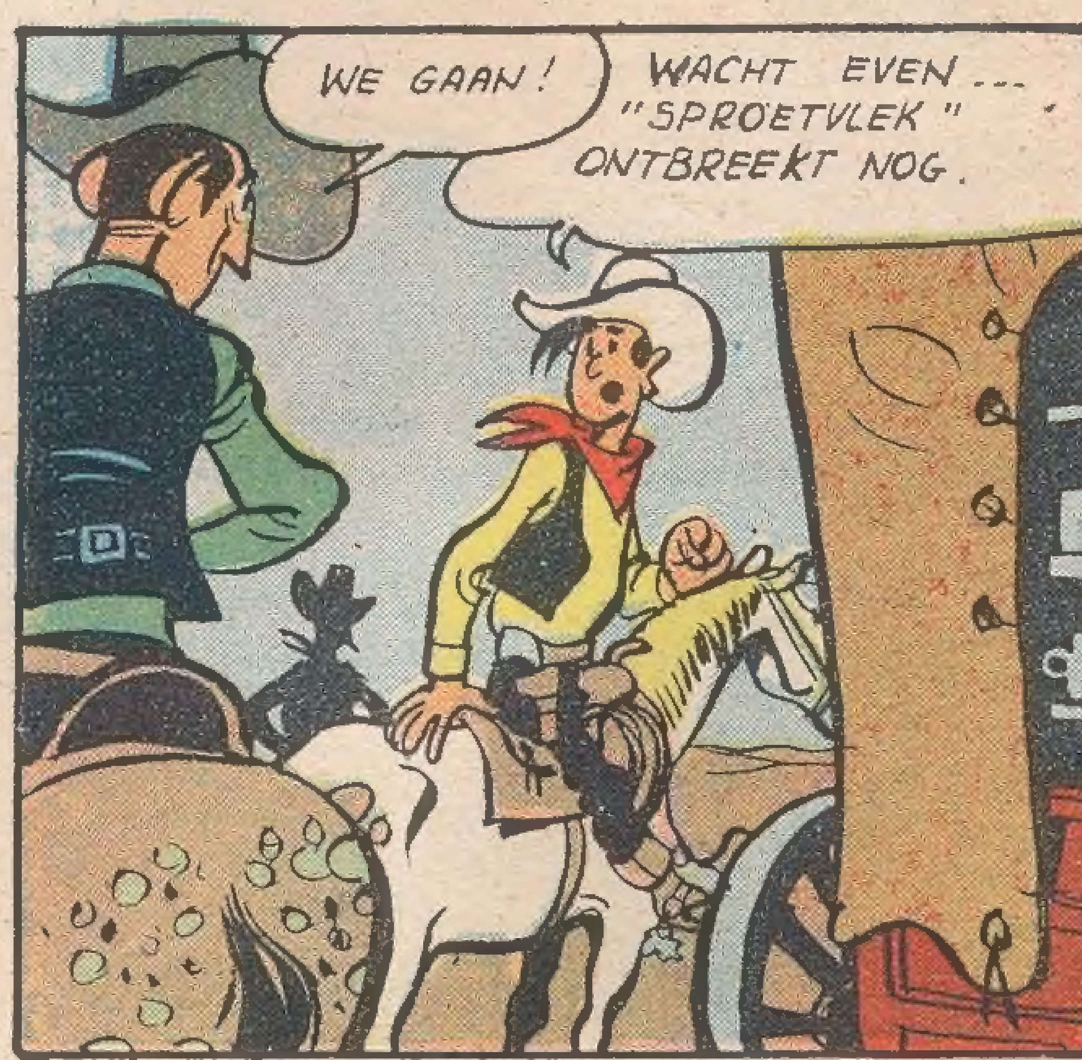

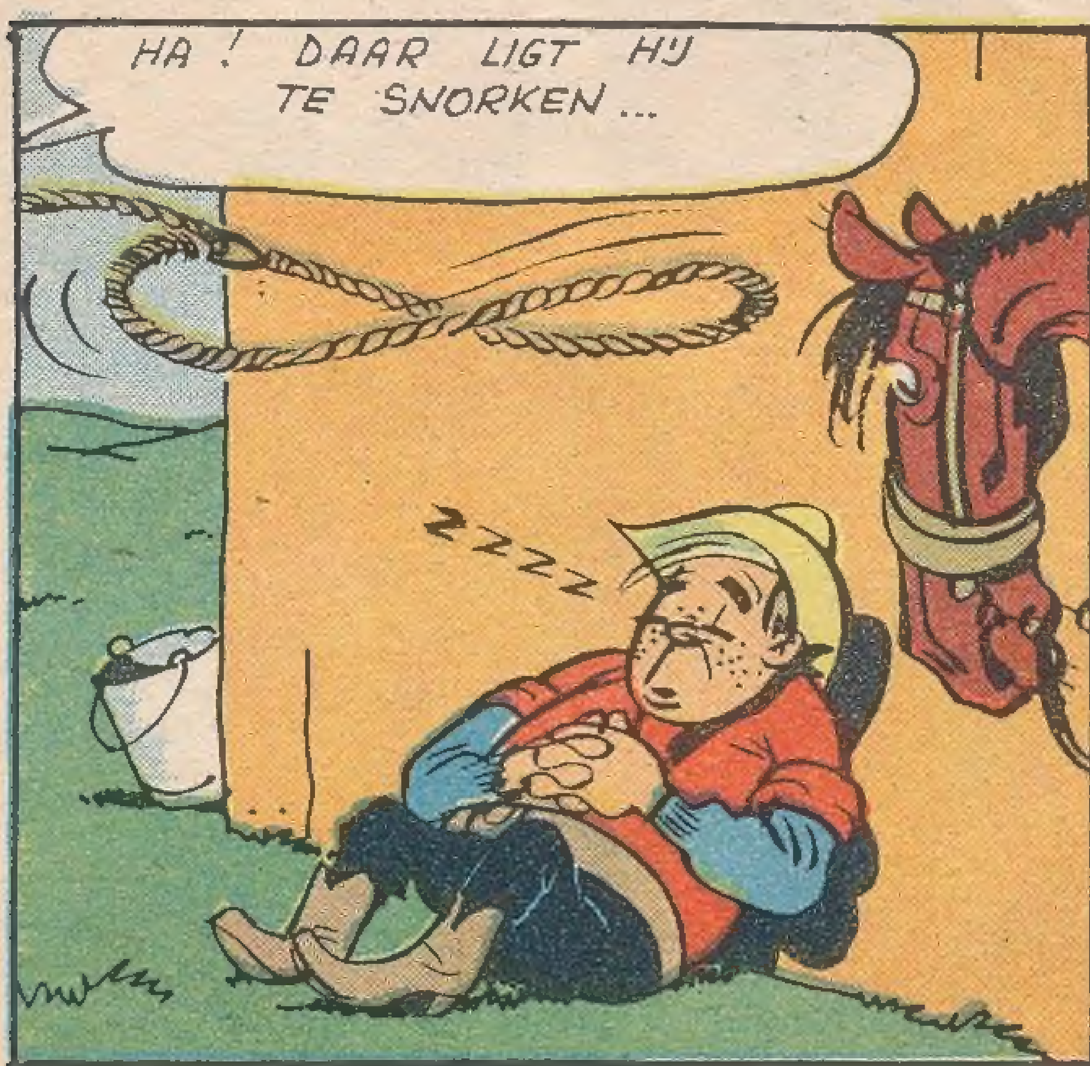

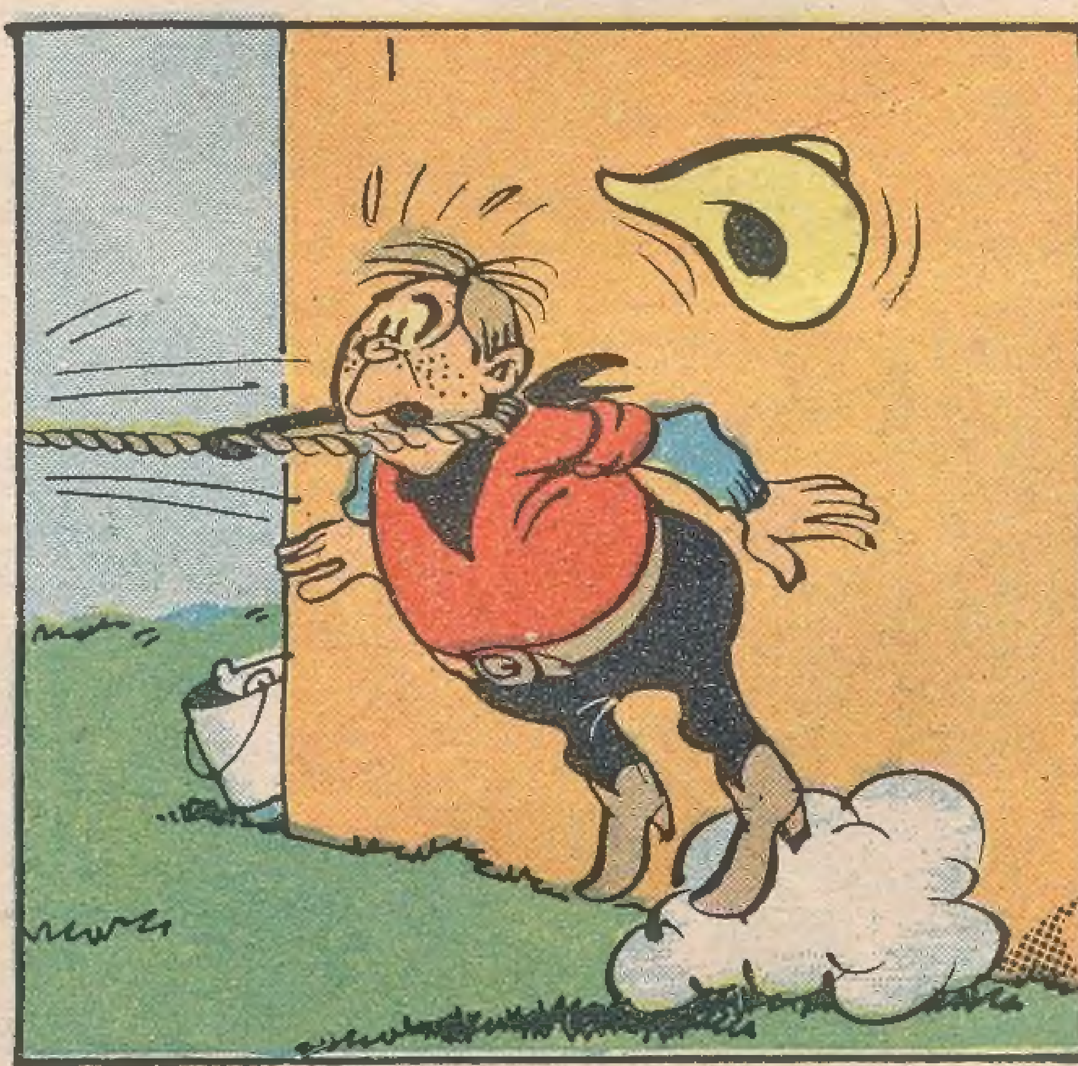

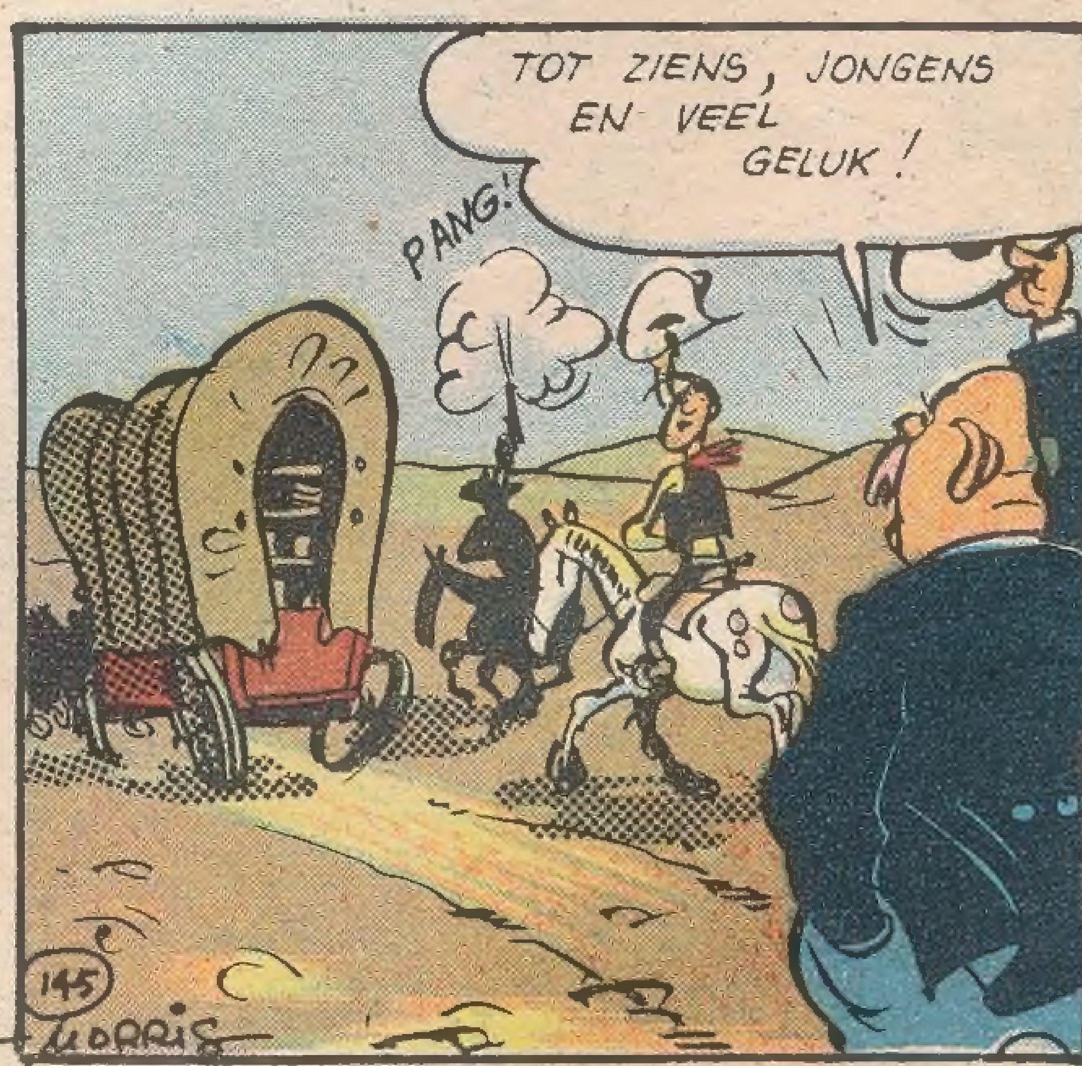

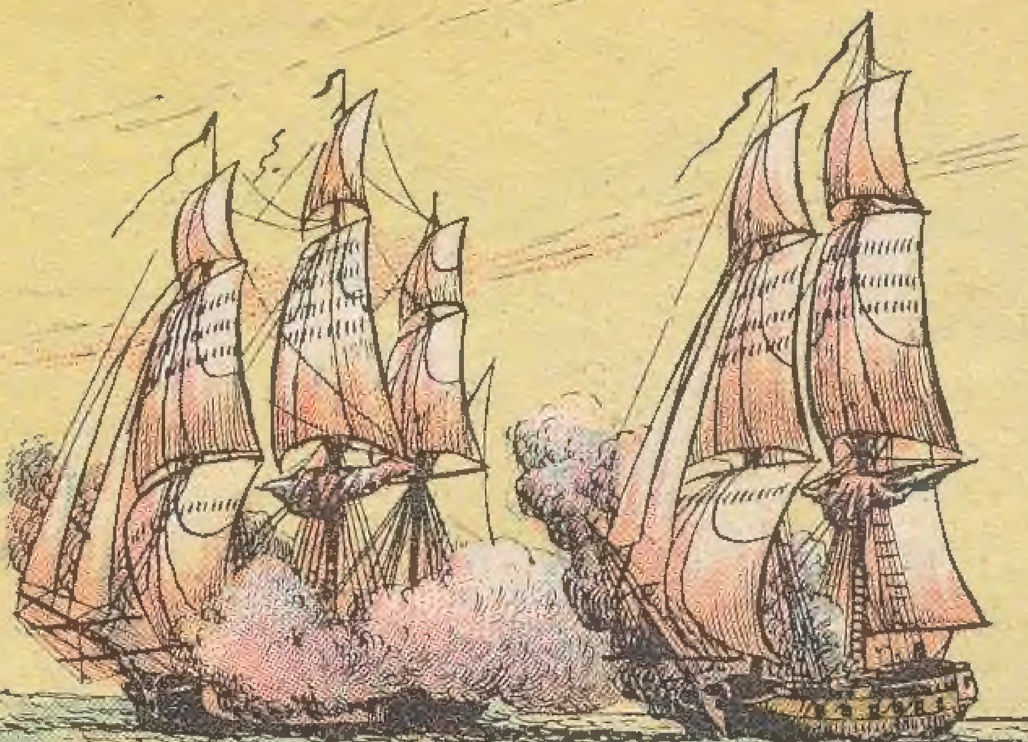

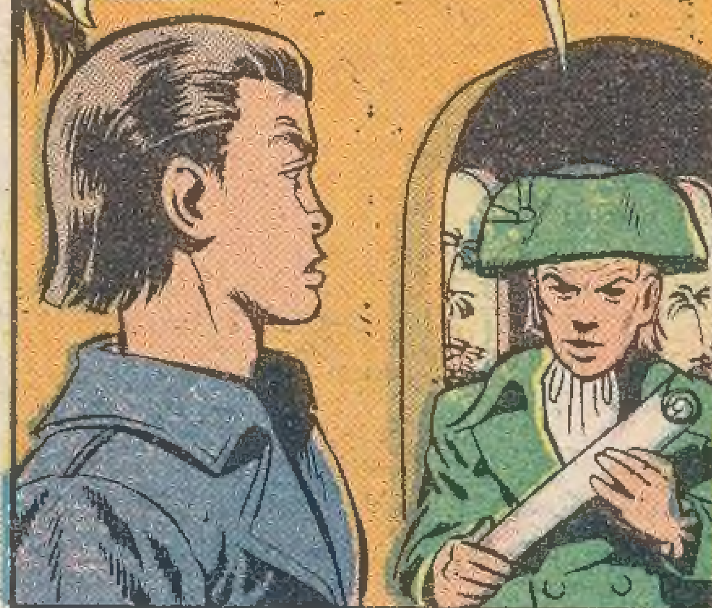

SURCOUF
DE
KAPERSKONING
SURCOUF HEEFT DIENST GENOMEN OP DE "SANTA-CRUZ: REEDS DE EERSTE DAG HEEFT HIJ WOORDEN MET DE EERSTE STUURMAN.

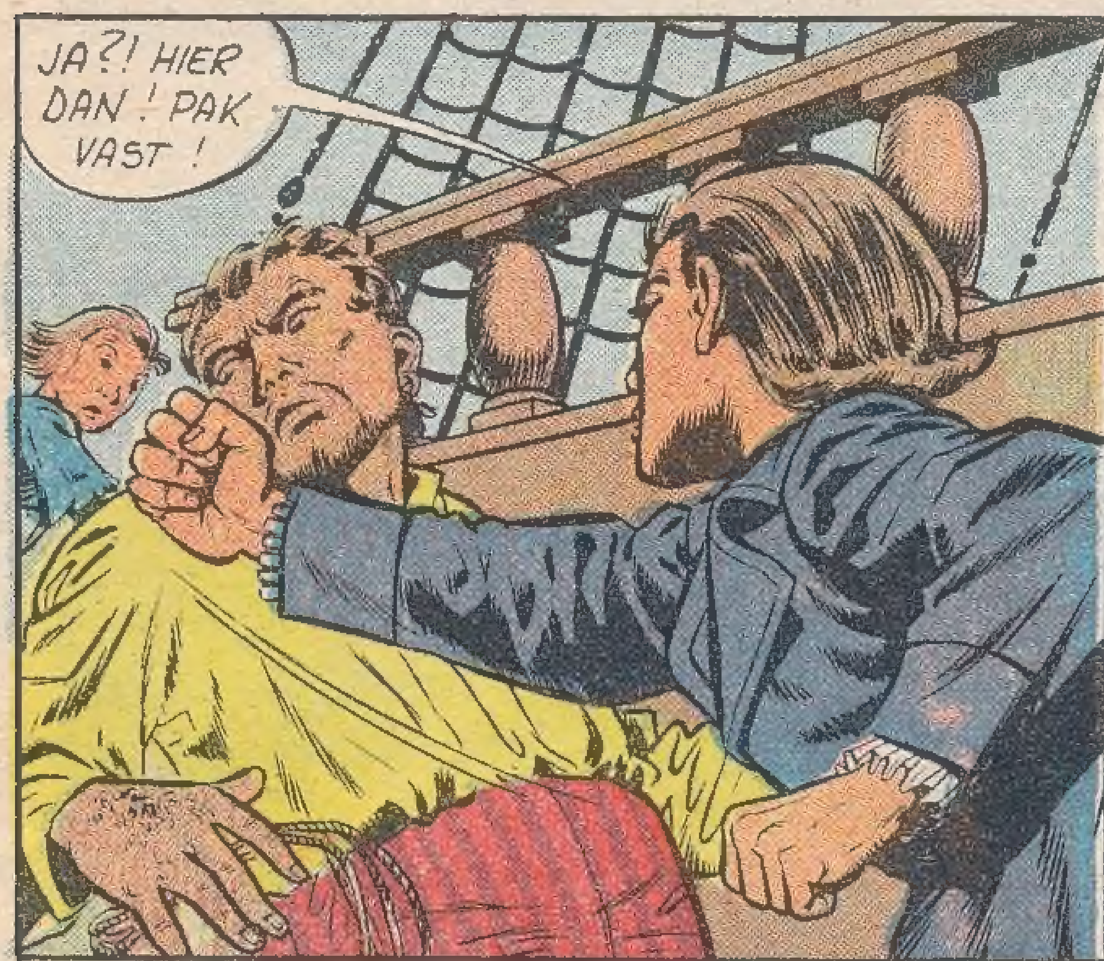

DE JONGE REPUBLIEK WORDT DOOR ALLE EUROPESE KONINKRIJKEN AANGEVALLEN. ENGELAND MAAKT VAN DE GELEGENHEID GEBRUIK OM DE OORLOG TE VERKLAREN, VEROVERT TOULOUSE EN VALT DE SCHEPEN AAN, DIE ONDER FRANSE VLAG VAREN.

OP DE MASKARENEN HEEFT SURCOUF OPNIEUW DIENST GENOMEN.
GA NAAR HET SCHIP. MIJN EERSTE STUURMAN IS ER.
IN ORDE!

DE "SANTA CRUZ". EEN MOOI SCHIP! MAAR WAT BETEKENT DAT LAWAAI?
AI! AI!

HEMEL! HEEFT DIE MAN DAN GEEN HART?
HIER, BANDITO! IK ZAL JE MIJN SCHOENEN LEREN TE POETSEN

BEN JE NIET BESCHAAMD ZO'N KIND TE SLAAN?
WAT?! IK BEN DE EERSTE STUURMAN HIER! IK ZAL JE LEREN BELEEFD TE ZIJN!

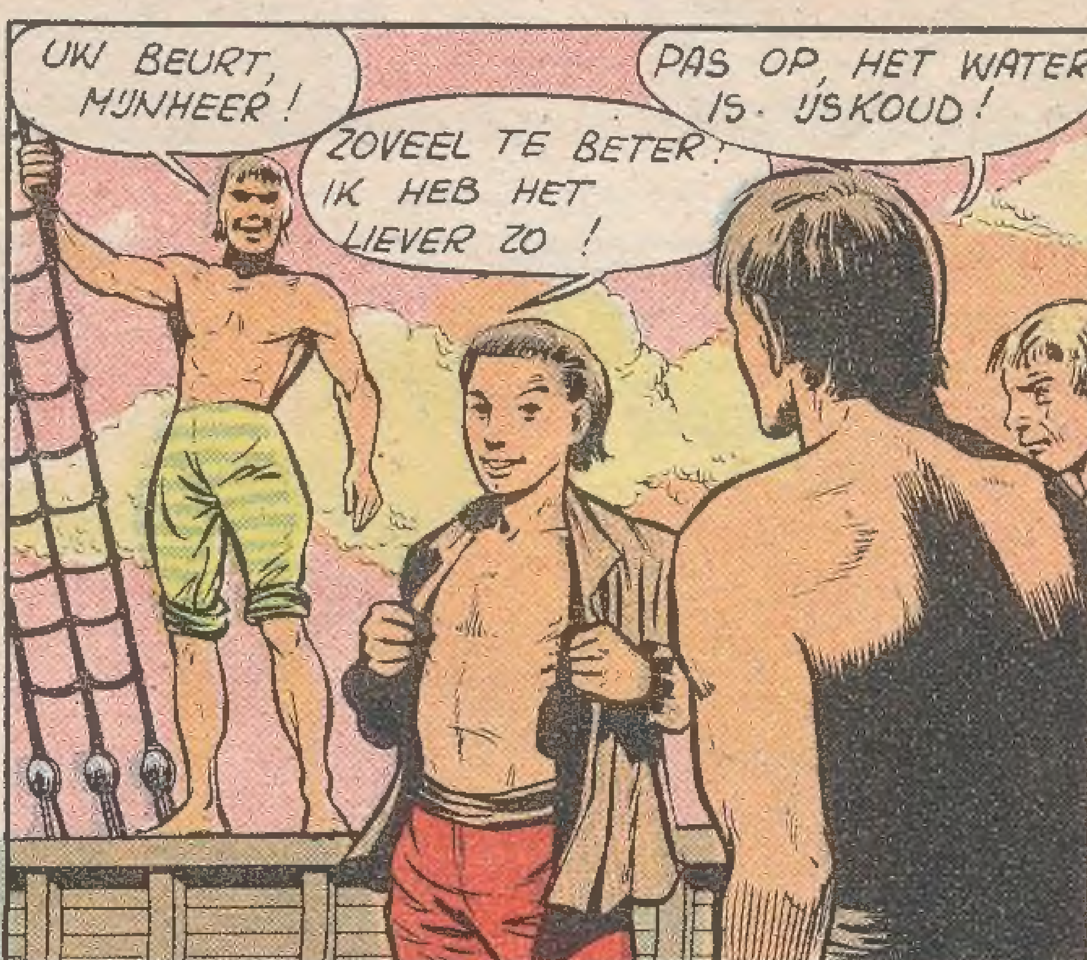

JA?! HIER DAN! PAK VAST!

DAT ZET IK JE BETAALD!
EDORO! GENOEG!

ALS IK NOG EENMAAL ZIE, DAT JE DE KAJUITSJONGEN MISHANDELT KUN JE GAAN! BERG DAT MES WEG!
GOED, CAPITAN!
WACHT MAAR, VRIENDJE, IK VIND JE WEL!
IK STA ONDER ZIJN BEVEL. IK MOET OPPASSEN!
S. 017.A.

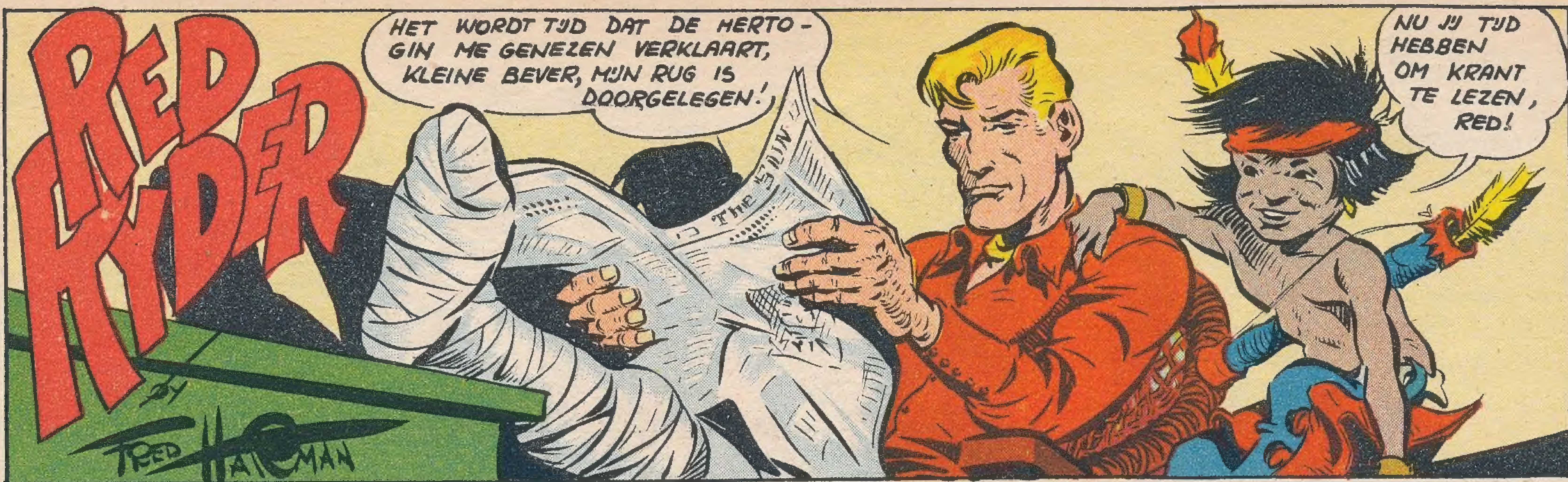

DE VOLGENDE MORGEN LICHTTE DE BRIK HET ANKER EN ZETTE KOERS NAAR MOZAMBIQUE. DE HELE GEBEURTENIS SCHEEN VOORGOED VERGETEN...

HET SCHIP LAG IN EEN WINDSTILTE EN DE MATROZEN ZWOMMEN RONDOM HET SCHIP.
GENOEG PLEZIER GEMAAKT! IEDEREEN AAN BOORD!

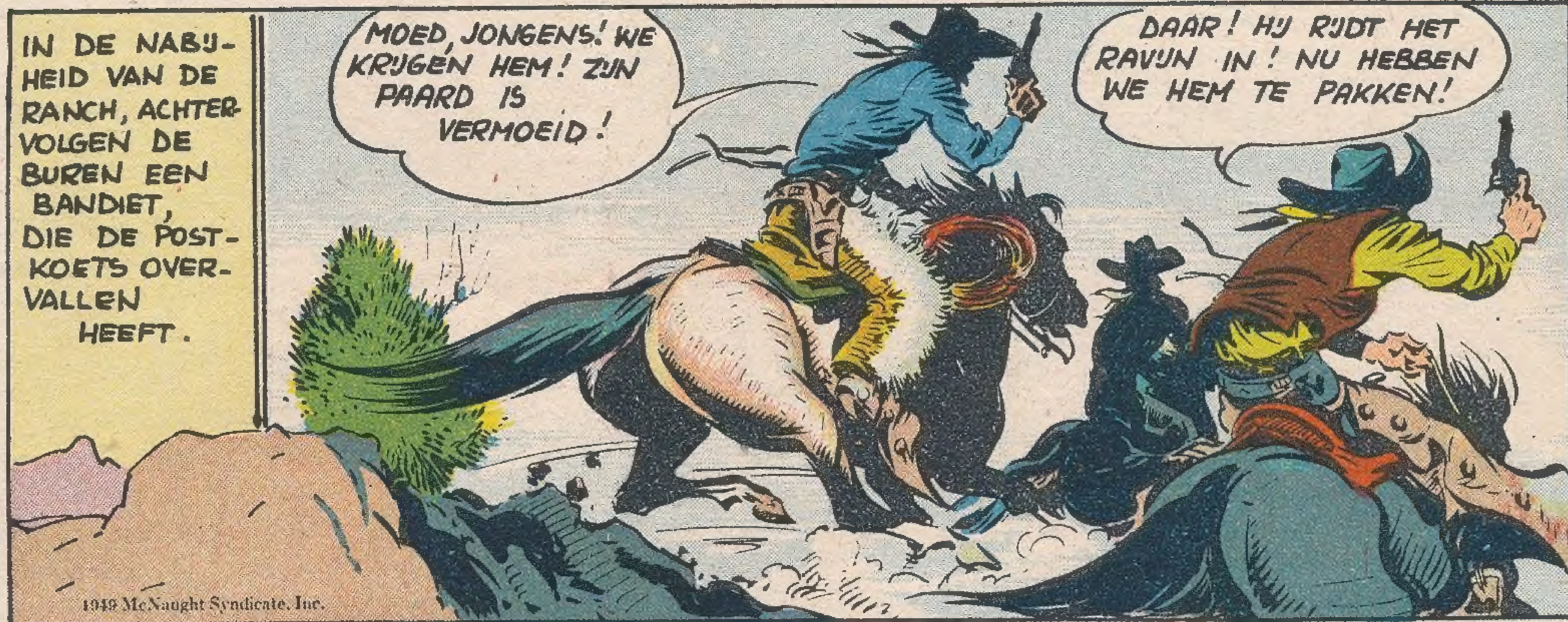

UW BEURT, MIJNHEER!
ZOVEEL TE BETER! IK HEB HET LIEVER ZO!
PAS OP, HET WATER IS IJSKOUD!

HOEP!
EEN ECHTE VIS!

MAAR...
AAAH!
S. 017 B

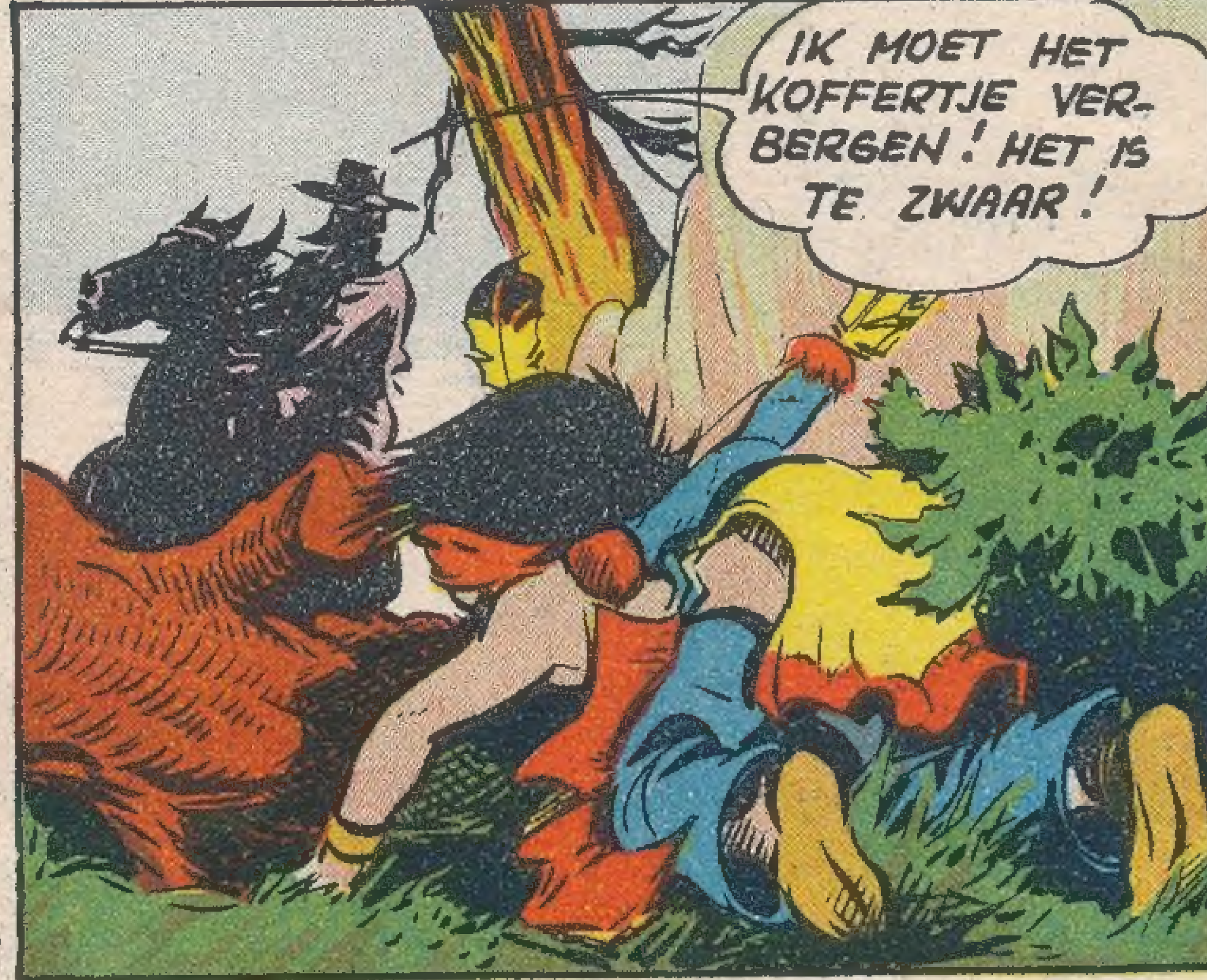

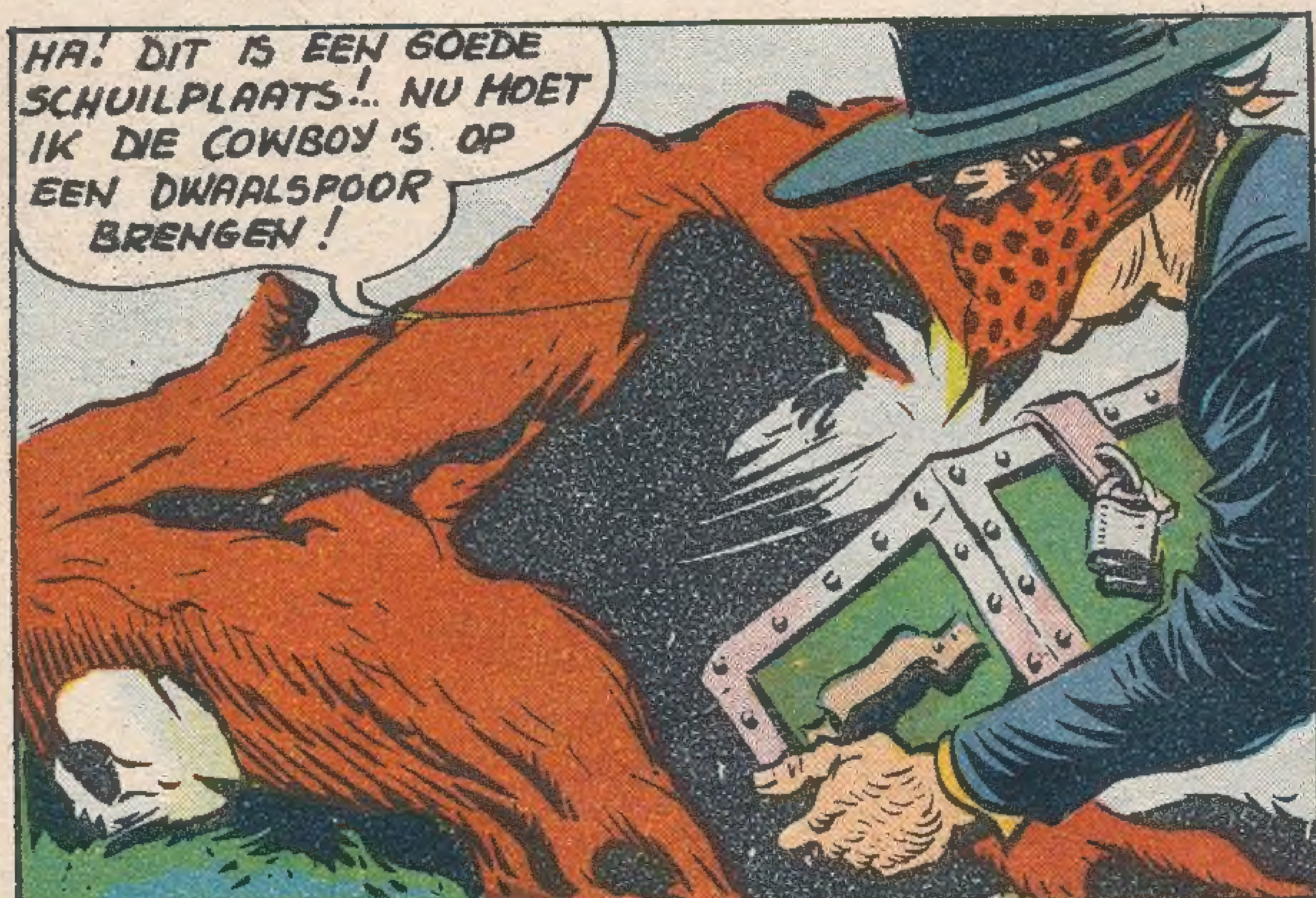

ONDERTUSSEN KIJKT RED HET DAGBLAD DOOR

Met een glimlach de dood in!

Toen Keizer Maximiliaan van Oostenrijk, de schoonbroer van Koning Leopold de Tweede, met zijn trouwe vriend Miramon naar de plaats gebracht werd, waar zij beiden door de Mexicaanse opstandelingen zouden terechtgesteld worden, probeerde Miramon de Keizer wat op te vrolijken.

Eerst verheugde hij er zich over, dat het zo'n prachtig weertje was.

— Beter hadden we 't voor onze terechtstelling niet kunnen treffen, beweerde hij.

Plots begonnen de klokken te luiden.

— Zijn dat misschien onze doodsklokken? vroeg de Keizer somber.

— Daarover kan ik u niet met zekerheid inlichten, Majesteit, antwoordde Miramon. 't Is namelijk de allereerste keer, dat ik naar de executiepaal word geleid!

Rode Vleugel en de Maleise Kriss

(17)

KORTE SAMENVATTING. — De jongens van de Rode Vleugel hebben het opgenomen tegen een bende zeerovers, die ergens in de omgeving van Java hun schuilplaats hebben. Nadat ze de Maleise Kris uit hun schuiloord hebben gejaagd, begeven ze zich naar Manilla. Met Li-Tsjang, de vader van Mou-Tse, beraamt de Grote Baas plannen om de Maleise Kris op te sporen. Met zijn jongens en een handjevol sterke kerels, die Li-Tsjang hem aan de hand heeft gedaan, begeeft hij zich naar Borneo. Bij de gouverneur van Engels Borneo gaan ze op inlichtingen uit.

Hij vroeg de gouverneur, of hij hem aan levensmiddelen kon helpen. Maar de gouverneur had blijkbaar zijn dagelijkse dosis energie opgebruikt en scheen er alleen nog maar naar te hunkeren, terug te kunnen keren naar zijn hangmat en zijn whisky. Hij schudde het hoofd en zei :

— Niets aan te doen, niets aan te doen, beste vriend. Je bent wel de honderdste, die naar het hartje van het woud wil en aan wie ik moet bekennen, dat ik niet bij machte ben te helpen.

Vooruit dan maar ! Ze konden alleen nog maar hun tijd verliezen bij dat gezapige heerschap.

Op de kaai wachtte de Grote Baas een nieuwe verrassing ! Er liepen drie reusachtige kerels met een bruin hemd en een korte broek aan. Ze droegen laarzen en een breedgerande cowboyhoed. De drie hoeden stonden alle drie precies even schuin en de drie mannen marcheerden naast elkaar op pas. Je zou gezegd hebben, dat het drie automaten waren, die precies dezelfde bewegingen uitvoerden, omdat ze niet anders konden.

— Kijk, je zou zeggen, dat het politie-agenten zijn ! Maar er zijn er geen op dit eiland.

— Spijtig ! Anders zouden we de gouverneur al heel wat kunnen vergeven.

De drie mannen hadden intussen een kwart draai uitgevoerd en kwamen nu netjes op een rijtje op de Grote Baas afgemarcheerd. Vlak voor hem bleven ze staan, in houding en na een eenstemmig geklap van de hakken. Drie handen schoten naar de rand van de drie hoeden en brachten de militaire groet.

Het was de man uiterst rechts die vroeg :

— Bent u de Grote Baas van de Rode Vleugel ?

— Dat ben ik. Wat willen jullie ?...

Instinctief bracht Tsjeng zijn

hand naar zijn revolver. Hij vergat niet, dat ze op Borneo waren, het jachtgebied van de Maleise Kris ! Die drie mannen behoorden misschien tot de Zwarte of de Rode Kris.

Maar de man begon alweer te praten.

— Ik heet Harris, deze hier naast mij heet Herbert en de derde heet Hudson. We zijn de drie « H »'s. Iedereen kent ons onder die naam. We zijn politie-agent geweest te Sydney en uit de dienst gezet, omdat we onze revolver wat te veel gebruikten. Wel, we hebben een boodschap voor u.

De Grote Baas nam een plechtig en streng air aan, want hij begreep onmiddellijk, dat die drie kerels flink onder de duim zouden moeten gehouden worden en dat ze niets zozeer bewonderden als een flinke houding.

— Aangename kennismaking, mijne heren. Geef me de boodschap maar.

Harris haalde een brief uit zijn zak en gaf hem met een buiging aan de Grote Baas. Deze had hem eigenlijk niet hoeven open te maken om te weten, wat er in stond. Het was nog steeds dezelfde boodschap van Li-Tsjang, van die kostbare Li-Tsjang, die ook deze keer schreef :

« U mag hen vertrouwen. »

— Uitstekend. Jullie maken van nu af deel uit van onze troep. Wat kunnen jullie zoal ?

Harri's blik dwaalde een ogenblik rond en bleef dan rusten op 'n lege benzinebus, die op het water ronddobberde. Ze stonden tamelijk ver van de bus, op ruim een pistoolschot afstand en toch vroeg hij :

— Ziet u die bus ?

— Ja.

Harris draaide zich met zijn rug naar het water, keek even over zijn schouder en dan weer naar de Grote Baas. Hij bracht zijn hand naar zijn pistool en zonder zelfs het wapen uit de holster te trekken, schoot hij achter zich. De bus schudde heftig.

Dan, zonder z'n flegma te verliezen :

— Herbert !

Herbert kwam naast Harris staan, keek over zijn schouder naar de bus, schoot en weer sprong de bus even op.

— Hudson...

Hudson ging naast Herbert staan, keek even om, schoot...

De bus zonk.

— Wel, zei Harris, hetzelfde kunnen we met de karabijn, met de mitrailleuse of met de lasso.

De Grote Baas had zich geen ogenblik verbaasd getoond.

— Goed, jongens, zei hij. Ga naar de baai, waar onze jachten liggen. Daar zullen we verder over de expeditie praten.

Ze klapten weer hun hakken tegen elkaar, brachten weer hun stevige militaire groet en de drie Australiërs rukten de aangewezen richting uit.

Pas dan liet de Grote Baas weer zijn vertrouwde glimlach op zijn gezicht verschijnen.

— Die drommelse Li-Tsjang!... Eerst stuurt hij ons die gorilla's, dan die rubber kereltjes en nu dit soort automaten. Ik vraag me af, hoe de volgende levering er uit zal zien.

Hij keek peinzend de drie mannen na. Het waren stevige kerels, ruw en niets ontziend misschien, maar kerels, waar je op bouwen kon!

— Nog een paar van dergelijke kerels, mompelde hij, en we zullen in de jungle evenveel waard zijn als een heel legerkorps te velde!

HOOFDSTUK XXI

OP DE TROESAN-RIVIER

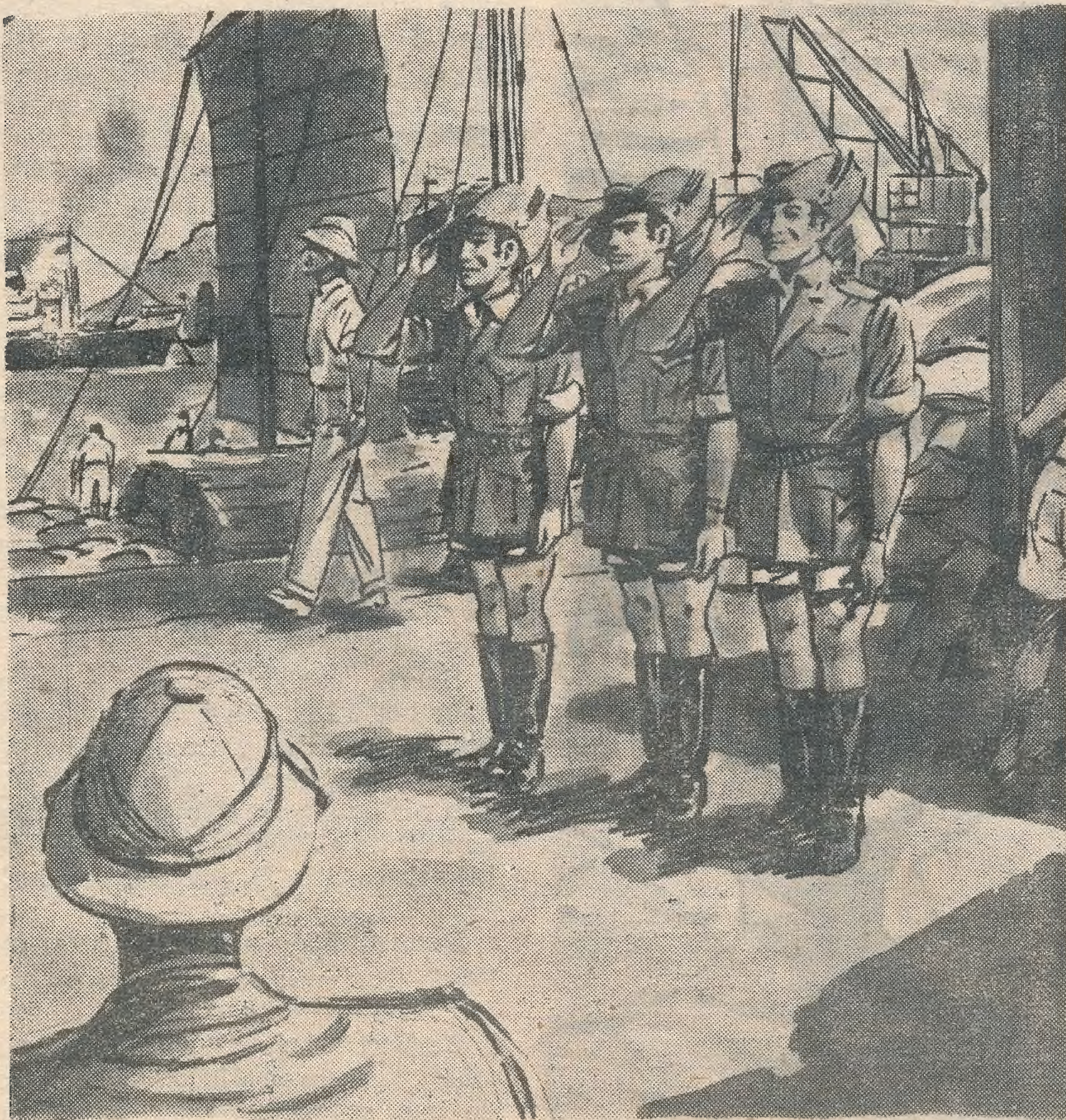
De beraadslaging over het verder verloop van de expeditie had plaats op de Chinese jonk. Hun nieuwe bondgenoten zouden er ook bij zijn.

— En vooral geen vingervlugheid nu! had Joe gewaarschuwd.

Jin-Ho maakte een buiging en glimlachte. In zijn bloemrijke taal verdedigde hij zijn onschuld en zijn goede trouw.

Maar dat belette niet, dat de Engelsman zijn ogen niet meer afhield van de handen van de Chinees, telkens als deze zich in zijn nabijheid bevond!

De Chinezen krioelden als een wriemelende massa door elkaar op het tussendek, naast het zware, op elkaar gedrongen blok van Tounar's mannen. De drie H's stonden stijf, aandachtig en wat misprijzend naar het druk gedoe van de Chinezen en naar Tounar's aapachtige mannen te kijken, maar tegenover de Grote Baas en zijn mannen gaven ze blijk van diepe eerbied en ontzag.

Ze brachten weer hun stevige militaire groet...

— Kort samengevat gaat het eenvoudig hierom, zei de Grote Baas. We moeten de Olifantberg vinden en, niet ver daarvandaan, de Boeddhistische tempel, die de versterking van Sangar en de Maleise Kris camoufleert.

» Ik zal het niet proberen te verbergen: we staan voor enorme moeilijkheden! We moeten door de onbekende jungle van Borneo trekken. We zullen af te rekenen hebben met koppensnellers, met wilde dieren, slangen, krokodillen en dergelijke meer. Als we dan eindelijk de Olifantberg bereiken, moeten we er rekening mee houden, dat de Maleise Kris van onze komst op de hoogte is. Hij heeft nog niets van zich laten horen, omdat hij zich even moeilijk in de jungle bewegen kan als wij. Maar vroeg of laat zal hij spionnen op ons afsturen en het zal ons niet gemakkelijk vallen, uit hun handen te blijven. Ik wil het jullie dus nog een laatste maal uitdrukkelijk vragen: zijn jullie bereid me te volgen? Zo ja, hebben jullie geen voorstellen te doen betreffende de taktiek, die we zullen gebruiken?...

Zijn blik richtte zich allereerst op de jonge kerels van de Rode Vleugel. Hij had ze al in heel wat gevaren en avonturen meegesleept. Maar dit avontuur leek hem verschrikkelijker en gevaarlijker dan alle andere. Dan alles, wat ze vroeger samen hadden doorgemaakt, en hij wilde voelen, dat ze vertrouwen in hem hadden. Geen enkele van de jongens scheen op zijn waarschuwing acht te slaan. Toen de vragende blik van de Grote Baas over hen heen ging, namen ze bijna de houding aan van iemand, die zich beledigd voelt!

— Baas, riep Karel, je waarschuwingen en redevoeringen zijn wat ons betreft overbodig!

— Goed. En de drie « H »'s?

Harris zei op korte toon:

— Wij gaan mee.

— En Jin-Ho?

— Onze zwakke krachten staan geheel tot uw dienst, Grote Baas van de Rode Vleugel! U kunt met ons ellendig leven doen, wat u believt...

Met een zekere ongerustheid draaide de Grote Baas zich dan naar de gorilla-mannen. Had Tounar wel begrepen, wat hij gezegd had?

— Wel, Tounar, zei hij, ik zal jullie uitleggen...

— Wij begrijpen, zei Tounar. Wij met u meegaan. Wij niet bang zijn van de jungle en alle boze mannen doden.

Iedereen ging dus uit eigen vrije wil en uit volle overtuiging mee. Daarop werd het probleem onderzocht, hoe ze Bruneï zouden verlaten en optrekken naar de Sarawakbergen.

— Het marcheren in de jungle vergt flink wat oefening en is erg uitputtend. We zullen er goed aan doen, zo vaak mogelijk de rivieren

CLUBNIEUWS

ONZE CLUB LEEFT!

In onze grote Robbedoesclub zitten jongens met warm bloed, rakkers met een vechtersnatuur, die zich niet op de teentjes laten trappen en niet bang zijn om van zich af te bijten. Dat is heel goed. Dat is zelfs noodzakelijk. Sufferds zijn geen echte rakkers en jongens, die geen echte rakkers zijn — in de goede zin van het woord — moeten we uit de grond van ons hart beklagen.

Toch vergt het soms meer moed om de strijdlust te bedwingen, om het kokende bloed te beheersen, dan om er maar op los te stormen. Als er iets is, waar een Robbedoesrakker zich niet toe verlagen mag, dan zijn het wel de bekrompen ruzietjes met jongens van andere clubs. Daar moeten de plaatselijke Robbedoesclubs zich boven weten te stellen. Onze rakkers moeten zich in elke omstandigheid ridderlijk gedragen en ridders laten zich nu eenmaal niet verleiden tot kleinzielige ruzietjes met tegenstanders. Ze verpletteren hen heel eenvoudig door hun grootmoedigheid. Dat is trouwens nog altijd de zekerste manier om de overwinning te behalen. Want zo'n houding dwingt altijd respect af. Als de hondjes keffen, trekken de leeuwen zich daar niks van aan.

Er is zoveel mooier werk te verrichten met een club, opbouwend werk. Elke week krijg ik daar talrijke bewijzen van door de brieven van plaatselijke clubleiders, die me schrijven over hun wel en wee, over hun kleine mislukkingen, over hun succes en over de grote vreugde, die ze in elk geval aan hun club beleven. Het zou natuurlijk onbegonnen werk zijn, al deze brieven te publiceren. Toch wil ik er deze week een uitpikken, namelijk van leider Jackie Warren uit Conterdam, omdat hij wellicht andere rakkers kan inspireren en aanmoedigen.

Beste Robbedoes,

Hier gaat het verslag van ons feestje. Aan de eretafel zaten de vijf bestuursleden en aan de andere twee tafels zaten al onze clubrakkers. Er werd lekker cacao met heerlijke boterkoeken opgediend. De winnaar van de tombola is Jacques Boucquez. Hij heeft als prijs, 2 grote Robbedoesalbums gekregen, nrs 6 en 7. Om 6 uur was het feestje afgelopen, en dan gingen alle clubmakkers vergenoegd huiswaarts. Onze club maakt nu heel wat vorderingen, alsook ons lokaal. Op 1 Maart gaat de belofteaflegging door. De belofte luidt als volgt: « Ik beloof op mijn erewoord en met de hulp van God en naar best vermogen mijn plichten te vervullen jegens God en Vaderland, andere mensen te helpen, waar ik kan, de wet der Robbedoesclub en de wet der Gemaskerde Ridders te onderhouden. » Onze club organiseert op Dinsdag en op Zaterdag speelavonden. Dan kunnen mijn clubrakkers zich komen amuseren. Mijn clubrakkers hebben tijdens de vergadering tegen mij gezegd, dat ze fier waren op onze plaatselijke club en ook op de grote Robbedoesclub. Hier plaats ik nu 'n oproep tot alle Robbedoesrakkers uit Oostende en Conterdam: **Hallo, sluit aan bij onze plaatselijke Robbedoesclub « De Gemaskerde Ridders! » Onze club telt 18 leden. Er wordt veel gedaan aan sport, voetbal, basketbal, athletiek, lopen, zwemmen, kamperen, toneel en knollentuin. Zich wenden tot The Sone Ranger (Jackie Warren), August Beernaertstraat 7, Conterdam - Steene (Oostende). Lidkaart meebrengen. Schrijf mij of bezoek mij alle weekdagen van 5 tot 6.30 u.**

Niet alle clubs staan er even schitterend voor. Zo schrijft rakker Maurice Hoesaert uit Drongen me een echte klaagbrief. En hij heeft wel 'n beetje gelijk. Want maandenlang heeft hij zijn beste krachten ingezet om een stevig voetbalelftal samen te trommelen, om zijn spelers te trainen en de voetbalfaam van de Robbedoesrakkers uit het Gentse op waardige wijze te verdedigen. Maar nu hij paraat staat met zijn ploeg, krijgt hij eenvoudig geen kans om lauweren te oogsten, omdat de tegenstanders in hun hoekje blijven zitten. Zijn ze misschien bang voor de Drongense peperbus? **Hallo, rakkers uit Landegem en Mariakerke en Ledegem en Gent en Sint Denijs, komt eens over de brug. Schrijft nog vandaag aan kapitein Maurice Hoesaert, Molenwalstraat 13, Drongen, dat je de handschoen hebt opgenomen en dat niet alleen de Drongenaren kunnen voetballen!**

Rakker Tesselij Gonzales, Kasterstraat 26, Wetteren, heeft een bloeiende kampeerclub opgericht. Er zijn al 11 leden in de club en er is plaats voor nog 1111111111111111 leden. Wil je er ook bij zijn? Breng dan zonder dralen een bezoekje aan de leider.

Ook rakker Adriaan Savelkoel, Ouden Bureel, Eisden, gaat niet bij de pakken zitten. Hij heeft een kampeer- en voetbalclub gesticht. Nieuwe leden zullen met open armen worden ontvangen.

Rakker Etienne Verpraet, Nieuwstraat 12, Olsene, heeft in zijn gemeente het vuur aan de lont gestoken. Die lont is een plaatselijke Robbedoesclub. Alle Olsenaars, waar fut in zit melden zich zonder dralen bij hem aan.

ANTWOORDEN AAN RAKKERS

Rakker August Reyers. — In « Robbedoes » kan je toch elke week lezen, wat je moet doen om lid te worden van de Robbedoesclub. Zet gauw grootmoeders bril op. Dan zal je zeker de titel ontdekken: « Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub. » Het mag ook grootvaders bril zijn, hoor! Ha-ha-ha!

Vliegende Pijl, Antwerpen. — De oplossing van het kruiswoordraadsel was tip-top in orde. Een Robbedoes-voetbalclub sticht je op de volgende manier: Je neemt je vastberadenheid in beide handen. Daarbij voeg je minstens tien rakkers, die van voetballen houden, plus nog een andere rakker, die meer gesteld is op het ambt van scheidsrechter. Daarna neem je pen, inkt, een briefje, een enveloppe en een postzegel en je laat « Robbedoes » weten, dat je tegen andere jongens-elftallen wil spelen. Dan wordt in « Robbedoes een gratis oproepje gepubliceerd. De liefhebbers schrijven dan rechtstreeks aan jou. Begrepen? Nu veel succes, Vliegende Pijl!

SNUFFELTJE.

---

op te varen en zoveel mogelijk te vermijden, te voet te gaan. Eerst en vooral heb je de Troesan-rivier, die recht naar de Sarawakbergen loopt. Maar ik weet niet, of ze bevaarbaar is over heel haar loop! We kunnen in ieder geval langs die weg zo diep mogelijk in de jungle proberen te dringen.

— Er moeten stroomversnellingen zijn. Zullen de jachten de lastige vaart volhouden?

— Ik heb er geen idee van. De jonk kunnen we in ieder geval niet meenemen. We zullen prauwen op sleeptouw nemen, waarin we Jin-Ho met zijn mannen, Tounar met zijn mannen en zoveel mogelijk mondvoorraad meenemen. Als de jachten niet verder kunnen, zullen we de reis met de prauwen voortzetten.

Vijf dagen lang trokken de drie jachten langzaam op. Ze sleepten elk een prauw voort, waarin de bondgenoten hadden plaats genomen. De jachten waren zwaar geladen en ook de overblijvende ruimte van de prauwen was met zakken en kisten volgestapeld.

Jan zette een gek gezicht, toen hij hoorde, hoe de Grote Baas bevel gaf, heel de lading rijst van de Chinese jonk in de jachten en prauwen te stapelen, aangezien hij in Bruneï aan geen andere mondvoorraad had kunnen komen.

— We zullen een rijstindigestie krijgen!

— Geloof me, rijst is heel wat smakelijker dan aardappelen en brood. Daarbij is het vervoer heel wat gemakkelijker. Het is beter, dat we een flinke voorraad rijst meenemen, dan een voorraad bloem. Immers, als we geen brood kunnen bakken, wat moeten we dan met bloem aanvangen?

De Grote Baas voer voorop. Hij had de drie H's bij zich aan boord genomen en hen geleerd, hoe ze met de mitrailleuse moesten omgaan. Verstopt achter het beschermende pantser hielden de Australiërs zorgvuldig de jungle in de gaten en waakten over de voorraad graan. Ze vormden zowat de voorhoede van de expeditie en je kon ervan op aan, dat niets hun waakzaam oog ontsnapte!

De twee andere boten volgden op regelmatige afstand, niet te dicht op elkaar, om botsingen te vermijden, maar ook niet te ver van elkaar, om zich bij gevaar onmiddellijk bij elkaar te kunnen aansluiten.

Het bleek weldra, dat de Toesan het hen lastiger zou maken, dan de Grote Baas aanvankelijk gedacht had. Het was een bergstroom, die met grote snelheid van de Sarawakbergen naar beneden bruiste. Wel ontmoetten ze nog geen stroomversnellingen, maar ze werden voortdurend bedreigd door zware boomstammen, die in de sterke stroming echte stormrammen waren, en aldus een ernstig gevaar voor de boten betekenden.

De kronkelende loop van de stroom eiste onafgebroken oplettendheid en manœuvers, vooral daar de hoofdstroom af en toe van bedding veranderde, waardoor de boten voortdurend gevaar liepen te stranden op klippen en zandbanken. Tsjeng, die in zijn jeugd veel gevaren had op de Yang-Tse, een even woelige stroom, lag op de voorplecht van het eerste jacht en schreeuwde de richting en de te vermijden hindernissen.

Joe stuurde het tweede jacht, terwijl Jan met luide stem de situatie commentarieerde en zich zenuwachtig maakte over de onbewogenheid van de Engelsman.

— Naar bakboord, Joé, naar bakboord. Pas op, de stroming sleurt ons naar de andere oever! Naar bakboord houden of we schrapen over de klippen... Hola! Kijk me die troep apen eens in de bomen! Je zou zeggen, dat ze met ons meewillen! Nee, dank je voor dergelijke bondgenoten... O hemel, heb je die kleine dreumes van liaan tot liaan over de stroom zien zwaaien?... Het schijnt niet eens in hem op te komen, dat hij wel eens zou kunnen vallen! Hé, hij bezorgt me kippenvel. Je zou warempel zeggen, dat we in een cirkus beland zijn. Vind je het ook niet, Joe?...

(Wordt vervolgd.)

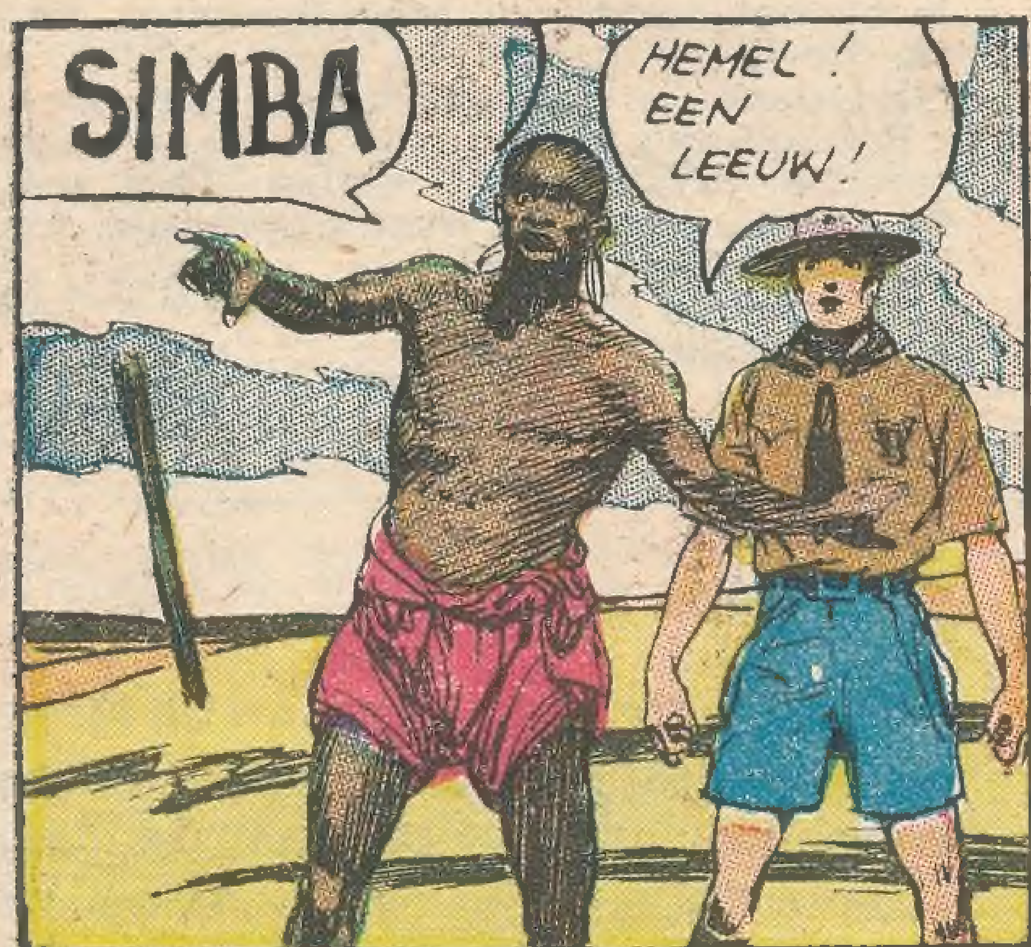
DE PATROELJE der Adelaren

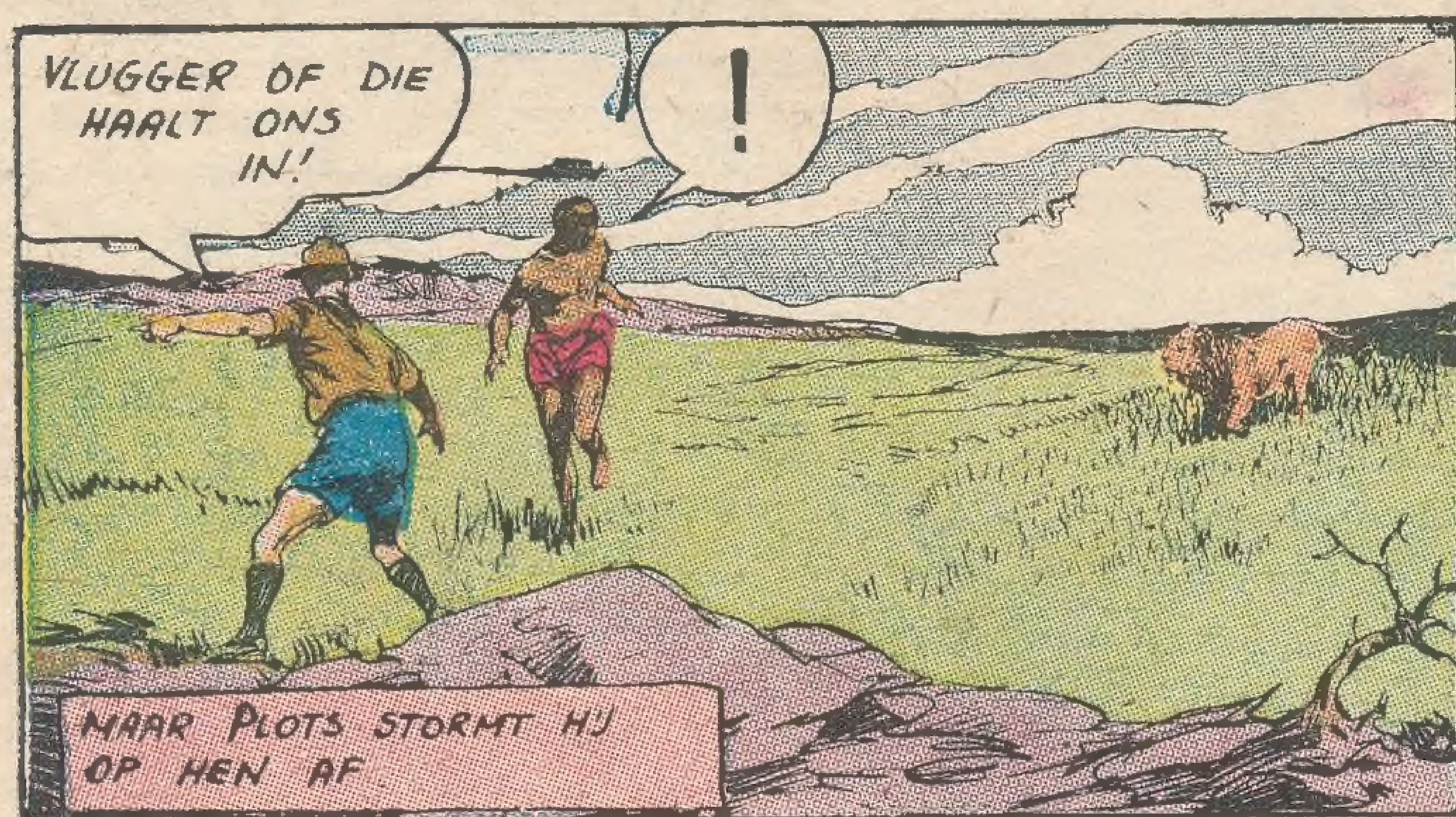

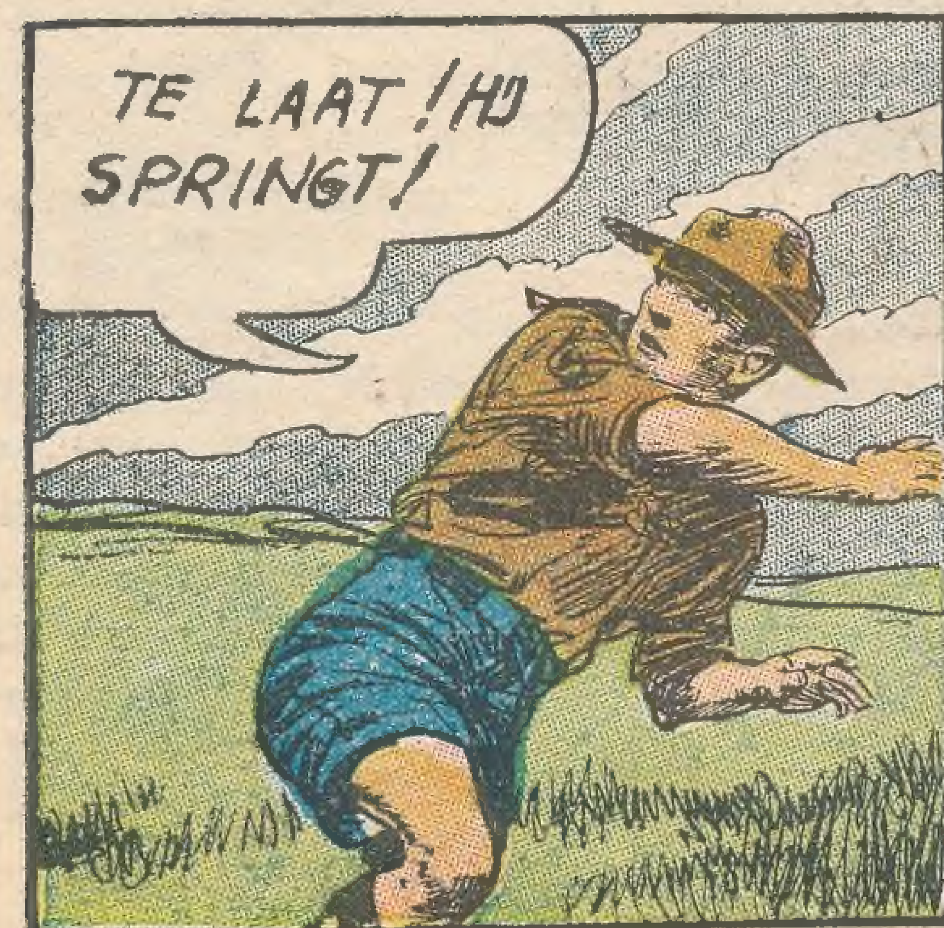

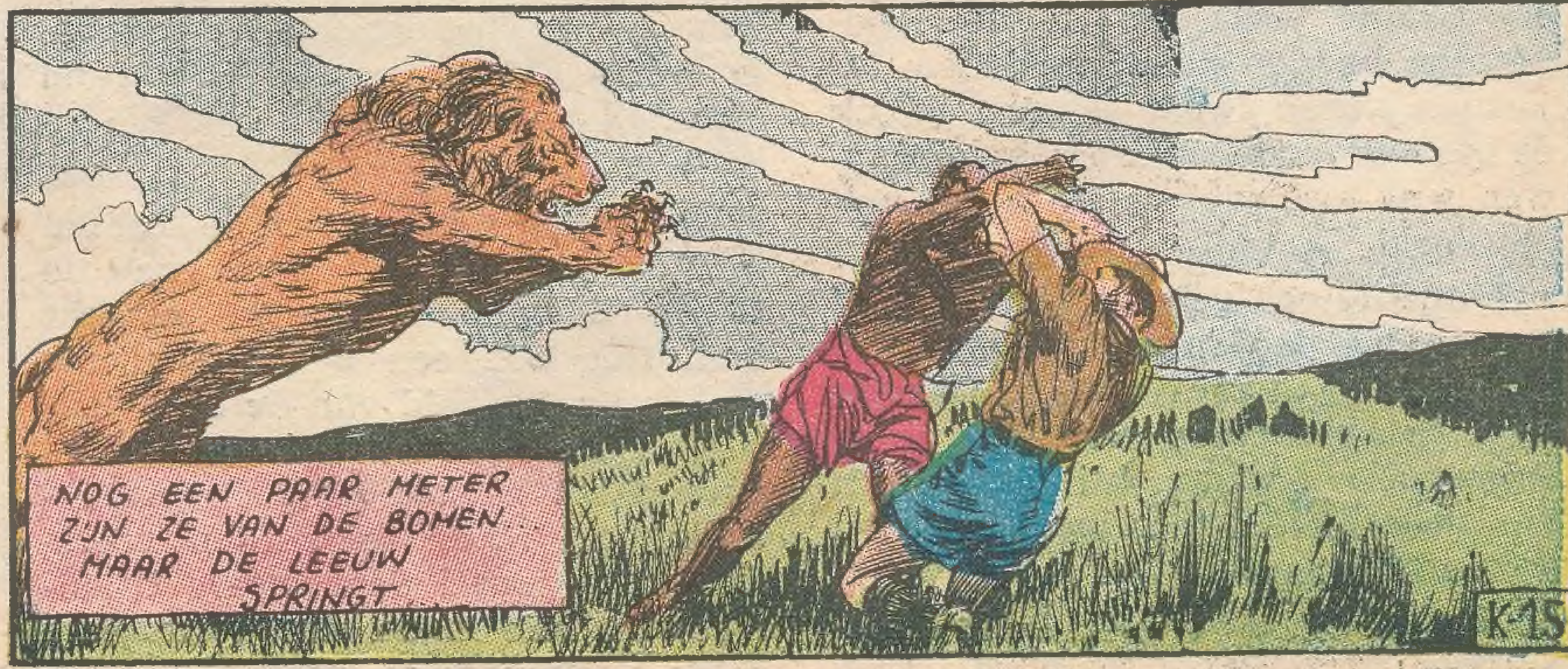

RIK RAKKERS

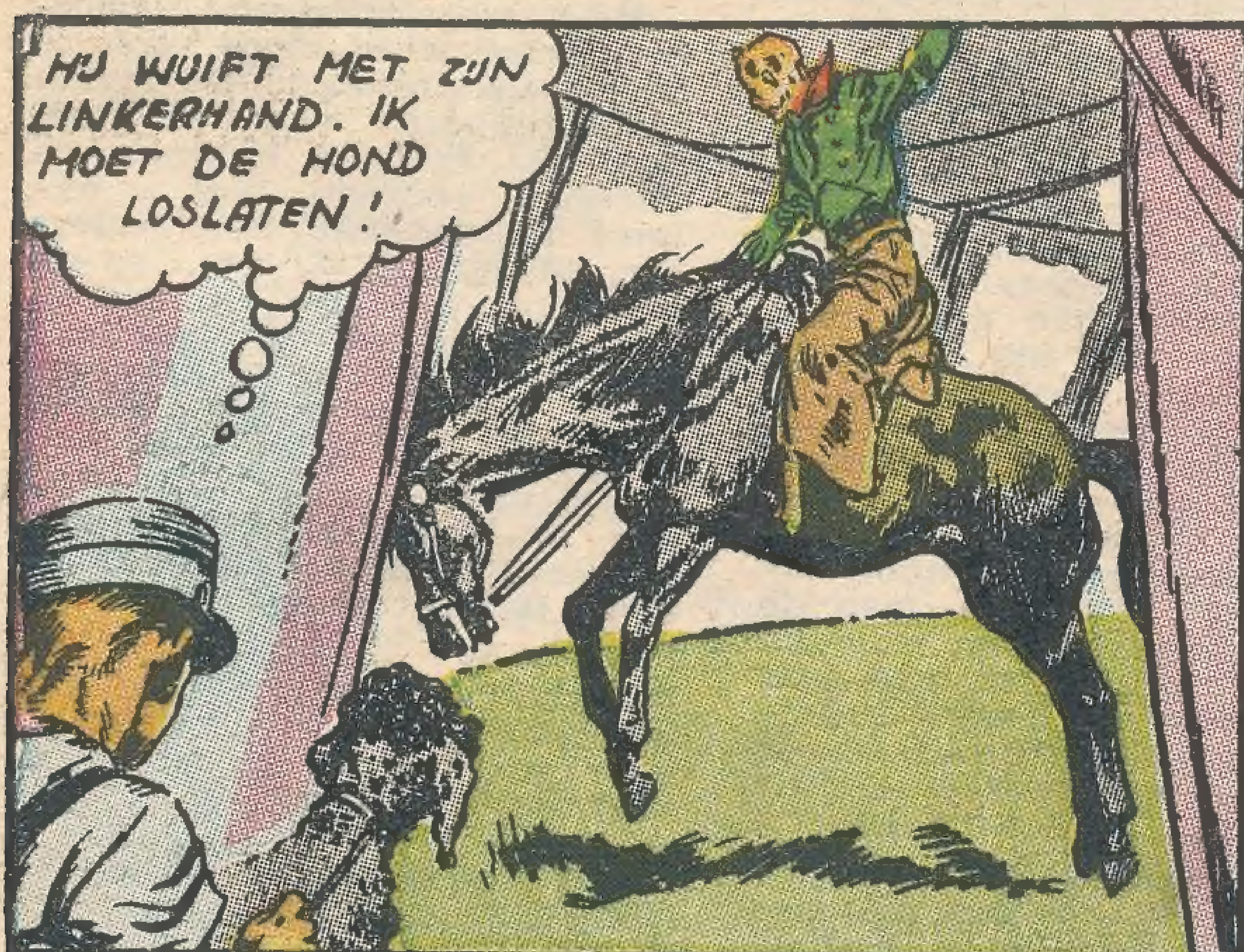
DOOR FRANK GODWIN

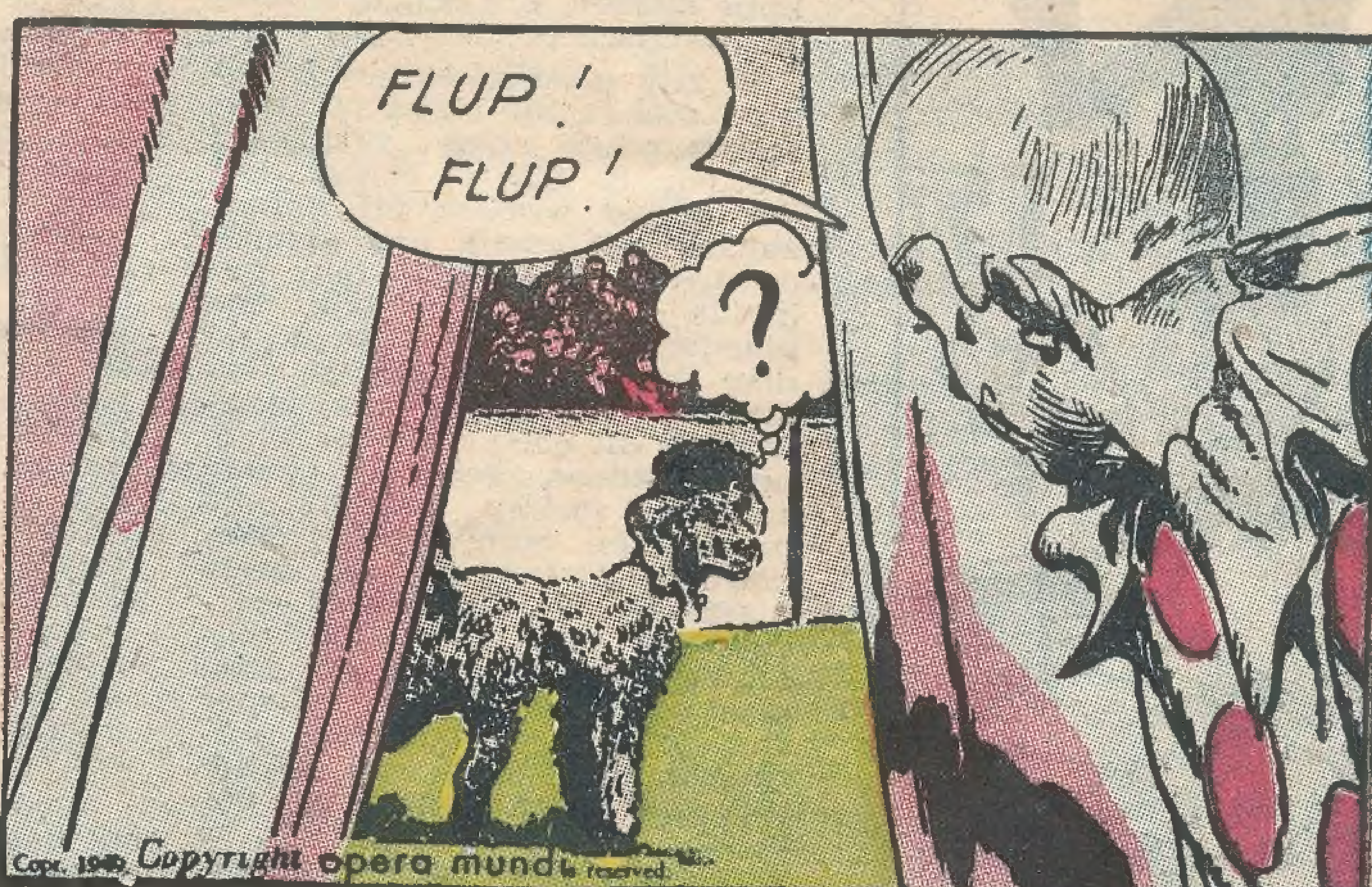

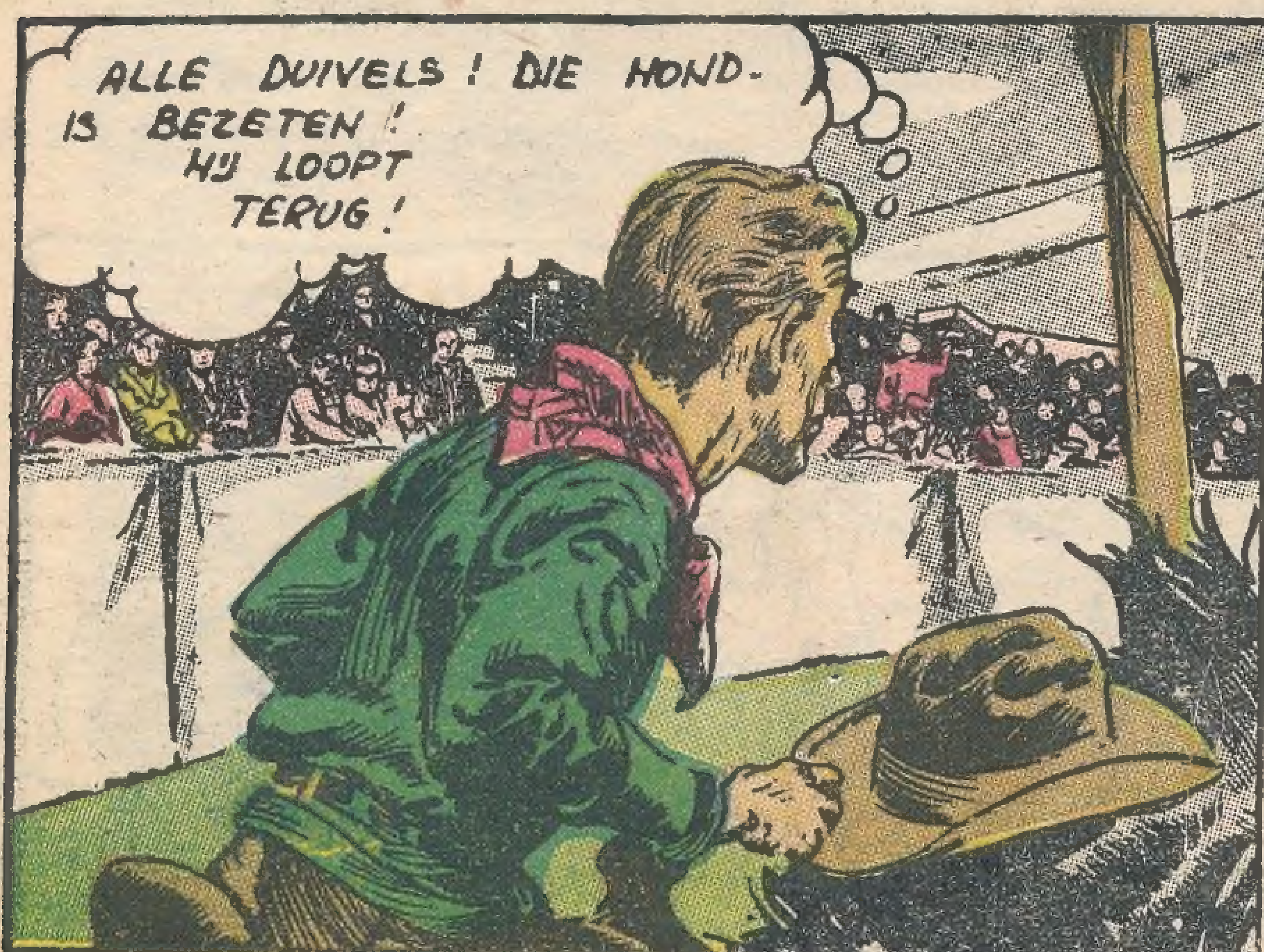

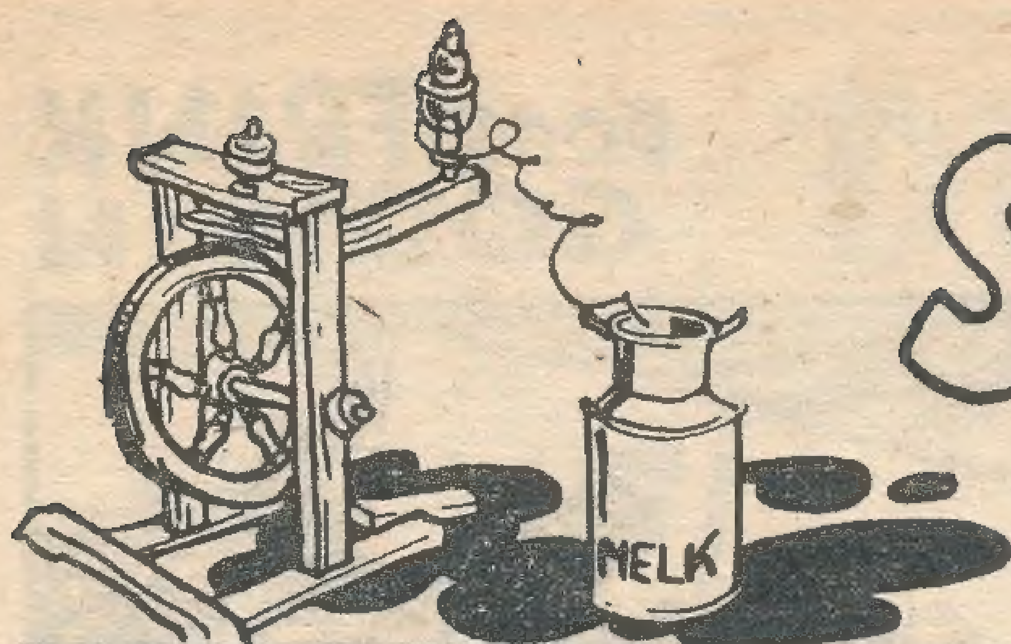

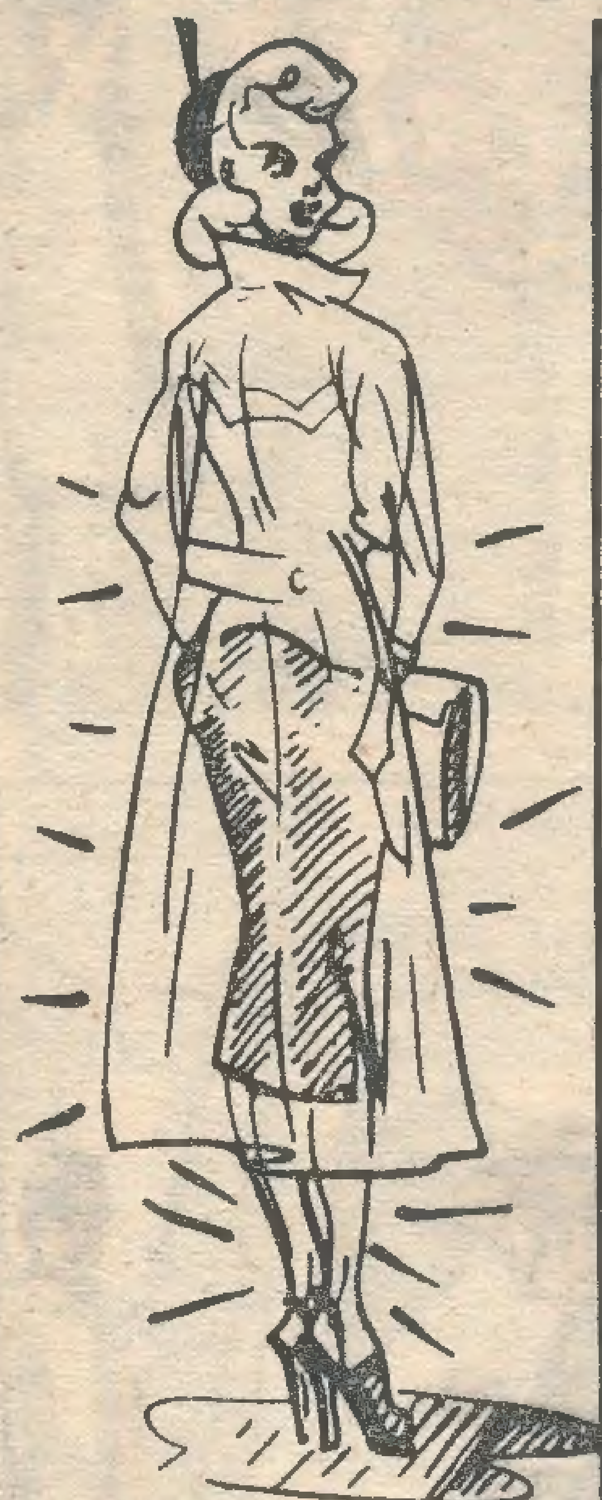

SNUFFELTJE VERTELT...

Wil je wat meer weten over de nylons van je oudste zus? Over de synthetische rubber der zwarte fietsbanden van onder de oorlog? Over het plastic-speelgoed van je jongste broertje?...

Lees dan eens, wat Snuffel hierover ten beste geeft!

Dat zijn geheimzinnige stoffen, die ons aards bestaan zijn binnengedrongen. Ze hebben zich in korte tijd aan heel de wereld opgedrongen en zich onmisbaar gemaakt. Wie is er nu nog zonder plastic en welke dame loopt zonder nylons?? Helaas kennen we van al die heerlijkheden niet meer dan de naam! Vandaar het zeer begrijpelijk vraagje van **BLAUWOOG** uit **Antwerpen**, waarvoor ook **BILLY POTTER** uit **Mechelen** zich interesseert.

Het zal jullie met verbazing slaan, als ik je zeg dat « plastische » stoffen en kunstvezels al jaren voor de oorlog bekend en in gebruik waren! Inderdaad, phenolformaldehyde-hars — in goed Nederlands bakeliet — werd reeds in 1907 door de Belgische scheikundige Baekeland uitgevonden. Zoals de naam het laat vermoeden spelen phenol (ook phenisch zuur of carboline geheten) en formaldehyde (gewoon « formol » genoemd) bij de vervaardiging een grote rol. Beide zeer goedkope stoffen, die een goedkoop en practisch product opleveren.

Er zijn plastische stoffen, zoals bakeliet, die helemaal langs scheikundige weg verkregen worden. Er zijn er echter ook, die bereid worden uit grondstoffen, afkomstig van planten of dieren. Het reeds lang bekende celluloid — ook een plastische stof! — en de nu door de nylon gedeeltelijk verdrongen kunstzijde (rayonne) worden uit celstof vervaardigd, uit cellulose, één der voornaamste stoffen, waaruit alle planten en bomen zijn opgebouwd. Galaliet, één der beste plastische stoffen, wordt vervaardigd uit... kaasstof (caseine). En... is rubber zelf geen plastische stof? Die vroeger van louter plantaardige oorsprong was! Men kan rubber trouwens hard maken als bakeliet, eenvoudig door het te vermengen met een hoeveelheid zwavel. Dan heeft men eboniet!

Maar dèze plastics bedoelen onze rakkers niet, wanneer zij naar Snuffeltje schrijven! Die « kennen » zij al... Nee, ze bedoelen het « echte » plastic! Welnu, de « echte » plastics onderscheiden zich van de vorige, doordat zij een zeer hoog moleculair gewicht hebben. Jullie weten al dat een molecule het kleinste deeltje van een stof is, dat toch nog helemaal die stof is en er nog alle eigenschappen van bezit. Zo'n molecule is opgebouwd uit atomen. Het klassieke voorbeeld is één molecule « water » die opgebouwd is uit twee atomen waterstof en één atoom zuurstof). De plastics bestaan dus uit « zeer grote » moleculen!

Men kan ze in drie grote groepen verdelen: 1. Elastische stoffen of kunstrubbers; 2. Het eigenlijke plastic; 3. Kunstvezels.

De grondstoffen kunnen weer helemaal scheikundig ofwel deels plantaardig of deels dierlijk zijn, zoals oliën, vetten, eiwitstoffen. De louter synthetische zijn het interessantst, omdat zij het goedkoopst zijn. Die worden vervaardigd uit... kalk, koolstof, zwavel, water en lucht!! Die koolstofatomen haalt men uit afval van petroleum of uit steenkool!

De fabricatie uitleggen, zelfs in grote trekken, is onmogelijk, omdat zij te geleerd is!

Kunstrubber werd voor het eerst vervaardigd door de Duitsers in de eerste Wereldoorlog. Hun onderzoekingen hebben zij daarna voortgezet. Zij zijn de scheppers van het misschien reeds door jullie gekende « buna »-rubber. Dat verkrijgt men door het samen verwerken (voor de geleerdsten onder jullie: de polymerisatie) van BUtadieen en NAtrium. Deze polymerisatie is echter niet mogelijk, tenzij men grote hoeveelheden... roet aan het mengsel toevoegt! Daarom zag dat kunstrubber van onze fietsbanden steeds zwart! In Wereldoorlog II is er een tijd geweest, dat ook de geallieerden verplicht werden bunarubber te fabriceren! Namelijk, toen de Jappen Oost Indië en Malakka veroverd hadden. In één jaar tijds hebben zij deze industrie uit de grond gestampt. In de plaats van buta gebruikten zij een ander gas: acetyleen!

Kunstrubber heeft een slechte naam. Dat komt, omdat het minder elastisch is en vlugger barst dan echt. Daarentegen is het beter bestand tegen de inwerking van lucht, benzine enz. Een speciale soort, het butylrubber houdt veel beter de lucht tegen, en een ander soort het chloropreen-rubber is in alle opzichten veel beter dan het echte rubber, maar... het kost dan ook 2 ½ maal meer dan het echte!

De reeks der eigenlijke plastics, zoals wij die bedoelen, is zeer uitgebreid. Buiten kommen, borden, speelgoed, regenjassen, enz... hebben we de kunstlijmstoffen, allerlei kunstverven (bestand tegen water en zuurstof, veel beter dan lijnolieverven!) kunstmatige smeerolieën, apprêtstoffen, die de kledingsstoffen onkreukbaar en onkrimpbaar maken. Ja, zelfs stoffen, die papier ondoordringbaar maken en die glas « onaandampbaar » maken! Ja, weldra zullen de ruitenwassers hebben afgedaan! en zullen onze brilleglazen niet meer aandampen, of aanregenen, noch de ruiten van auto of tram!

Deze plastics zijn vervaardigd uit lucht en water... plus kalk, steenkool en zwavel!!

En dan hebben we tenslotte de kunstvezels! Het rayonne heeft nu weer afgedaan, maar het is jaren de reddende engel geweest. Waar is de tijd, dat Chardonnet kunstzijde maakte uit nitrocellulose! Maar wisten jullie dat men ook « wol » heeft gemaakt uit... melk? En dat men in de laatste oorlog nog, een kunstvezel vervaardigde uit... zeewier (bezat alginezuur, dat kan gesponnen worden!)

Het wereldberoemd geworden nylon werd reeds voor de oorlog vervaardigd! De eerste nylonspinnerij werd in 1939 door Du Pont te Nemours in de V. S. geopend. Wat is nylon? Ja dat kan niet anders dan zo gezegd worden: nylon is een polymerisatie-product van hexamethyleendiamine en adipinezuur! Het moleculair gewicht van nylon gaat.. boven de 10.000 (tien duizend)!!

Tijdens de oorlog werden er ook in Duitsland nylongarens vervaardigd door de G. I. Farben. Het product heette er perlon.

Nu ga ik eindigen. Niet dat het onderwerp uitgeput is, hoor, maar wel... de ruimte van ons hoekje!

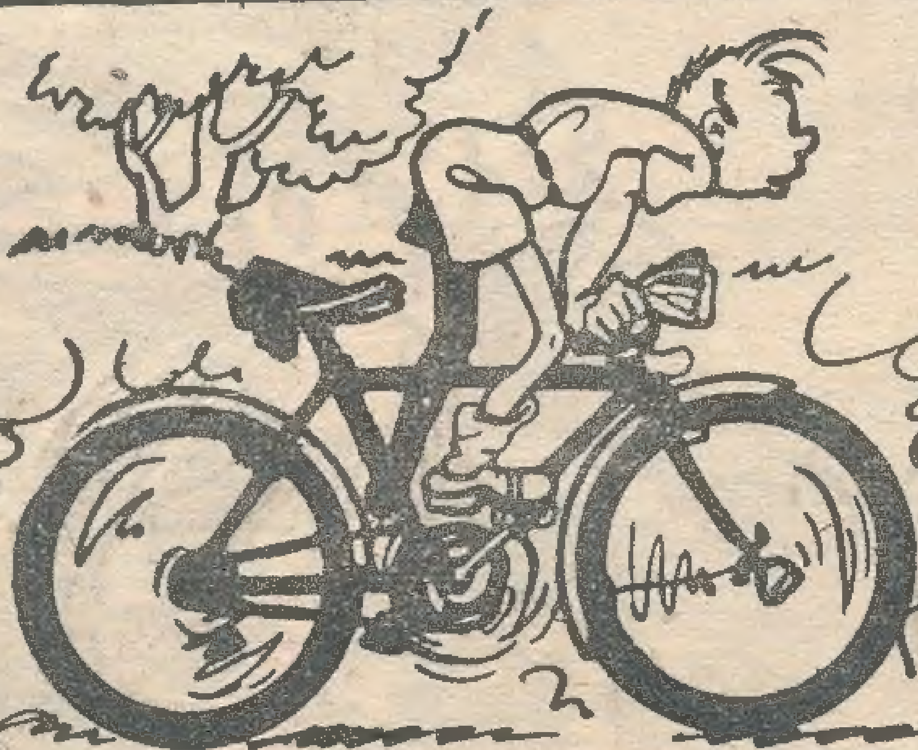
Tot volgende week dus rakkers,

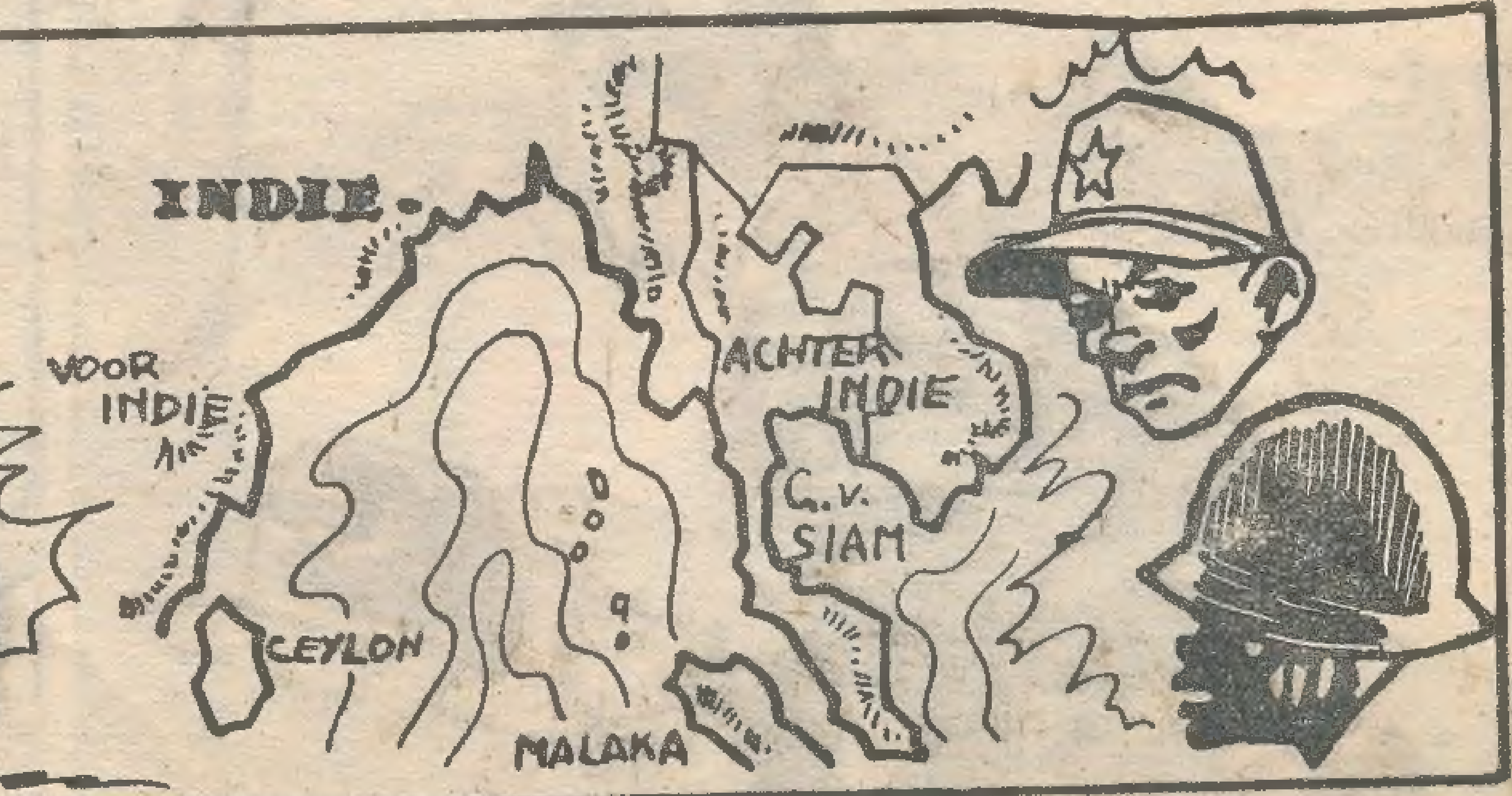
Met ROBBEDOES VOORUIT en VOORAAN!!

Je trouwe vriend

SNUFFELTJE.

KROKODILLENTEMMERS

EN ALLIGATOR mag je een krokodil in zakformaat noemen of een vestzakkrokodil. Vergeet er dan niet bij, dat dit beestje toch altijd nog vijf meter lang kan worden, terwijl zijn grote broer gemakkelijk de acht meter haalt ! Een alligator heeft evenmin de 113 tanden van de oude heer, maar met zijn verschrikkelijke kaken kan hij toch in een minimum van tijd een Indiaan voor het leven verminken. Een hap en zijn slachtoffer is arm of been kwijt.

Eigenlijk zijn er drie soorten zoogdieren, die we heel gemakkelijk met elkaar verwarren.

Allereerst is er de KROKODIL, de grootste van de familie. Van hem kunnen we nog vertellen, dat zijn huid zo hard is, dat een kogel er niet doorgaat. Het is een zwaargepansterd monster, dat in het water practisch niet te vangen is. Meneer huist in Afrika en Amerika.

Vervolgens heb je de KAAIMAN of GLAVIAAL. Die lijkt als twee druppels water op zijn grote broer, maar blijft twee meter kleiner. Je kunt hem èn in Amerika èn in China tegenkomen.

Tenslotte is er de ALLIGATOR, de kleinste van de drie. Gemiddelde lengte vijf meter. Hier maakt de mens geweldig jacht op, omdat zijn huid, minder verhoornd is, dan die van de krokodil, zich buitengewoon leent vóor de vervaardiging van voorwerpen uit... « krokodillenleer » !...

INDIANEN AAN HET WERK

Het tegen een dergelijk monster opnemen is geen kleinigheid ! Om zoiets te riskeren moet je wel Indiaan zijn.

Een Indianenstam, de SEMINOLEN, zijn vaklui en gepatenteerde alligatorvangers. Laat ik eerst wat meer over deze jagers vertellen.

Ze wonen in Florida en voelen zich nog steeds onafhankelijk. Spreek hen niet over de Yankees ! Aan de staatswetten hebben ze lak. Ze erkennen geen andere wetten dan die van hun stam. In de vorige eeuw hebben ze — als alle Roodhuiden — tegen de opdringende Amerikanen gevochten. Maar waar alle andere stammen werden overwonnen en in de beschavingssfeer opgenomen, vluchtten de Seminolen de ondoordringbare wouden van de Pai-Oki in. Daar huizen ze nu. Ze plegen wat ruilhandel met de blanke broeders — ze zijn bijvoorbeeld verzot op naaimachines ! — maar weigeren beslist, zich aan het Amerikaanse gezag te onderwerpen ! Daar ze weinig talrijk zijn, doen de heren in Washington maar een oogje toe...

Behalve alligators vind je er ook het beruchte « saw grass » (« cladium effusum » voor rakkers-botanisten), dat wij met « zaaggras » kunnen vertalen. Het is een waterplant, die wel zo hoog wordt als bamboe en die vlijmscherpe blaren heeft. Een ontdekker, die zich in de moerassen waagt, moet dus oppassen voor handen en voeten ! Zijn voeten kan hij afsnijden aan het blad van het zaaggras en een alligator kan zijn hand weghappen...

Voor een Indiaan is de alligator nog het minst gevaarlijk van de twee...

HOE ZE TE WERK GAAN

Wil je met succes tegen zo'n monster vechten : opgepast dan voor zijn staart ! Krijg je daarmee een klap, dan lig je meteen knock-out...

Verder wordt vereist, dat je die sinjeur zijn bek weet toe te knijpen en tegelijk hem bij een der achterpoten neemt. Daarvoor moet je al aardig vlug en sterk zijn.

Gelukkig gaat een Seminool vanaf zijn kinderjaren met alligators om. Hij speelt als kind met alligatortjes van enkele centimeter, als de beestjes nog volmaakt onschuldig zijn. Later wordt het gevaarlijk spel !...

Het komt er op aan, een alligator met bek en poot te pakken, zo, dat je hem, op zijn rug kun draaien. **Als een alligator op zijn rug ligt is hij machteloos !** Maar wee de man, als hij verkeerd pakt !

Onmiddellijk als het beest op zijn rug ligt, gaat de Indiaan hem **masseren** op de zenuwknopen, de ademhalingswegen en het hart. Enkele ogenblikken later slaapt de alligator onweerstaanbaar in. (We zullen dat vancvond ook eens bij Kwabbernoot proberen !) Dan kan de Indiaan in zijn handen wrijven en zijn buit in een zak wikkelen om de vangst aan de man te brengen.

ONTOEGANKELIJK GEBIED

Laat ik er nog even bij vertellen, dat de streek der Seminolen-Indianen altijd meer avonturiers heeft aangetrokken dan echte kolonisten. En toch hebben juist in Florida de blanken de **eerste Amerikaanse stad** gesticht, namelijk **San Augustino !** Dat gebeurde in 1586 en ze werd herhaaldelijk door Engelse zeerovers gebrandschat. Florida heeft verder een ideaal Middellandse Zee-klimaat, maar op het eind van deze landstreek, bekend om zijn vreselijke cyclonen, strekt zich een woest gebied uit van moerassen, dat slechts met vlotten te bereiken is. Alles is er modder en slijk. Er leven enkel wat Seminolen, alligators en een soort eend. Dat is alles.

MENS TEGEN NATUUR

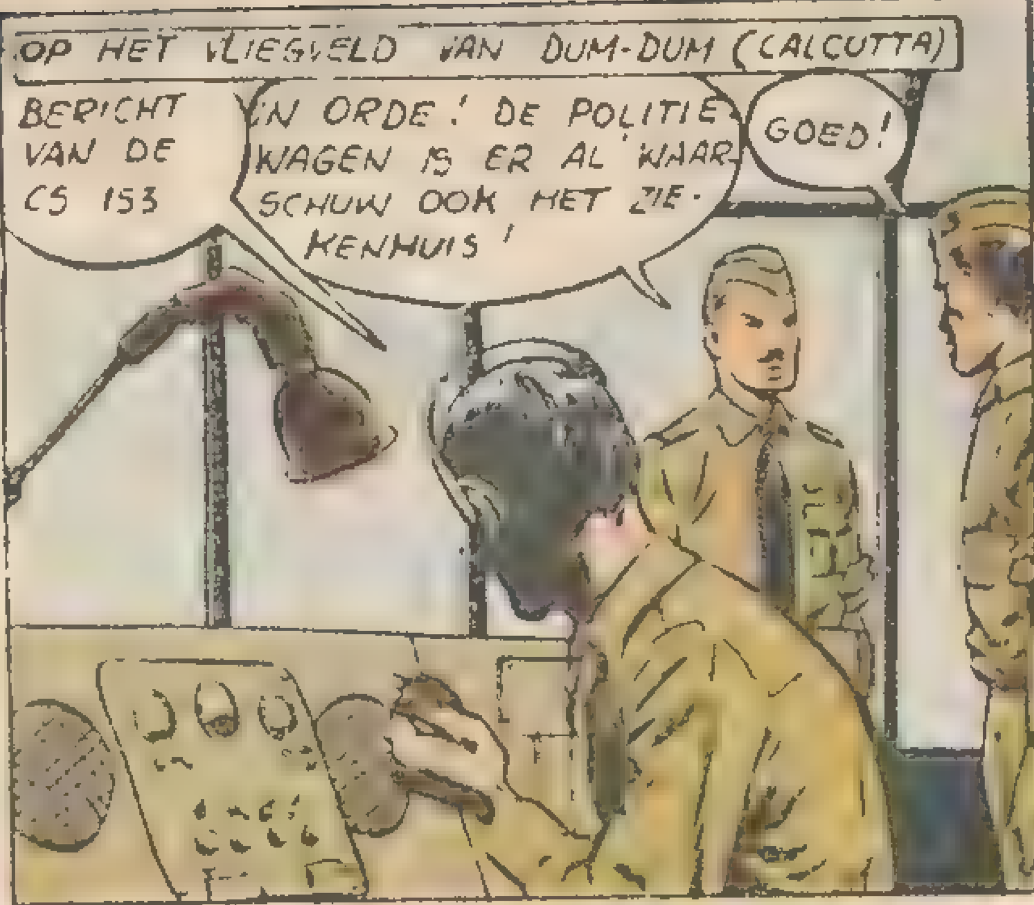
De Amerikanen hebben natuurlijk wel geprobeerd, er wat van te maken ! « Everglades » noemen ze deze moerassige savannen. Ze groeven er dwars een kanaal door van de Oceaan naar de Golf van Mexico, met talrijke zijkanalen. Maar nog bleef het gebied woest en gevaarlijk, waar slechts avonturiers hun hachje wagen. En dan te weten, dat slechts op een paar honderd kilometer er vandaan een hypermondaine badplaats als Miami ligt !...

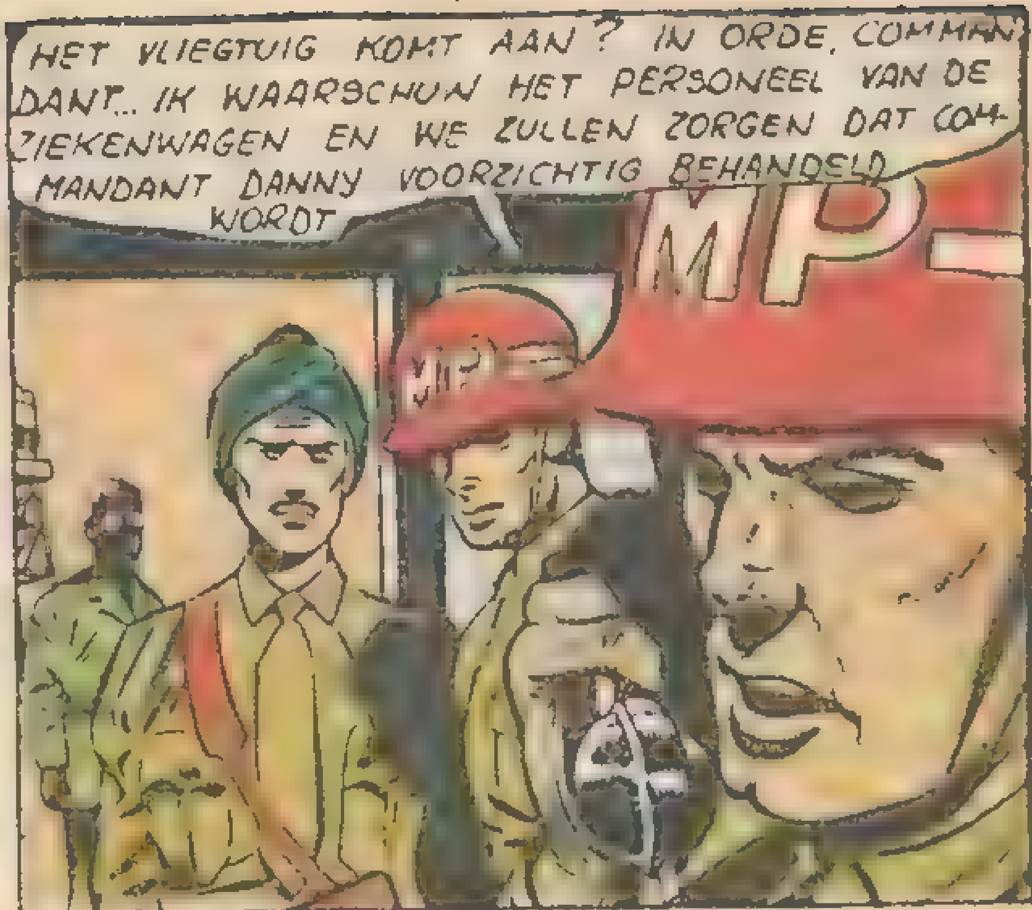
P. P.

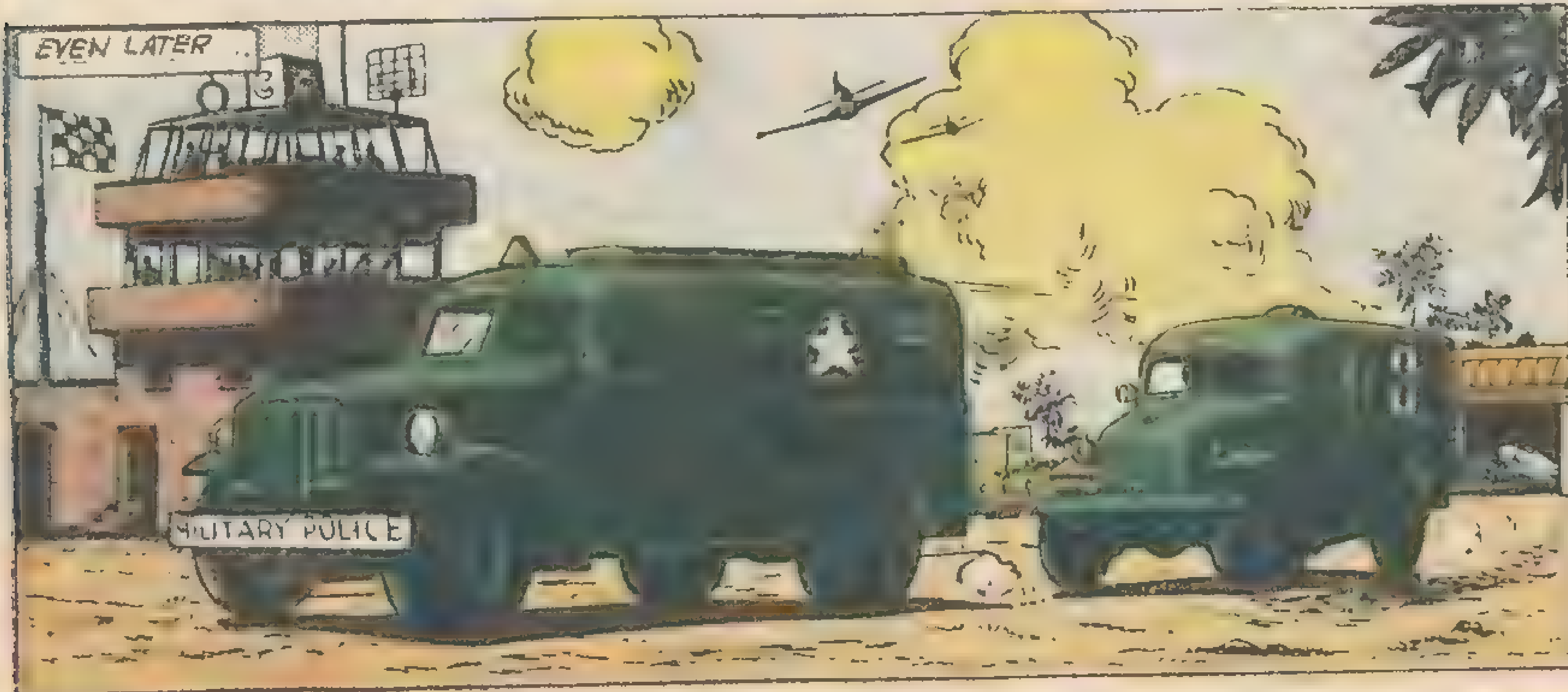
DE VLIEGENDE TIJGERS

OP HET OGENBLIK DAT DE AMERIKANEN MO STEVIG BIJ DE LURVEN HEBBEN, GRIJPEN DIENS VRIENDEN ONVERWACHT IN

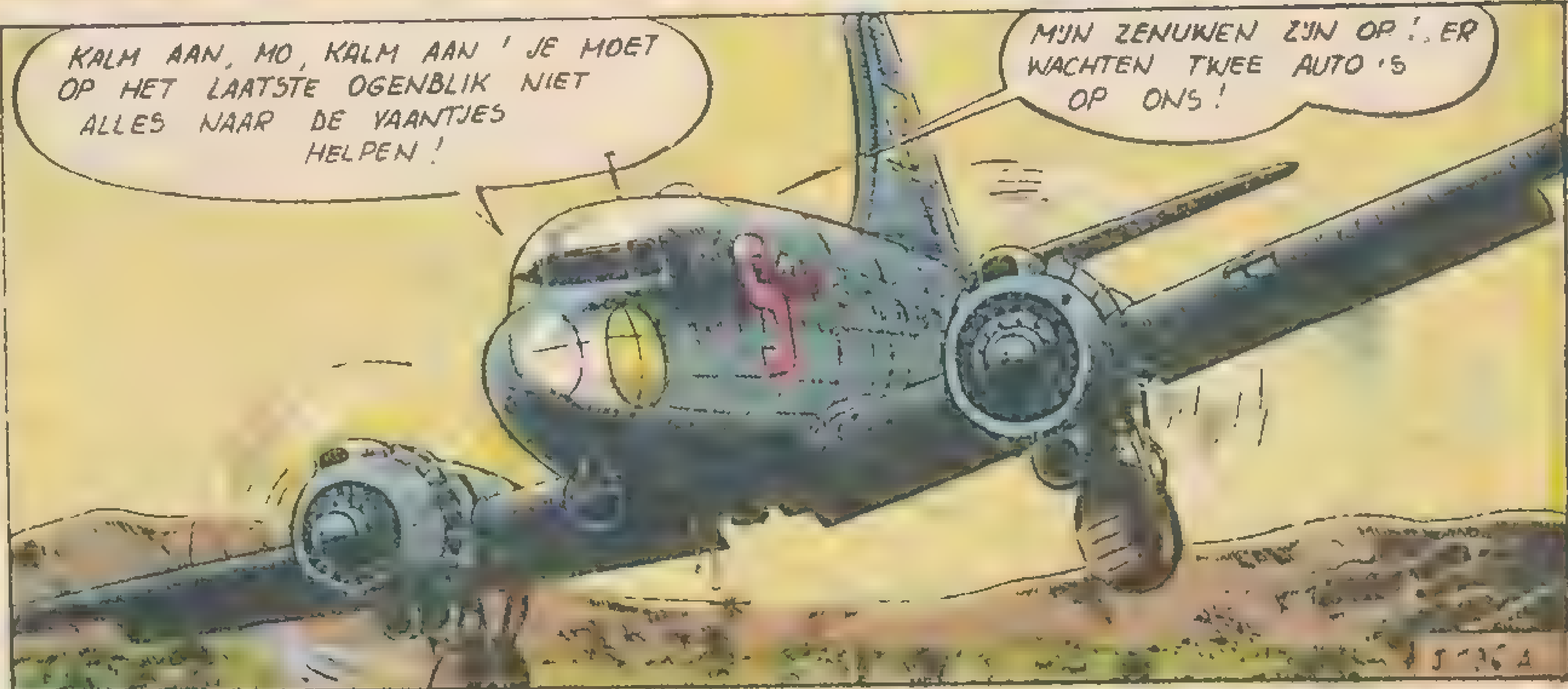

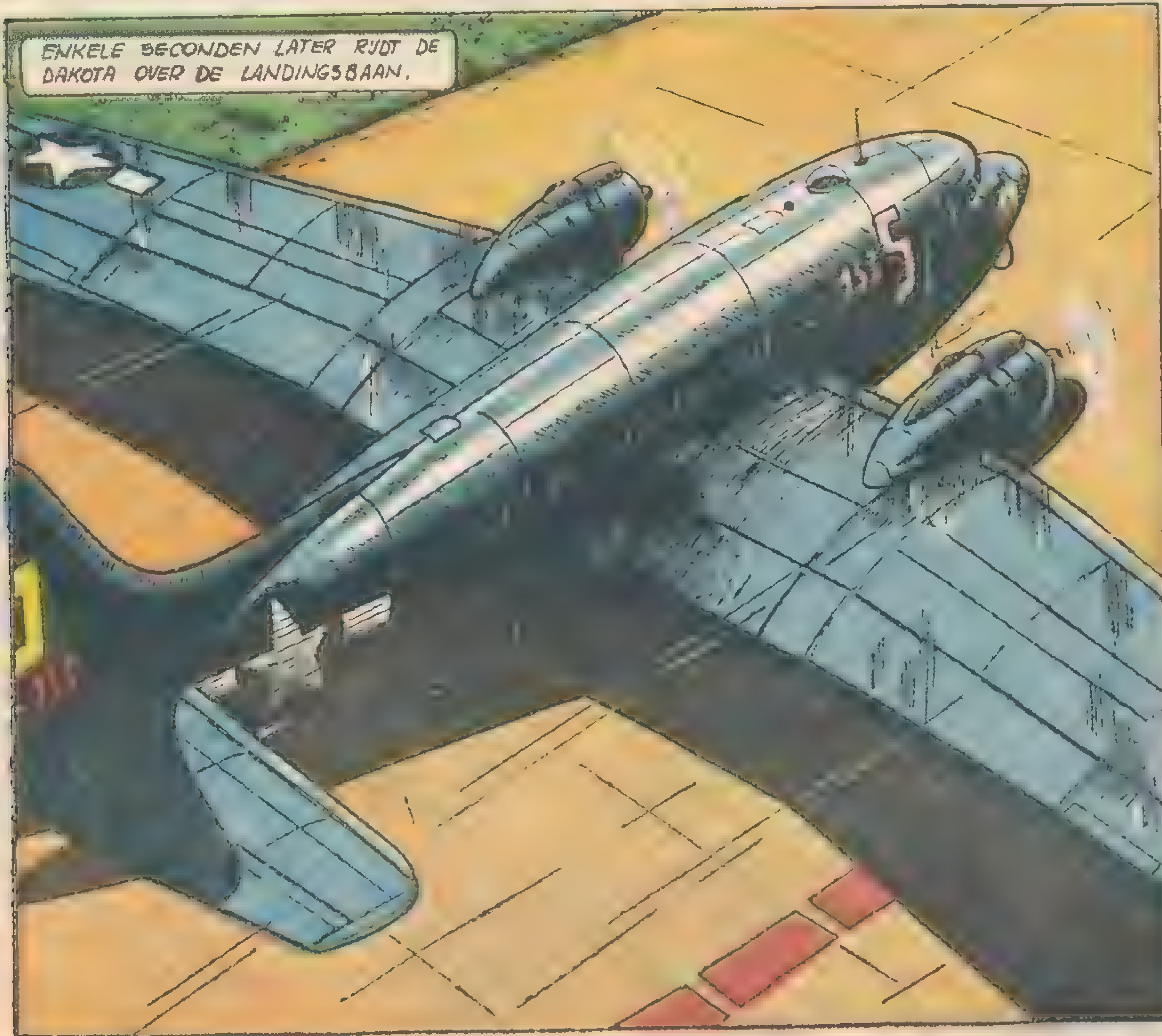

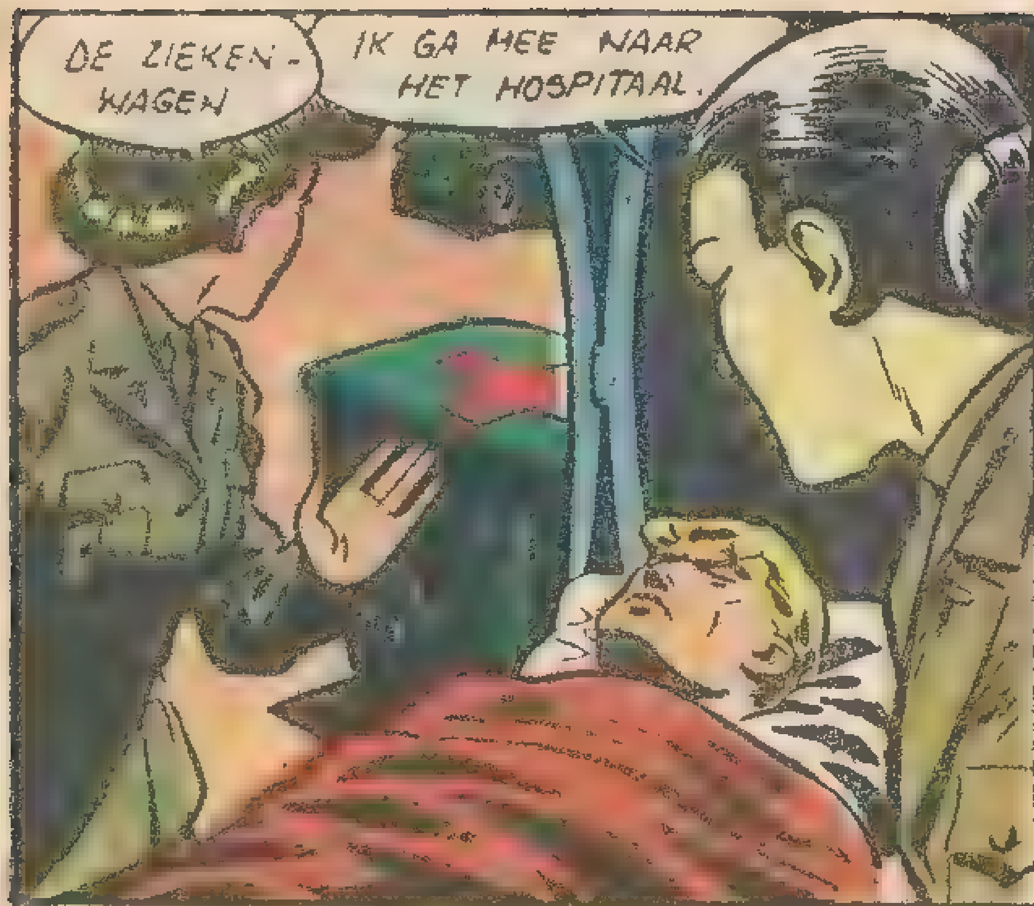

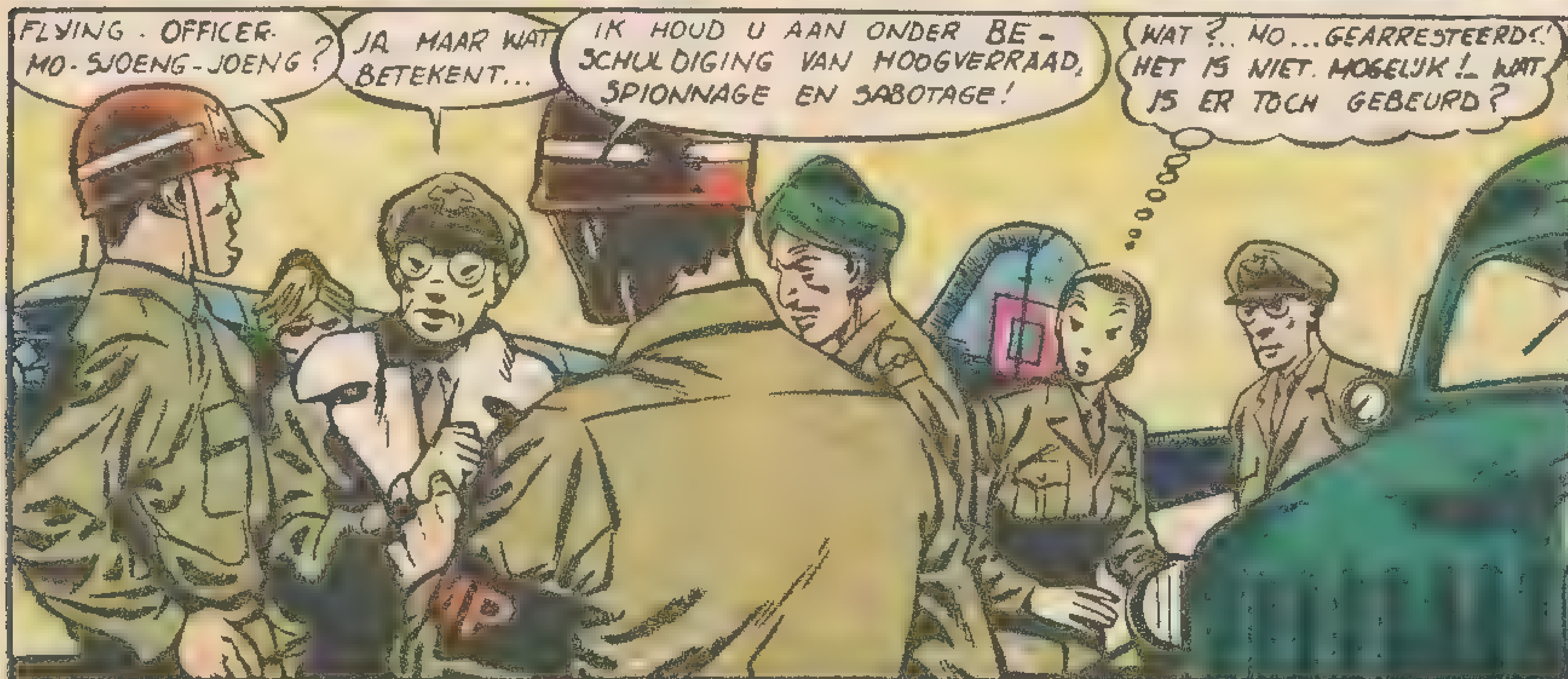

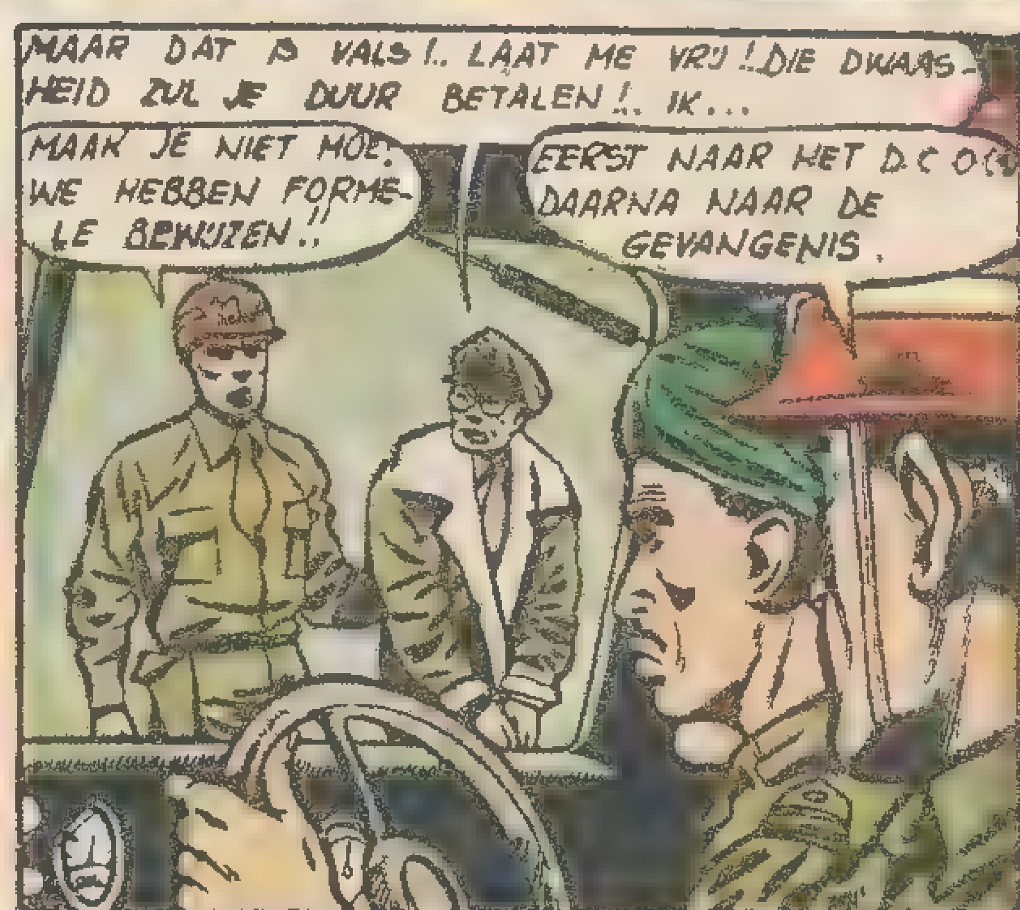

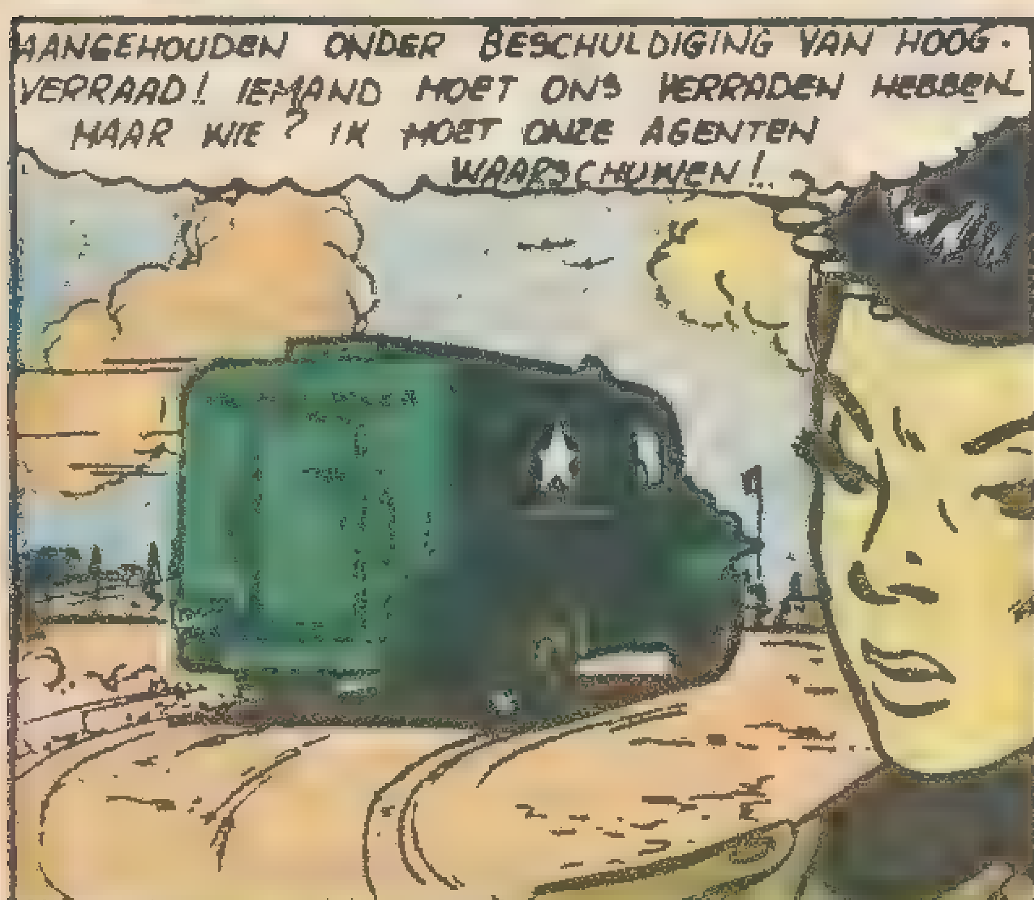

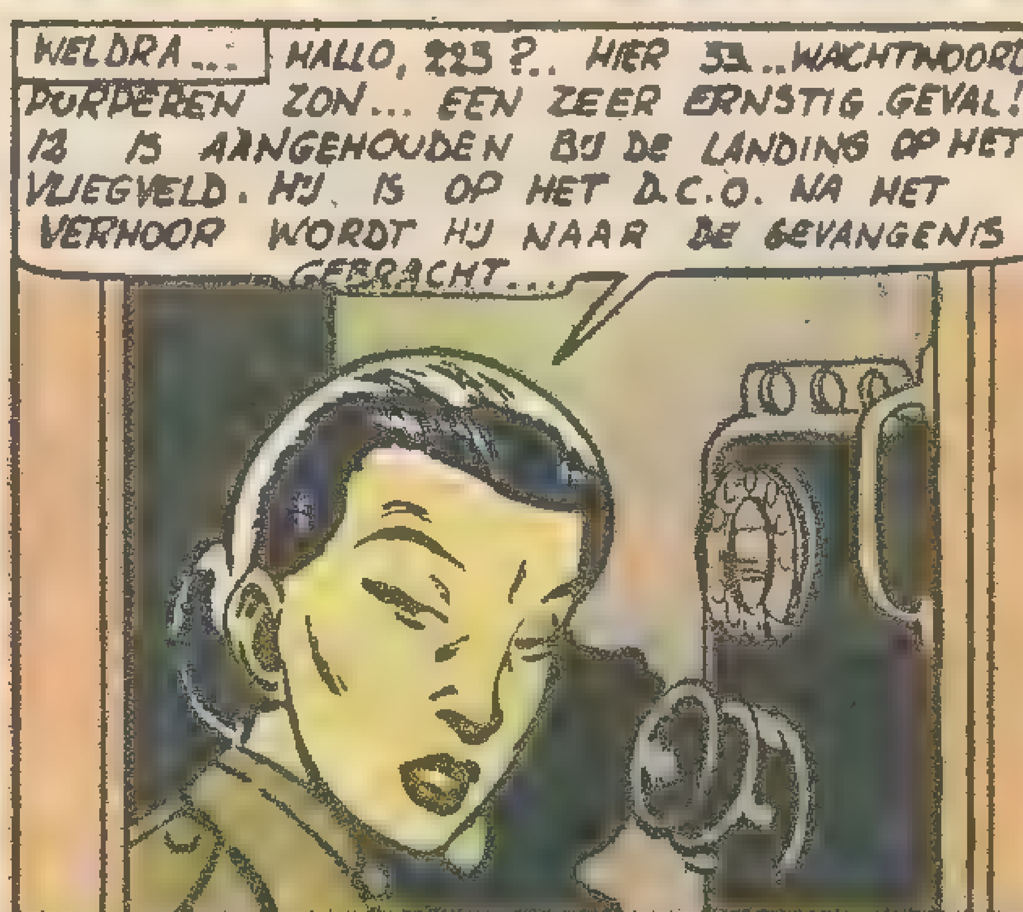
(1) DEPARTEMENT CRIMINELE OPSPORINGEN

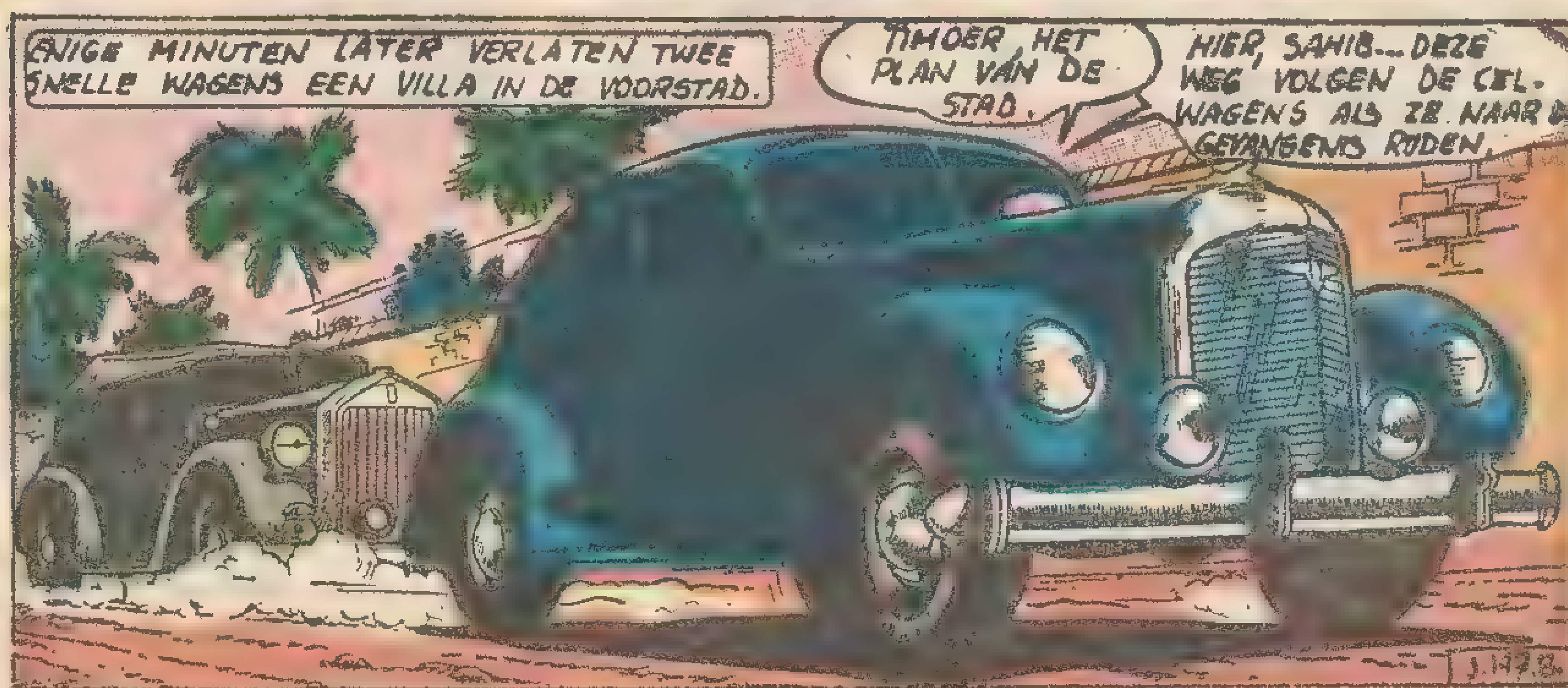

HUP ROBBEDOES

Over heg en steg : Cross-country

Na zoveel lessen in clubverband moeten we eens afwisselen. Wat denken jullie van een veldloop, die wel iets op een cross-country lijkt ?
Dat is sport, rakkers !

We zullen er echter geen competitie van maken. Daarvoor is deze sport voor beginnelingen te zwaar. Anders een uitstekende benen- en ademhalingsoefening !

En je kunt zoiets doen tot je tachtig jaar en ouder bent.

Het weer is fris, om niet te zeggen koud. De velden liggen wit van de rijp. Paul en Fred komen met hun spijkerschoenen van de sintelbaan afzetten. Ik geef hen de goede raad, maar doodgewone gymnastiekschoenen met rubberzooltjes aan te doen. De eigenlijke cross-schoenen hebben korte punten en worden op een speciale manier aan de voet bevestigd. Een en ander om het lopen zowel op hard als op zacht terrein gemakkelijker te maken.

Onze rakkers zijn erop gekleed. Ons peleton wappert van de sjaals. Ik zie overjassen en zelfs lange broeken ! Maar daaronder dragen ze toch hun sportkostuum.

Daar gaan we ! De eerste paar honderd meter over vlak terrein bieden geen moeilijkheden. Die komen pas als we van de weg afbuigen en het vrije veld inschieten. De ademhaling gaat sneeds sneller en er dient overgeschakeld te worden op de tweede versnelling, waarbij de adem het rhythme krijgt van het verloop van de wedstrijd zelf. Nooit genoeg kan herhaald worden : STEM JE ADEM AF OP DE SNELHEID VAN JE LOPEN !

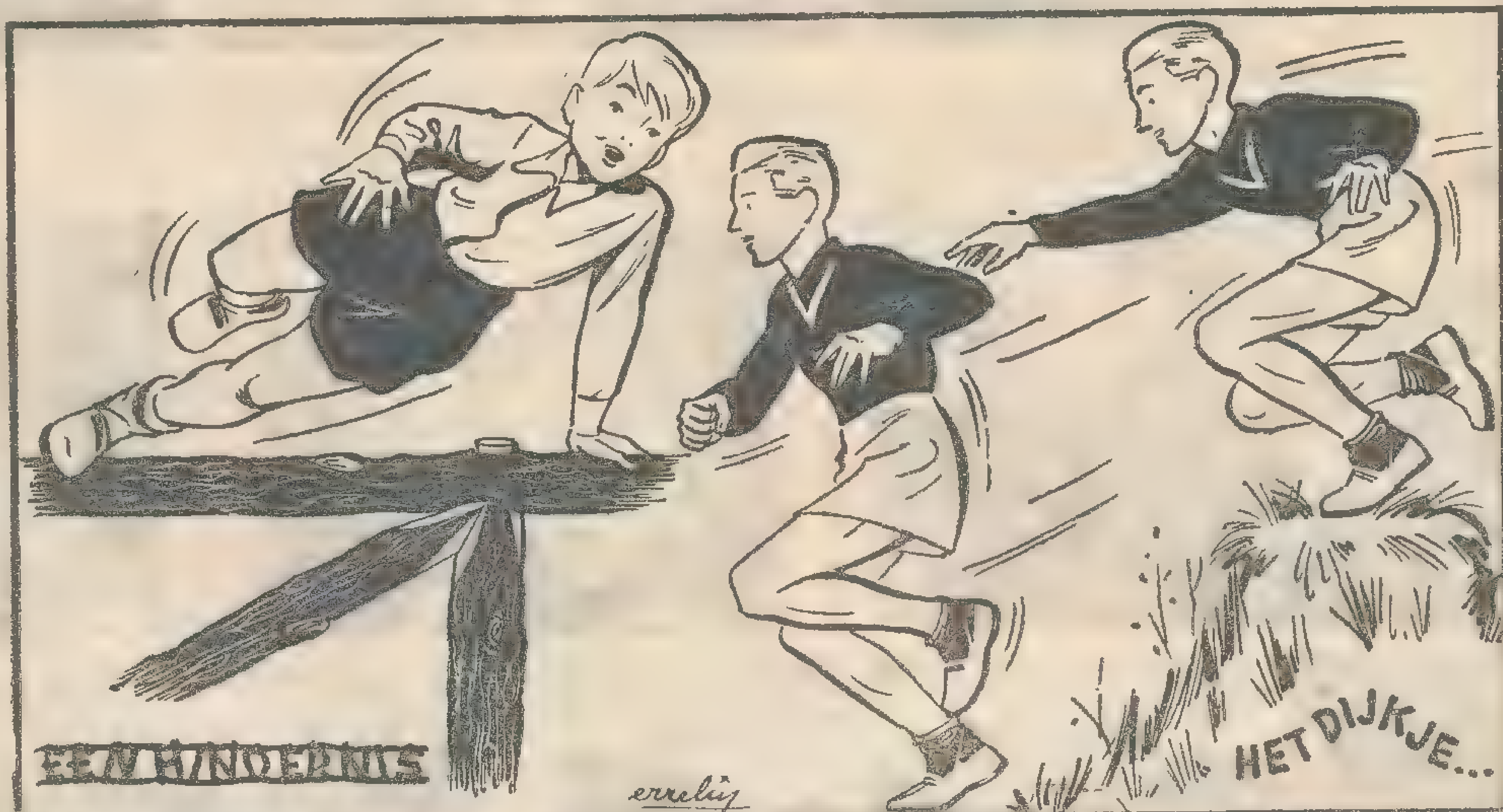
We komen hindernissen tegen. We moeten tegen een heuvel op. Het lichaam buigt zich naar voren, terwijl de passen kleiner genomen worden. Boven kunnen we al lopend weer rustiger adem halen. De helling blijkt lang en zo kan het uit elkaar getrokken peleton weer bij elkaar komen. Anders wel leuk, dat afhollen ! Dan gooi je je lichaam naar achteren.

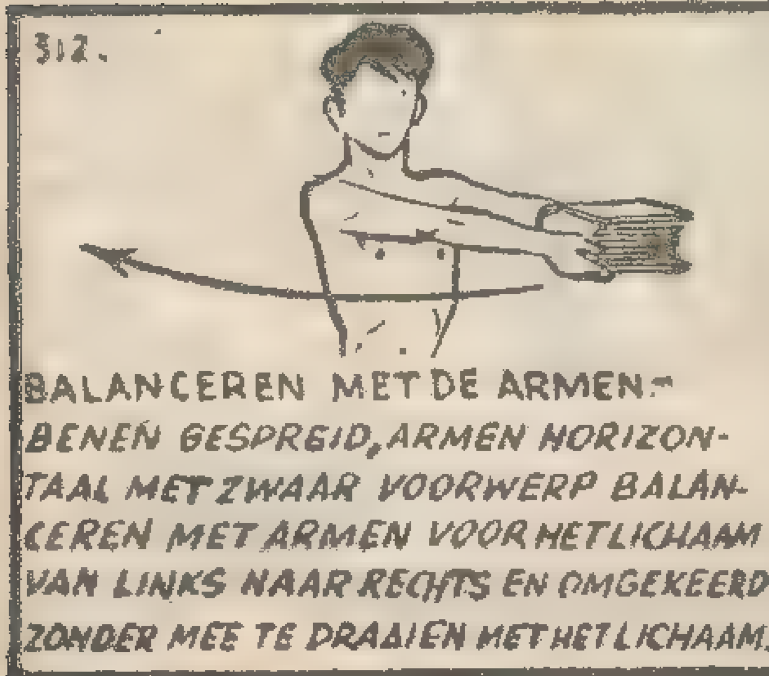
Een beekje kruist onze weg. De eersten wippen er met een aanloop over. Anderen aarzelen even om dan flegmatiek door het ijskoude water te trappen ! Aan de andere kant moeten we tegen een dijkje op. Met een vaartje gaat het naar boven. Op de kruin je afzetten met een voet en maar weer verder. Om een hek over te komen, hebben we handen en voeten nodig. En vlug ! Anders verliezen we teveel terrein.

Bekaf, maar stralend komen we weer de poort van het stadion binnenvallen. Onze voeten wegen als lood, maar alleen onze adem, die als mist om ons groepje dampt, geeft het bewijs dat het inspannend werk was en... dat het kwik in de thermometer nog steeds even laag staat !

Maar we kunnen een lekker warm stortbad nemen. Mijn rakkers staan te zingen onder de douche. En ze roepen, dat we méér moeten cross-country-en.

FRANK

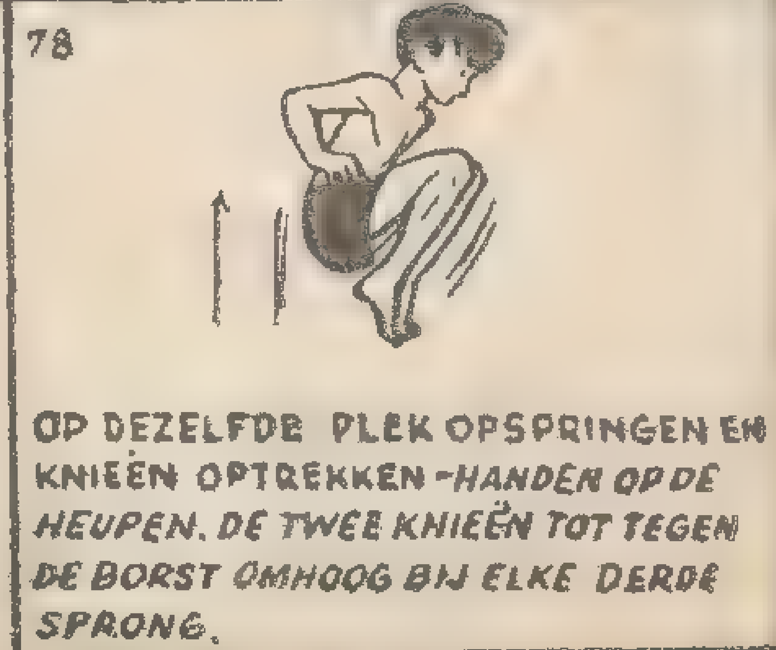
BALANCEREN MET DE ARMEN.- BENEN GESPREID, ARMEN HORIZONTAAL MET ZWAAR VOORWERP BALANCEREN MET ARMEN VOOR HET LICHAAM VAN LINKS NAAR RECHTS EN OMGEKEERD ZONDER MEE TE DRAAIEN MET HET LICHAAM!

LOPEN MET DOORGEZAKTE KNIEEN.- OP DIE MANIER DE KAMER RONDLOPEN.

ZITTEND HORIZONTAAL FIETSEN, TERWIJL JE TEGELIJK JE NEERLEGT EN OPRICHT.- HANDEN ACHTER DE HALS ALS IN 135, MAAR ALLE BEWEGINGEN GELIJKTIJDIG!

OP DEZELFDE PLEK OPSPRINGEN EN KNIEËN OPTREKKEN - HANDEN OP DE HEUPEN. DE TWEE KNIEËN TOT TEGEN DE BORST OMHOOG BIJ ELKE DERDE SPRONG.

Wat vliegt daar !

Wanneer we na willen gaan, welke vliegtuigen er bij de burgerlijke luchtverkeersmaatschappijen zoal in dienst zijn, komen we tot interessante bevindingen. Volgens door de Amerikaanse C. A. B. (Civil Aeronautics Board) gepubliceerde cijfers, zijn er thans 3.386 vliegtuigen in dienst, waarbij echter de Amerikaanse en Russische (daar van deze laatste geen cijfers bekend zijn) niet meegeteld zijn. Hiervan zouden 77 % Amerikaanse types zijn, waarvan 57 % bij Douglas en 20 % bij andere Amerikaanse fabrieken gebouwd werden.

Van de 1.055 toestellen, die onder Amerikaanse vlag vliegen, zouden er 76 % bij Douglas gebouwd zijn. Volgens op 1 Maart 1949 afgesloten statistieken, vliegen er o. a. 1.093 Douglas DC3, 151 DC4, 60 Junkers Ju 52/3m, 49 D. H. Dove, enz., in andere landen dan Amerika en Rusland.

Sabena boven Duitsland

Onze nationale luchtverkeersmaatschappij doet nu ook een tweetal luchthavens in Duitsland aan, n. l. Frankfort aan de Main en Neurenberg-Furth.

Vragenbus

Kally 2181. — De Avro-fabrieken beschikken thans over verschillende types, die ze produceren. Om je vraag volledig te beantwoorden, geven we hierbij de tamelijk uitgebreide lijst van deze toestellen : AVRO 701 ATHENA. Tweepersoons oefenvliegtuig. Twee versies : T. Mk.-1 en T. Mk.-2. — AVRO 696 SHACKLETON G. R. Mk -1. Zware verkenner-bommenwerper, voor gebruik in overzeese gebieden. — AVRO TUDOR. Verschillende versies. Type 688 : Tudor 1. Type 689 : Tudor 2. Type 688 : Tudor 3. Type 688 : Tudor 4. Type 688 : Tudor 4b en 4c. Type 689: Tudor 5 en 6. Type 688 : Tudor 8 en Type 689 : Tudor 9. De twee laatste zijn met straalmotoren uitgerust. Niet alle modellen werden gebouwd. — AVRO 685 YORK Zeer bekend verkeersvliegtuig. — AVRO 652A Anson. Overbekend vliegtuig. Zijn nog zowat overal in dienst. Hier de lijst der meer moderne versies : Mk. 12, Mk. 13, Mk. 14, Mk. 15, Mk. 16, Mk. 18, Mk. 18c, C. Mk. 19, T. Mk. 20, T. Mk. 21, T. Mk. 22, De Mk. 20, 21 en 22 zijn nog in productie. — AVRO 694 LINCOLN. Viermotorige bommenwerper, ontwikkeld uit de Lancaster. B. Mk 1, B. Mk. 2, Mk. 3, B. Mk. 4, B. Mk. 30. — AVRO 707. Eenpersoons Delta proefvliegtuig. Van dit nieuwe vliegtuig geven we hier tevens wat meer gegevens. Eerste vlucht op 4 September 1949. Rolls Royce Derwent-straalmotor. Spanw. 10 m. Lengte 9,29 m. Het eerste prototype verongelukte door een tot nu toe onbekende (?) oorzaak. Verder werden de meeste straalmotoren van Engelse constructie geprobeerd in een of ander Avro-vliegtuig, zoals de Lancaster-, Lancastrian- of Lincoln-types. — De AVRO CANADA CF100 is een tweemotorig « All weather »-straaljager. Driewielig onderstel met neuswiel. Gegevens betreffende afmetingen, gewichten of prestaties zijn nog niet vrijgegeven.

BOB.

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en -datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes Ommeganckstraat 21, Antwerpen Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr te betalen.) De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56 Bergen op Zoom en betalen Fl 1 20 per postwissel. (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen)

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij n krantenverkoper kunnen aanschaffen vragen de prijs van een abonnement Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT

van 16 Maart tot einde Juni :

VOOR NEDERLAND : Fl. 4.

VOOR BELGIE : Fr. 64.

Deze bedragen kunnen betaald worden Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes » Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom ; voor België : Door storting op Postrekening 3621 59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21 Antwerpen

---

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Getij. — 2 : Vertaler. — 3 : Jaartelling. — 4 : Grote gehoorzaal ener universiteit. — 5 : Begraafplaats. — 6 : Stang tussen twee wielen. — 7 : Landbouwwerktuig. — 8 : Product van de kip. - Huldebewijs. — 9 : Schuifbak in een tafel. - Ziekelijke samentrekking v. d. spieren. — 10 : Vorm van zijn. - Hoog schoeisel. — 11: Uitroep van pijn.

VERTIKAAL

1 : Afkorting van E tutti. — 2 : Reuzenslang. — 3 : Meisjesnaam. — 4 : Deurknop. — 5 : Engels bier. - Binnen (voorzetsel). — 6 : Slede. - Schoenmakerswerktuig. — 7 : Geluid van de ezel. — 8 : Schoenhiel. — 9 : Trekdier. — 11 : Krankzinnig. — 12 : Daar (bijwoord). — 13 : Gebabbel. — 14 : Moeder. — 15 : Vader. — 16 : Aan de mast. — 17 : Muzieknoot.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Ba. — 2 : Roet. — 3 : Omstreek. — 4 : Tweeloop. — 5 : Doeleinde. — 6 : Verdoemden. — 7 : Ether. — 8 : Eer. — 9 : Sri. — 10 : Sd.

Vertikaal. — 1 : De. — 2 : Tor. — 3 : Wed. — 4 : Oeloe. — 5 : Meesters. — 6 : Slimheid. — 7 : Tonder. — 8 : Roder. — 9 : Repen. — 10 : Oe. — 11 : Bek. — 12 : At.

DE 3 KANSEN van FATOMA

SID OMAR was een arme houthakker, die met moeite zijn kostje scharrelde in het sombere Bouya-woud, een der oudste en dichtste van heel Marokko. Hij had een gezin van zeven kinderen. De winters waren er koud en het hout zo hard, dat ze bittere armoe leden. Het oudste kind, het meisje Fatoma, vroeg vader daarom verlof, naar de grote stad te mogen trekken, om er wat bij te verdienen. Ze was nog maar dertien jaar, maar heel struis en sterk. Als ze zou dienen in een Europees gezin, zou ze de helft van haar loon naar huis kunnen sturen...

— Vader, smeekte ze. Laat me de waarheid van het gezegde eens proberen : veranderen doet winnen !... Geef mij een kans...

— Je weet, dochter, dat de kans drie soorten heeft : honinghaar, boterhaar en teerhaar. Grijp alleen de eerste twee kansen en wacht je voor de derde !

Toen ook moeder gewonnen was, bleek het pleit beslist.

De volgende morgen ging Fatoma op weg, ze schreed tussen de ceders en vijgebomen door en daalde af naar de vlakte. Ze liep door sneeuw en slijk, terwijl een koude wind haar in het gezicht beet. Het was wel erg om vader en moeder, broertjes en zusjes, zo jong nog te moeten verlaten, maar ze zouden er allemaal beter van worden... Soms rustte het meisje even en at dan een homp zwart brood, dat moeder haar meegegeven had.

Doodop kwam ze 's avonds aan een stadspoort, waar een grijsaard voor zijn bouwvallig huis te bedelen zat.

Toen hij het geluid der blote voeten hoorde, verhief hij zijn stem :

— Heb medelijden met een arme blinde ! Geef een aalmoes, asjeblief !...

— Helaas, vadertje, antwoordde Fatoma, ik heb niets, want ik ben zelf doodarm.

Aangetrokken door zijn rustig en vredig uiterlijk, ging ze naast hem zitten vertelde hem haar geschiedenis.

— O, maar dan ben je toch rijker dan ik, hernam de oude. Je hebt nog een heel leven voor je en kunt de zon zien. Ik zal je beschermen tegen de gevaren van de stad, die jij niet kent. Kom in mijn dienst. Of liever : laat mij me onder jouw bescherming stellen ! Wil jij de steun zijn van mijn ouderdom ?

Dit was Fatoma's eerste kans... Honinghaar ? Het leek er niet op ! Toch zou ze het proberen.

Ze begon de volgende dag met het huis te herstellen en op te knappen. Ze bracht alles in orde, waste en verstelde de kleren van de arme grijsaard...

Na enkele dagen zag Sid Kasbadji, de bedelaar, er al heel anders uit met zijn lange, witte, goedgekamde baard en zijn hagelwitte boernoes ! De aalmoezen kwamen overvloediger binnen, zodat ze er met tweetjes heel goed van leven konden ! Fatoma bleek een zuinige huisvrouw en Sid Kasbadji was een wijze, naar wie men graag luisterde, de weinige keren, dat hij sprak.

. . . .

Op een morgen kwam een grote negerin in zijde van felle kleuren gekleed, buiten adem aangelopen en riep :

— Sid Kasbadji, de sultan laat u ontbieden...

— Ik kom, antwoordde de blinde.

Steunend op de schouder van zijn trouwe Fatoma wandelde hij statig naar het paleis. Hij werd er als een pacha ontvangen.

— Kabadja, mijn vrouw heeft in haar badkamer haar kostbaarste ring verloren. Niemand is er binnen geweest dan enkele slavinnen. Kun jij het verlorene opsporen ?...

— Laat me tijd tot nadenken, edele heer ! De zaak is gemakkelijk. Over drie dagen zal ik antwoord brengen...

Daarop boog hij waardig voor zijn vorst en verdween met Fatoma.

Nauwelijks waren ze buiten het paleis of een zwarte slavin knielde voor de blinde neer en smeekte :

— O, goede Kasbadji, ik wil u alles geven, wat ik bezit. Maar spaar mijn leven!...

— Wat is er?... vroeg de grijsaard, die begon te begrijpen.

— U heeft het geraden, meester! Ik heb de ring van de sultane gestolen. Ik, slavin Sahla! Het is de eerste en de laatste keer geweest, dat ik gestolen heb. Ik zal het nooit meer doen...

Sid Kasbadji deed nu gewichtig. Inderdaad had hij tegen de sultan gezegd : « De zaak is GEMAKKELIJK ». Of liever : « HAD EL HADJA SAHLA! » Sahla had dit achter het gordijn gehoord en twijfelde er niet meer aan, of deze wijze wist alles!

De blinde wilde het meisje sparen en beval :

— Neem de ring, die je gestolen hebt. Stop hem in een stuk brood en voer dat aan een der vetste ganzen van de sultan. Vergeet niet dan een rood lintje om de poot van de slokop te doen, en wacht de rest af. Laat dit een goede les voor je geweest zijn...

De slavin deed zoals gezegd was.

Drie dagen later presenteerde de wijze bedelaar zich weer aan het paleis en werd onmiddellijk tot de vorst toegelaten. Hij vroeg om naar het hoenderpark van het paleis gevoerd te worden. Fatoma keek scherp naar de ganzen tot ze het rode draadje zag.

— De gans met zwarte veren in de staart, fluisterde ze Sid Kasbadji in.

— Slacht de gans met de zwarte staartveren, zei de wijze en de ring zal te voorschijn komen!

Op staande voet werd het beest geslacht en de ring gevonden! Ieder was verwonderd.

— Vul de zakken van deze wijze en zijn begeleidster met zecchino's (munten), beval de sultan.

Zo gingen de blinde en Fatoma rijk naar huis. De eerste kans had wel degelijk honinghaar!...

. . . .

Een tijd later werd verteld, dat de schatkist van de sultan 's nachts gestolen was. Twee officieren kwamen de wijze ontbieden.

Sid Kasbadji ging naar zijn vorst. Deze keer vroeg hij zeven dagen uitstel!

— Zeven is niet teveel voor zo'n belangrijke diefstal, zei hij luid.

Toen hij 's avonds thuis aan het avondmaal zat, maakte hij een zinspeling op de zeven avondmalen, die hij nog nemen kon, voor hij met een antwoord voor de dag moest komen.

— Dat is een, zei hij. Er blijven er nu nog zes!...

Geen van beiden had de man bemerkt, die buiten in het donker met zijn oor tegen de muur stond. Toen de verspieder deze woorden hoorde, werd hij groen van angst en liep naar zijn makkers, die aan de diefstal medeplichtig waren. Daar ze gehoord hadden, hoe de sultan de blinde ontboden had, hadden ze een mannetje uitgezonden om hem te bespieden.

— Broers, zei de afgezant, de blinde weet van ons zevental! Hij wist ook, dat ik daar stond, want hij zei : « Er blijven er nu nog zes... »

Iedere dag beloerde een ander der dieven de oude man. En telkens hoorden ze : « Er blijven er nog vijf, nog vier, nog drie...

De laatste avond, terwijl Sid Kasbadji nog geen goed antwoord gevonden had en hij voor zijn hoofd duchtte, zei hij met Oosterse gelatenheid.

— Nu is het de tijd van de afrekening. Het hoofd gaat eraf!...

Maar nauwelijks had hij dat gezegd, of zeven soldaten van sultan's lijfwacht stormden binnen en vroegen om genade.

— Heilige man, wees ons barmhartig!... Als u ons helpt, is uw fortuin gemaakt!...

Sid Kasbadji liet hen natuurlijk een tijdlang bidden en smeken en beval toen, de schat te begraven naast het graf van een zeer vereerd kluizenaar en de plek aan te geven met een witte kei.

Daarenboven legden ze een zak, gevuld met hun eigen geld voor de voeten van de blinde.

Sid Kasbadji liet zich daarop weer door Fatoma naar het paleis brengen en ging vandaar met de sultan naar het graf, waar de blinde met de voet op de grond tikte.

— Graaf hier, edele heer, en de schat zal te voorschijn komen!

Een juichende menigte begroette de vondst en de sultan was zo dankbaar, dat hij de wijze man een ezeltje met goud beladen achterna zond!

Dat was de kans met het boterhaar!

's Avonds zei Fatoma tegen de blinde :

— Nu zijn de twee eerste kansen vervuld, Sidi. Honing en boter zijn ons deel geworden! Laat ons nu wegtrekken uit dit land met ons geld en de ezel, om niet in de teer te zakken...

De bedelaar dacht er echter anders over.

— Waarom zou Allah, die ons reeds twee keer geholpen heeft, zich nu plotseling van ons afwenden? Laat ons vertrouwen op God, kind!

. . . .

Enkele weken later kwam een verzoek van een bevriend sultan. Die geloofde niets van de gaven van de blinde. Of Sid kasbadji ook eens naar zijn staten wilde komen. Ook hij was een voorwerp van grote waarde kwijt...

De sultan herhaalde dit voor de blinde te midden van een spottende menigte hovelingen.

— Deze keer zijn we verloren fluisterde Fatoma geschrokken.

Sid Kasbadji zei berustend :

— Het eerste was honing, het tweede boter, het derde moet teer zijn!

Toen begon de menigte onbedaarlijk te juichen en iedereen riep :

— De wijze man heeft het geraden! Hij is een groot wijs man!...

De sultan bekende :

— Ik twijfelde aan uw gaven, Sid Kasbadji, en wilde u daarom op de proef stellen. Onder drie citroenbomen van mijn tuin liet ik drie vaten in de grond stoppen : een met honing, een met boter en een met teer! Maar u heeft het juist geraden... Hij zond hem weg met drie ezels goud!

Thuis zei Sid Kasbadji tegen Fatoma :

— Nu onze drie kansen uitgeput zijn, laden we alles op onze ezels en trekken naar je familie. Ik zal bij jullie inwonen tot mijn dood en allen samen zullen wij het goed hebben.

Zo gezegd, zo gedaan...

Fatoma had zich niet te beklagen over haar drie kansen, noch over de barmhartigheid, die ze deze wijze bedelaar betoond had! Ze leefden allen nog lang samen en waren heel gelukkig.

M. POPELIN.

Onze Knollentuin

— Laat ons gauw gaan planten, want men dringt van alle kanten, roept Piet in een van zijn overigens zeldzame dichterlijke buien.

De ereplaats krijgt ditmaal de onvermoeibare **RIKKETIK 23.890** uit **Antwerpen**, die niet ophoudt haar mederakkeresjes tot edele wedijver met de rakkers aan te vuren. Ze knolt een kostelijk geschiedenisje ! Wie van de rakkeresjes doet haar zoiets na ?...

UIT DE « MEMOIRES » VAN RIKKETIK
PIETJE PUID

Het gebeurde in de zomer van het oorlogsjaar 1943. Van jongsaf verzamelde ik allerlei klein gedierte : insecten, witte muizen, vissen, vogels en kikvorsen ! Laat me hier even een kikkeravontuur vertellen, dat me echt overkomen is.

Op het plaatsje achter het huis woonde reeds meer dan een jaar twee kikvorsen : een grote en eèn kleine ! Zij wipten en sprongen van 's morgens tot 's avonds in hun stukje natuur en gaven zelfs zwemdemonstraties in een kommetje water, dat daar ten gerieve van de stadskikkertjes was neergezet ! Kortom mijn beide groene vrienden hadden het goed bij mij ! De grote wordt nu hoofdpersoon, of liever hoofdkikvors van mijn verhaal.

Zoals ik reeds zei, zij huppelden vrij op het plaatsje Deur of venster mochten openstaan, nooit zou één van de twee het in zijn kikvorsen-bol hebben gekregen, om eens een kijkje te nemen in het rijk van de vreemde wezens, die slechts twee poten hadden en niet eens konden springen !

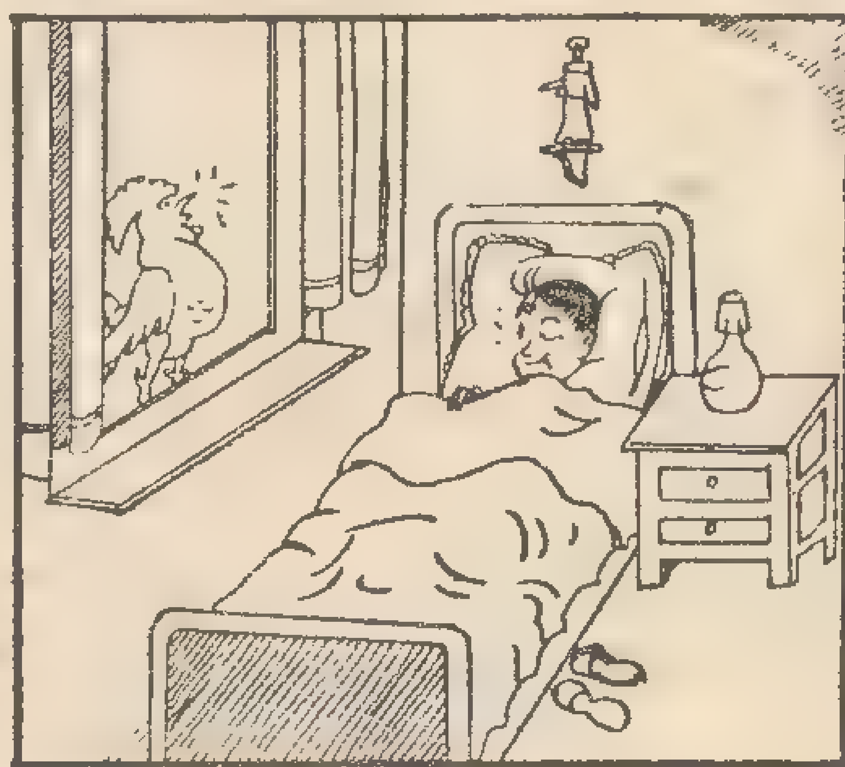
Tot ..

Op een zwoele zomeravond — het was een snikhete dag geweest — zaten Pa, Ma en uw nederige dienares blazend en puffend in de keuken met deur en venster open. Pa schreef, Ma breide en ik las. De radio speelde een zachte melodie en deed ons nog verder in slaap doezelen dan de warmte het reeds deed.

Het geluidgevend meubel stond op een kastje. Tussen dit kastje en de muur stond het verstelmandje van Ma, waar de radiodraadjes schuin over hingen.

Te midden van deze serene stilte zaten wij gedrieën met onze avondbezigheid.

Scheef weg over mijn « Alleen op de Wereld » zag ik de draadjes van de radio lichtjes trillen ! Ik sloeg er echter weinig acht op en las verder. Even later beefden

Een tekenknol, die voor zichzelf spreekt van **FRANÇOIS DE R.** uit Kemzeke.

zij zo erg, dat het Afscheidslied van Faust erg in kraakvorm ten gehore werd gebracht !

Wat was dàt nu ? Nieuw gedaver ! Het biezen verstelmandje liet zich eveneens horen !... Bovenaardse geesten ? Hekserij ? Spiritisme ?

Pietje Puid... wiegend op de radiodraadjes, happend naar een vliegje, dat op de muur zat en hem steeds te vlug af

P. K zit op hete kolen volgens **PALLIETERKEN** uit Gottem.

was ! Waarschijnlijk had hij het al gevolgd vanaf het plaatsje en was aldus tot in de keuken gehuppeld ! Daar troonde nu onze gast op het draadje. Wat voerde hij in zijn schild ?...

Hopla ! Een sprong en hij zat op de radio naast Wagner. (Niet de echte musicus, maar zijn borstbeeld, gewonnen op de foor !) Pietje Puid en Wagner, samen op de radio met boven hun hoofden een gonzende vlieg, met een spottende vliegenlach rond de vliegenmond, omdat Pietje zo dikwijls mis hapte.

— Wacht maar, kleine schelm, ik krijg je wel !...

— Kom, Puidje-lief, wip nog eens !...

En wippen dat de puid deed ! En vliegen dat de vlieg deed !...

Het werd een dolle achtervolging. Van de radio weer op het verstelmandje, op een stoel, op de tafel, (Brrr !), op een andere stoel, op de kachel, (Pietje scheen niet meer op de grond te willen komen), op de kast, het gasvuur... Tot hij missprong en pletsend op de vloer terecht kwam.

Maar voort ging de dolle jacht, verder en verder de keuken door, weer de weg naar het plaatsje op. Het bezoek van Pietje Puid aan het mensenrijk was ten einde. Juist op de drempel van de deur en het plaatsje had hij dan toch eindelijk het lekkere brokje, de ondeugende vlieg, beet ! Zij verdween in het kikvorsmuiltje. De puidenkeel zwol, de ogen

BOBBEJAAN SCHOEPEN 29.730 uit Wetteren stelde dit elftal samen. Van links naar rechts, staande : Baden Powel, Jefke, de Baard, Rik Rakkers, de Kale, P. K. en de Voorzitter. Zittend : Kordaat, Lucky Luke, Frank, Kleine Bever, Robbedoes.

GEHEIME BOODSCHAP

19N+ 454R— 8X47— 4S29623, 54N4R9X2M 9H34N S6R9X6 31M4 RKS4M : —NZ4PR9 X6S423JK 4 R—8X47— 4SC20 8R—4PS J4XX NH9R64 23JK+42K —M6—4.

P34 64R74C —N3NCK 4NJ9N8 R4Y74 2 : +3J+ 9CH64N H34R —N547027 35—P9N6+ —XR7+9 NX4XRK —MJ4N0 M46J4J— N5 4NS— M7342 —XP+ 47S6R 3J76 4H—074N M3JNM— 474RH4XF6 842—X S7Z— +4274 +3NX9XR S92S74 14R234Z4RS —P+9F42S6 414R59S 64N241474 +9F42S4N 24 14M3JNM—474R.

Een vlotte tekenknol van TERPEN TIJN uit Schiedam. Peter en alle Nederlandse Robbedoesvrienden kunnen ook naar Bergen op Zoom schrijven.

draaiden en ge keren vervaarlijk in alle richtingen en het kleine drama had zich voltrokken !

Nog éénmaal draaide Pietje zich om naar de keuken, als wilde hij tot de vlieg zeggen, zoals de Joden tot hun doden : « Hier ben je geweest, hier zul je niet meer komen ! ». Daarna richtte hij de voorsteven naar zijn eigen jachtterrein : het plaatsje, nieuwe jachten en nieuwe vliegendrama's tegemoet !...

RIKKETIK, 23890 uit **Antwerpen.**

Bijna een grote- mensenknol plant **DE RODE PIMPERNEL** uit **Amsterdam**, typisch Noord-Nederlands ! Vergelijk deze twee eerste knolletjes maar eens en zie, hoe prachtig zowel het Zuidnederlands als t Noordnederlands taaleigen tot hun recht komen ! Het ideaal : onze Knollentuin een band tussen Zuid en Noord !

KERSTBOOM

Als 'n spekstenen afgodje, een ivoren glanzing op zijn breed, geel Aziatengezicht, de ogen zwart en scheef de wenkbrauwen tot 'n knoedel boven de neuswortel bijeen, borstelig rijzend naar de slapen, de neus breed en plat, het voorhoofd smal en laag, zat de man ineengedoken op 'n krukje naast 'n stille rij kerstbomen.

Het regende staag uit 'n effen grijze hemel. Een donkerte dreef als 'n floers in de brede straat. De bomen leunden tegen elkaar, scheef weggezakt, als ten dode vermoeid, zwartgroen, glimmend van nat.

Er kwam een heer met leren actetas onder z'n arm naar de dode bomen gelopen. Hij stond er wat bedremmeld naar te kijken en vroeg keelschrapend :

— Trschrmmghm — wat kost zo'n boompje ?

De afgod wreef met z'n gele hand langs z'n gele kin en antwoordde na lange tijd :

— Ja... dat is d'r naar...

— Die bijvoorbeeld ! waagde de heer.

— Die ?...

— Nee... hier deze !

— Ja, dat is 'n mooi boompje...

De spekstenen afgod nam langzaam z'n pijp uit de mond, ontdeed ze van de tabaksresten, stopte ze, stak ze aan, met de vierde lucifer, die wilde branden, zoog, spoog, bestaarde het heertje z'n slobkousen. Toen zei hij langzaam :

— Die boompies... benne vamme-maat... Die is in de kroeg en .. ikke pas d'r zolang op, zei hij rustig, met 'n hoofdknik naar 'n warmverlicht cafétje, waaruit juist 'n man kwam, op wiens nadering de ander kalm opstond, en kalm naar de kroeg stapte.

De heer, spierwit, drijfnat, want 't regende nog steeds, vroeg schor :

— Dus ú is de baas ? Wat kost dit boompje ?...

— Kemme voor u spijte, m'neer... benne allemaal verkocht ! zei de man, zijn broek monter ophalend.

DE RODE PIMPERNEL uit **A'dam.**

Nog een goede bekende : de ijverige **BLAUWE TOEKAN 26.438** uit **Oostende**, die warempel een eigen humoristische stijl aan het veroveren is ! Eervolle vermelding tekenknol, Hans !

DE WEKKER EN DE MUIZEN

Bikini, de wekker van de meid van de pastoor van de pastorij van Slotelaer liep af. Vandaag wipte en danste hij van plezier... ondanks zijn oude dag...

Vannacht waren Knagelijn en Spits, twee muizen uit holletje nr 11, aan zijn glas komen kloppen. Ze smeekten Bikini, met al zijn ervaring, een poets uit te denken, om die Melanie de schrik eens op het lijf te jagen... Daarop had de wekker z'n hele wieltjesbrein duchtig aan het werk gezet, want sinds de meid hem verleden jaar had beknord, omdat hij aan z'n secondewijzer leed, kon hij haar niet meer luchten. Hij had al eens gepoogd, tien minuten vroeger af te lopen om Melanie te treiteren, maar nu . dát zou een reuze wraak worden...

« Ploef », aar kwam de meid uit bed. Ze stak haar platte voeten in haar rose pantoffels en liep vlug naar de kleerkast om haar Zondags kleed (dat haar twee maanden « pree » had gekost !) van de hanger te halen. Maar nauwelijks krijste de deur open of, oei, een stroom muizen stoof naar binnen. Melanie, gilde hysterisch wipte twee meter achteruit op de wastafel (!)... en smeet haar pantoffels naar het piepende volkje. Maar toen ze al haar pijlen (?) verschoten had, wist Smout, een grote rat, die op vacantie was bij de muizen, een teen te pakken te krijgen. t at was te erg voor het arme menske. Met een akelige zucht zakte ze ineen... Bikini en de slachtoffers van de muizenvallen waren gewroken... Stilletjes muisden (!) ze in holletje en gaatjes en algauw was er zelfs geen staart meer te bespeuren...

Iedere keer als een muis « bij die van de pastorij » op bezoek komt, krijgt ze het verhaal te horen van... de wekker en de muizen ! !

BLAUWE TOEKAN 26.438 uit **Oostende.**

Een zeer eervolle vermelding krijgt èn voor zijn tekenknol èn voor zijn Texas Kid-knol onze **JAN KORDAAT 26.937** uit **Kortrijk**. Waarom deze laatste niet de knollentuingrond in mag ? Wegens een fout in de bouw ! Pedro zit tegelijk in het « saloon » en in hèt kantoortje van de sheriff. Ra, ra, hoe kan dat ? Overigens goed werk ! Eervolle vermeldingen voor **ERROL FLYNN 28.574** uit **Rumbeke**, die ook raadsels kweekte, **SAM 28.393** uit **Zwijnaarde**, voor het navertelde knolletje van **DE RODE ROOS 29.379** uit **Veurne**, voor **ZWARTE DUIVEL 27.018** uit **Baarn (Ned.)**, die toont, dat hij fantasie bezit, **KAPITEIN PRACAS** uit **Halle**, **LUCKY LUKE** uit **Ninove**, **WITTE AREND** uit **Herentals**, **MATHO TONGA** uit **Edegem** en **WITTE WOLF** uit **Merksem**.

In het dichterknollenperk blijft het ditmaal bij eervolle vermeldingen. We noemen : **OLD SHATTERHAND 29.976** uit **Hamont**, **ZONNEBLOEM 29.811** uit **Bezet Duitsland**, met een eigen en een nagedaan knolletje, **BLIKSEM JOE 29.812** uit **Destelbergen** (wat een drama daar bij jullie !) en **RIDDER VALIANT** uit **Roeselare**. De rest bleef onder de maat !

Wat de tekenknollen betreft : **TARZAN** uit **Herentals** tekende op lijntjespapier ! Eervolle vermeldingen voor het werk van

Een nagetekend knolletje van WITTE LEEUW uit Gent.

WILL SCARLETT 29.871 uit **Eisden**, **ROBINSON CRUSOE 29.352** uit **Neheim**, **REPORTER 17** uit **Leopoldsburg**, ook voor grapknol !, **ROODBORSTJE 29.731** uit **Koksijde**, **WITTE ADELAAR 29.675** uit **Meerhout**, **DE ADELAAR** uit **Kortrijk**, **KAPITEIN FRACAS** uit **Halle**, **KOPEREN SLANG 28.481** uit **Oudenaarde** (zeer goed !), twee knolletjes van **ROBERT DALTON** uit **Etterbeek** en twee van **BUFFALO BILL 28.589** uit **Blankenberge**.

ZWARTE AREND 29.207 uit **Neheim** verandert zelf maar zijn adres en stuurt dat dan op ! Snuffel groet hierbij alle rakkers uit **bezet Duitsland** en wenst speciaal Leider en leden van de F.T.C. geluk met hun vierde clubkrant. Excelsior !...

Sjarel in 't zicht, Knollentuin dicht ! Tot volgende week, tuinders !

SNUFFEL.

De Leeuw van Vlaanderen

naar het beroemde werk van H. CONSCIENCE

Platen van Wik, scenario van P. DURBIN

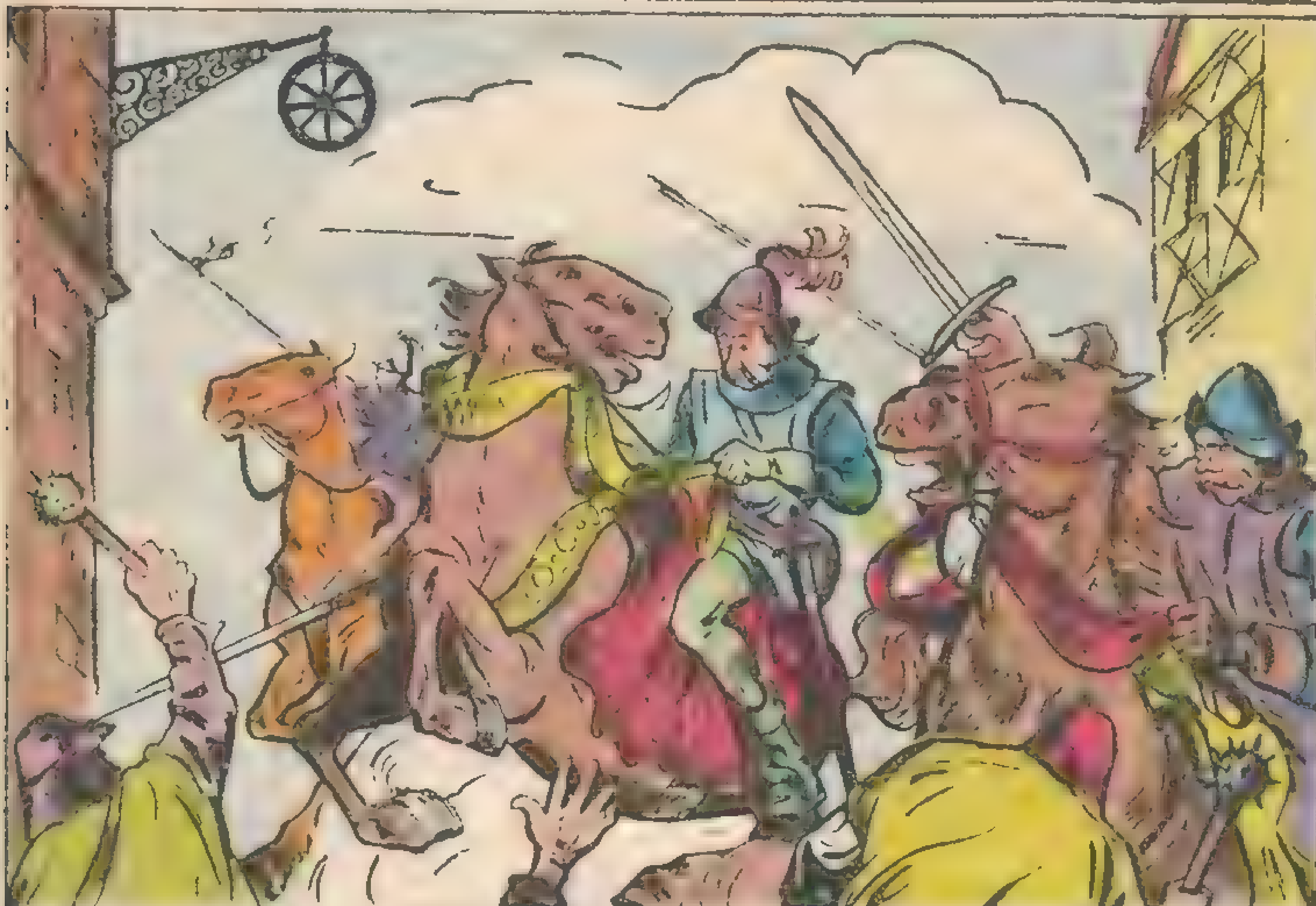
PLOTS STORMEN DE LELIAARTS MET GEVELDE SPEREN VOORUIT...

ONBEWEEGLIJK WACHTEN DE WEVERS DE SCHOK AF, HUN GOEDENDAG DREIGEND OPGEHEVEN...

MAAR DE KLAUWAARTS ZITTEN GEPRANGD IN DE SMALLE VLAAMSE STRAAT EN MOETEN WIJKEN.

REEDS WANEN DE LELIAARTS ZICH OVERWINNAARS...

DE CONINCK WEERT ZICH WANHOPIG TEGEN DE AANSTORMENDE VIJANDEN EN PROBEERT HUN AANVAL TE STUITEN.

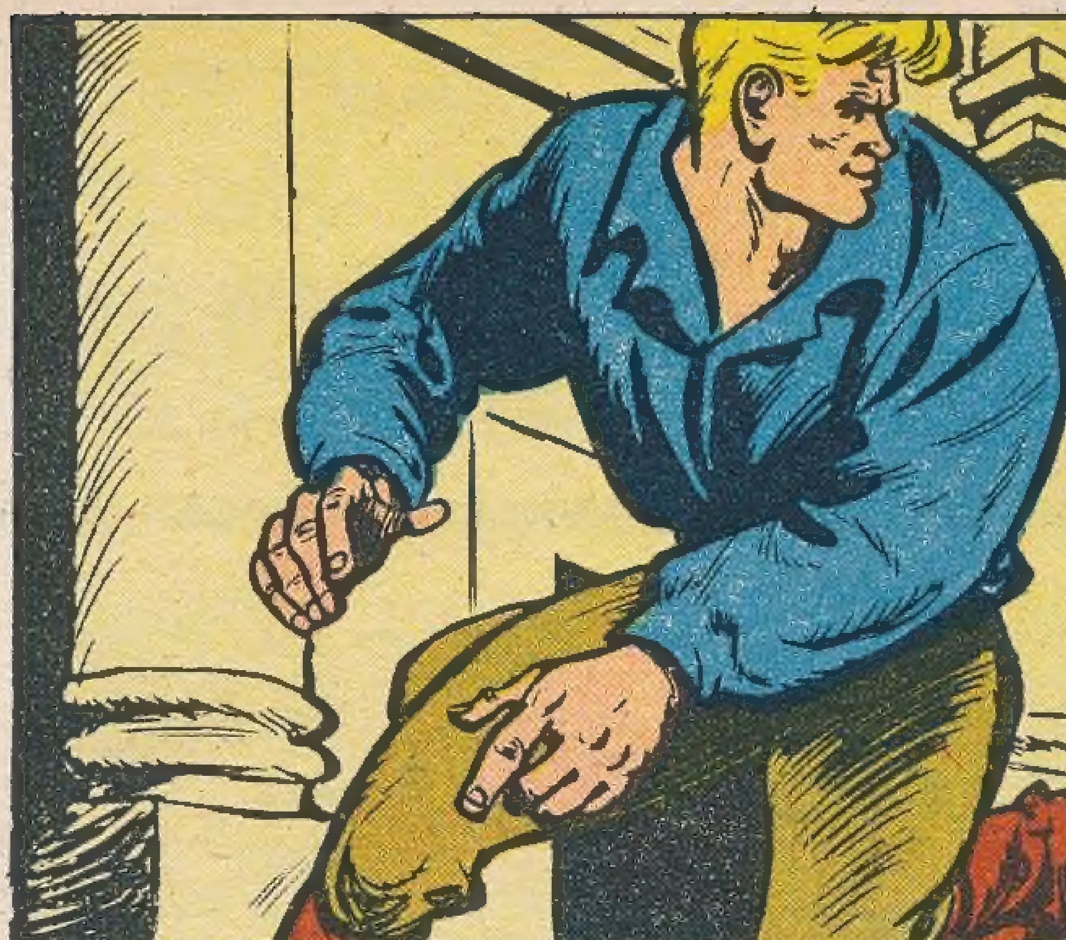

MAAR STEEDS TALRIJKER KOMEN LELIAARTS EN FRANSEN AANGERUKT. DE KLAUWAARTS WIJKEN VOET VOOR VOET...

De Blauwe SPERWER

door Sirius

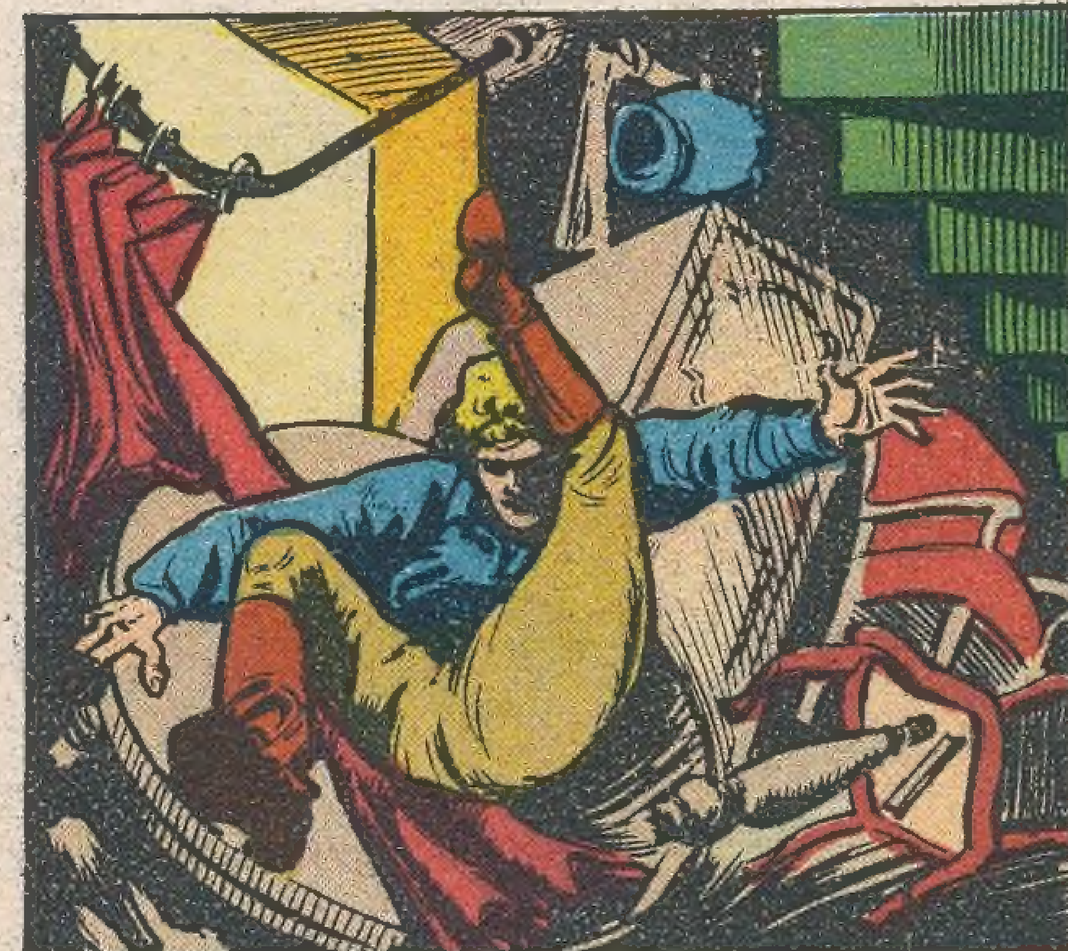

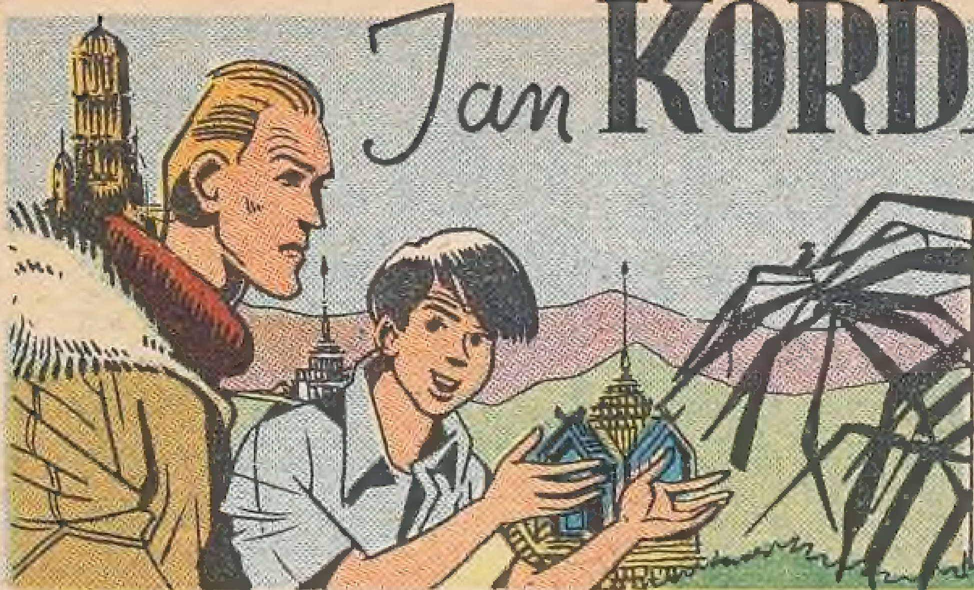

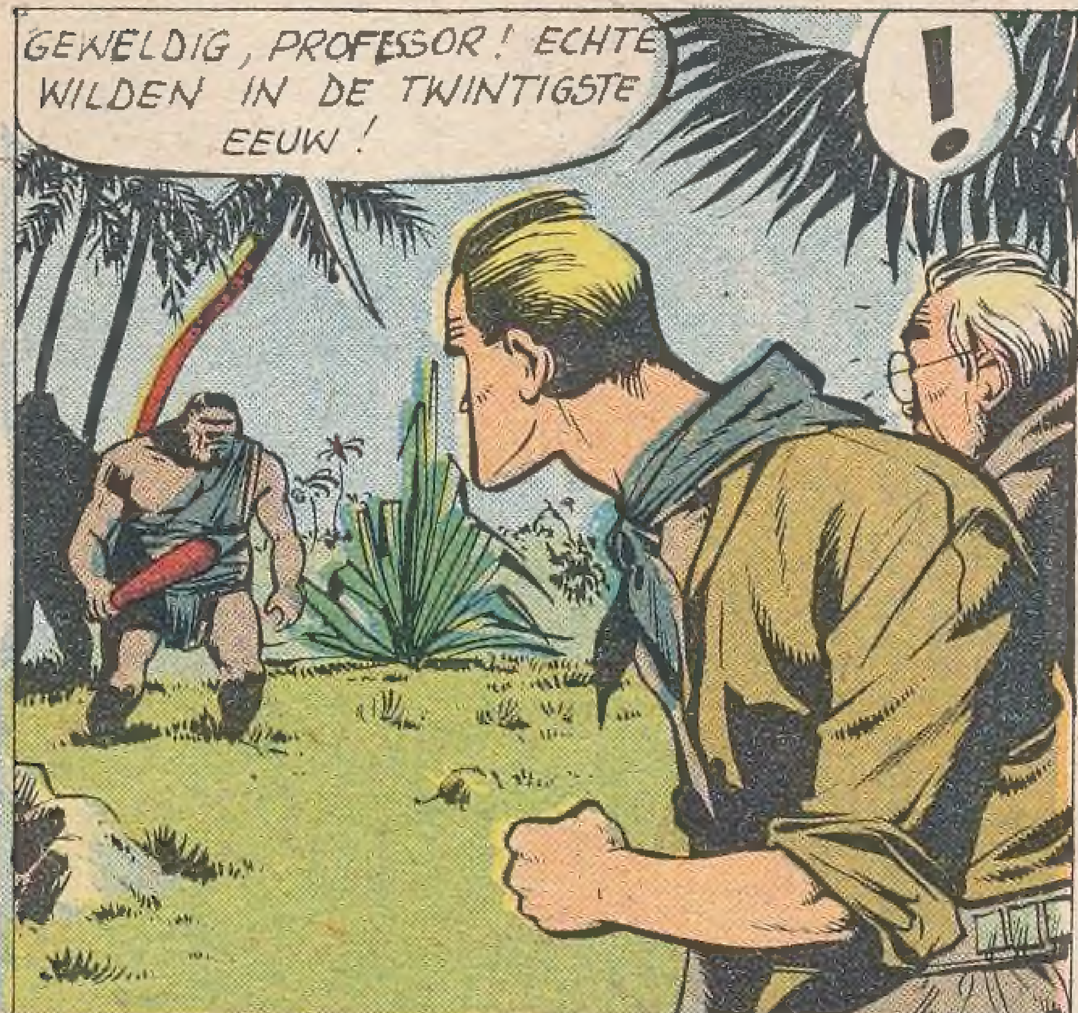

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING

KORDAAT, JEFKE EN PROFESSOR BOLS HEBBEN DE OEVER VAN DE ME-NAM BEREIKT. ZE ZIJN OMSINGELD DOOR DE "VAT-FENH-LING".

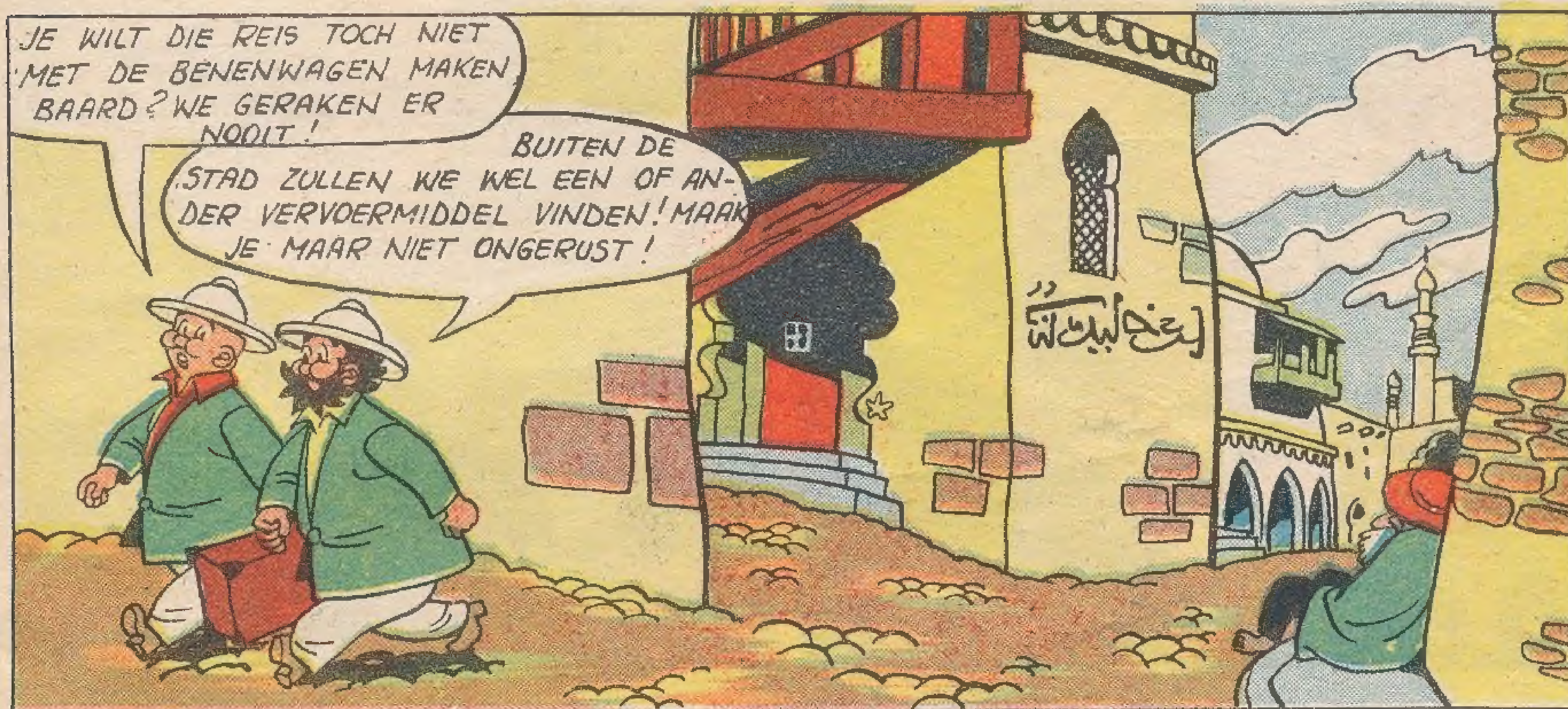
de BAARD en de KALE

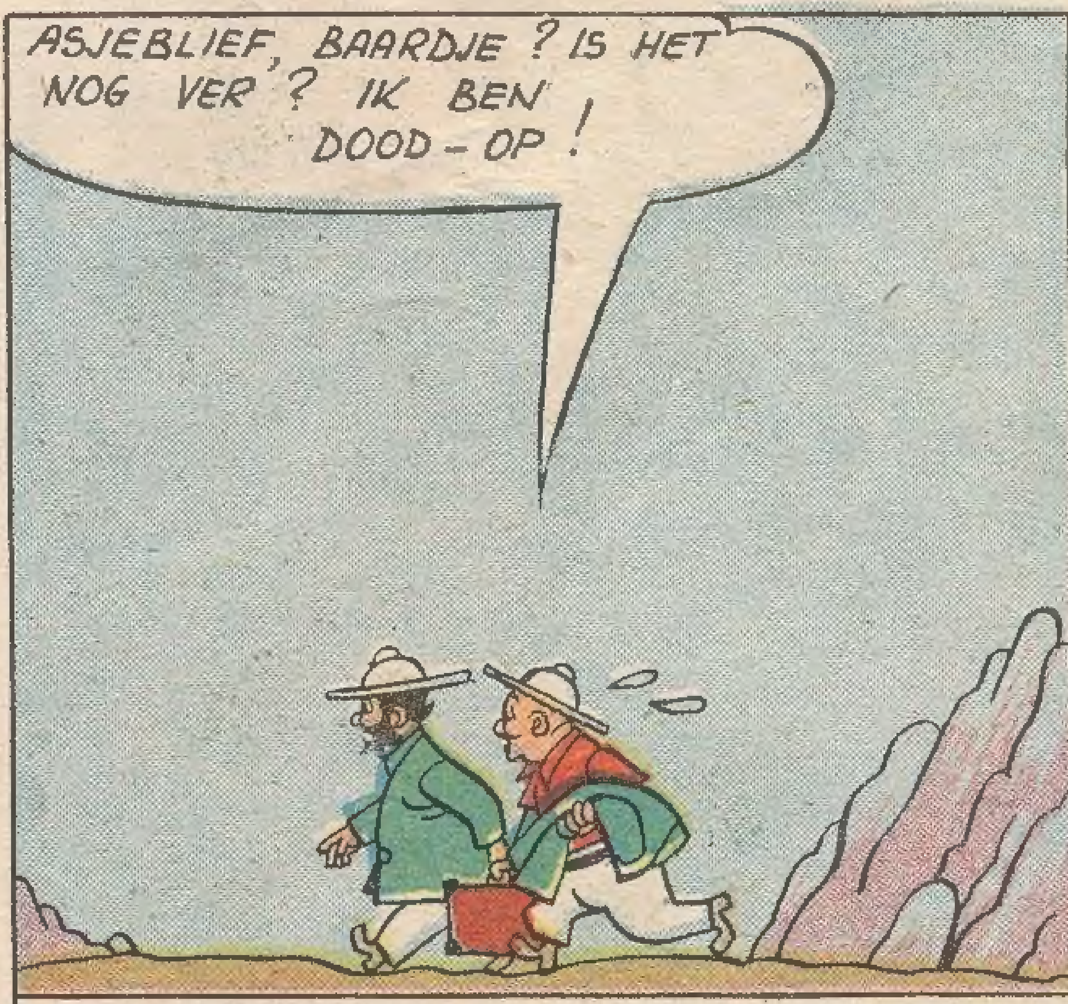

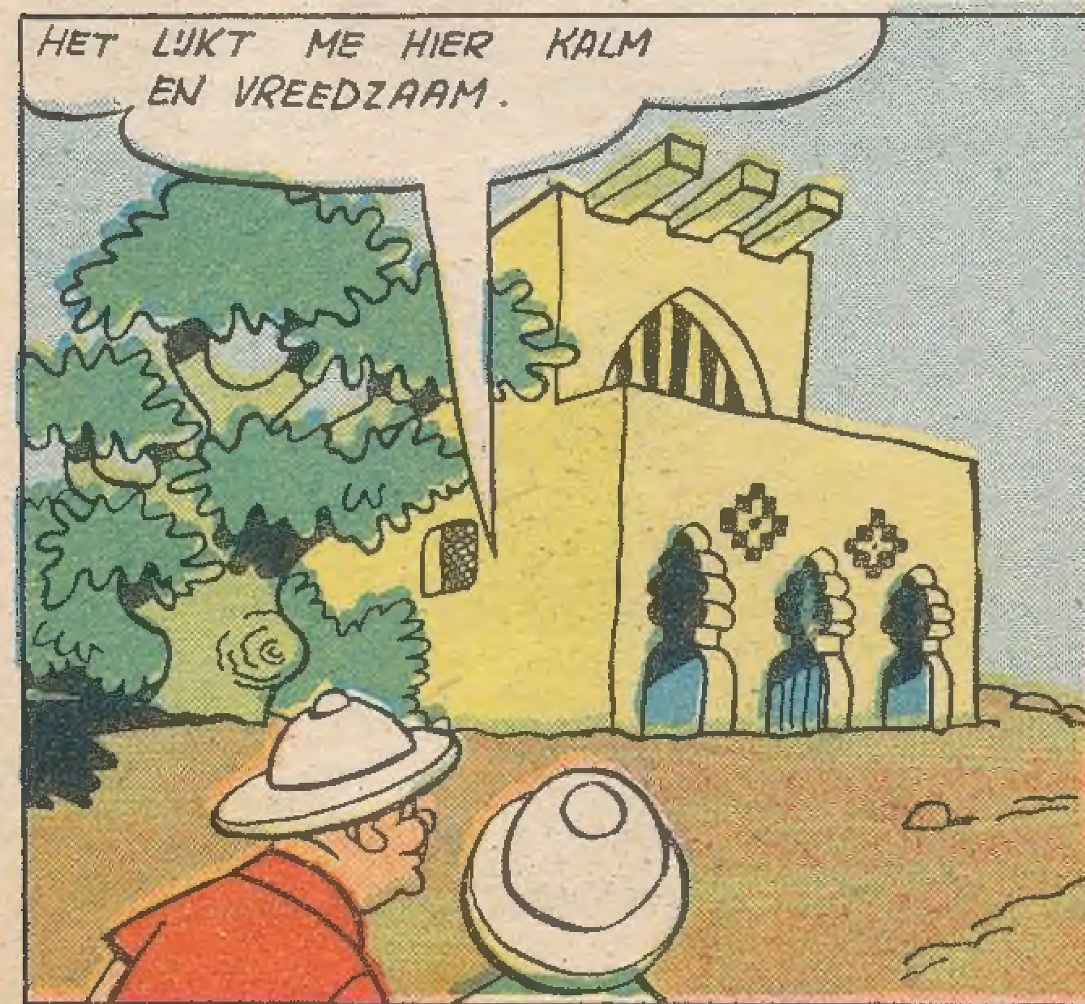

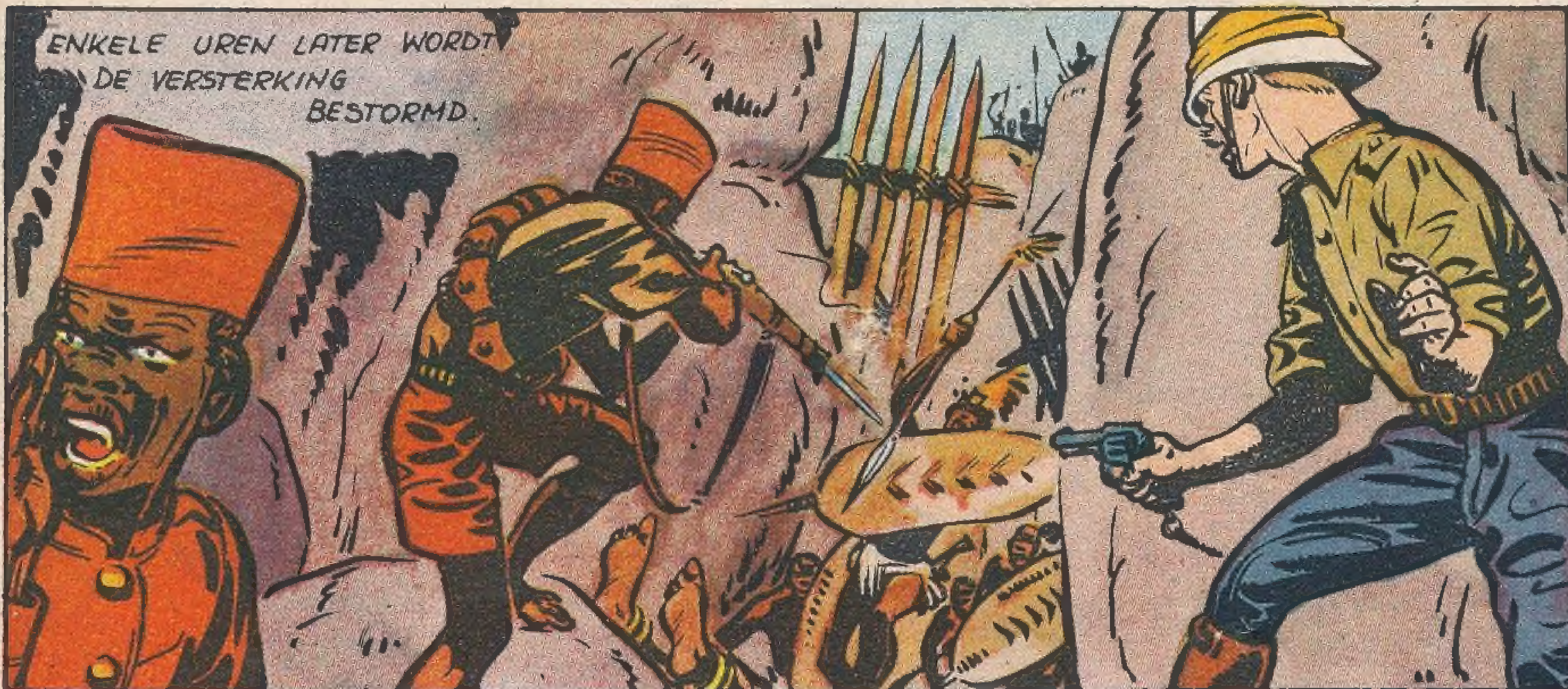

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.